

சிந்தனை

CINTANAI

கலை, சமூக விந்துராணக் காலாண்டுச் சங்சிகை
A QUARTERLY JOURNAL OF ARTS & SOCIAL SCIENCES (TAMIL)

மலர்
VOL. 2

ஜூன் மாதி
JANUARY 1969

இடம்
No. 4

- மலேஸியாவில் கலிங்கம்
- இலங்கையும் தென்கிழக்காசியாவும்
- சோதனை முறையால் நிதியுணர்த்தல்
- யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வெட்டுக்கள்
- செய்திகள்

சிந்தனை வெளியீடுகள்

பேராதனை

இலங்கை

PERADENIYA - CEYLON

விலை ரூ. 1 / 50

தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சித் துறையில் ஒரு புதிய வெளியீடு

க. கைலாசபதியின் ஜந்தவது நூல்

ஓப்பியல் இலக்கீயம்

(பக்கங்கள் 1 - IX, 1 - 323.)

பொருளாடக்கம்

ஓப்பியலின் தத்துவங்கள்,
தமிழ் வீரயுல் யாட்டுகள்,
பெரும் பெயர் உலகம்,
காதலும் கட்டுப்பாடும்,
சிந்துக்குத் தங்கை,
தமிழில் ஓப்பியல் ஆய்வு,
இந் கோட்பாடுகள்,
பொற்காலரும் புதுயுகரும்,
சித்தர் தத்துவம்,
பாரதியும் சுந்தரசிரியையும்,
பாரதியும் மேனுட்டுக் கல்விடும்.

1969

பாரி நிலையம்

59, பிராட்சே, சென்னை - 1

இலங்கையில் கிடைக்குமிடம் :

வீஜயலக்ஷ்மி புத்தகசாலை
246, காலி வீதி,
கொழும்பு - 6.

சிந்தனை

கலை, சமூக விஞ்ஞானக் காலாண்டுச் சஞ்சிகை

மலர் 2

ஜனவரி 1969

இதழ் 4

வெளிவந்தது — 10 ஜூலை 1969

உள்ளே

மலேஷியாவில் கலிங்கம்	... கா. இந்திரபாலா	3
தெங்கிழக்காசியாவுடன், சிறப்பாகப்		
பர்மாவுடன், இலங்கையின் தொடர்புகள்	... எ. கிரிப்புண	12
சோதனைமுறையால் நீதியுணர்த்தல்	... சி. ஆர். ஸ்ரீனிவாஸன்	29
யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வெட்டுக்கள்	... கா. இந்திரபாலா	37
செய்திகள்	... ஆசிரியர்	50

சிந்தனை வெளியீடுகள் - போதனை

சிந்தனை இதுவரை ஆண்டுக்கு நான்குமுறை வெளிவந்தது. அடுத்த இதழி விருந்து சிந்தனை ஆண்டுக்கு இருமுறை வெளிவரும். இச் சஞ்சிகையிலே சிறப்பாக வரலாறு, புவியியல், இலக்கியம், கலைகள், தொல்பொருளியல், சமூகவியல் போன்ற துறைகளைச் சார்ந்த விஷயங்கள் பற்றிக் கட்டுரைகள் வெளிவரும். நூல் விமர்சனங்களும் இடையிடையே பிரசுரிக்கப்படும்.

சிந்தனை ஜனவரி, ஜூலை ஆகிய மாதங்களில் வெளியிடப்படும்.

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 3-00.

தனியிடப்படுத்தி ரூ. 1-50.

CINTANAI - IN THIS NUMBER

K. Indrapala, Ph. D. (Lond)	Lecturer in History, University of Ceylon, Peradeniya.	
	<i>Kalinga in Malaysia - Part II</i>	P. 3.
Sirima Kiribamuna, Ph. D. (Lond.)	Sr. Lecturer in History, University of Ceylon, Peradeniya.	
	<i>Ceylon's Relations with South-east Asia with special reference to Burma</i>	P. 12.
C. R. Srinivasan, M. A. (Madras),	Epigraphical Assistant, Govt. Epigraphist's Office, Mysore, India <i>Trial by Ordeal - Evidence of Indian Literature and Tamil Inscriptions.</i>	P. 29.
K. Indrapala, Editor,	<i>Tamil Inscriptions of the Jaffna District</i>	P. 37.
	<i>News.</i>	P. 50.

கட்டுரையாளிகள்

க. இந்திரபாலா,

B. A. (இலங்கை), Ph. D. (வண்டன்), வரலாற்று
விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்,
பேராதனை.

ஸிரிமா சிரிப்ரமண,

M. A. (இலங்கை), Ph. D. (வண்டன்), வரலாற்று
விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்,
பேராதனை:

சி. ஆர். ஸ்ரீனிவாஸன்,

M. A. (சென்னை), துணைச் சாசனவியலாளர்,
இந்திய அரசாங்கச் சாசனவியலாளர்
அலுவலகம், மைசூர், இந்தியா

கா. இந்திரபாலா

மலேசீயாவில் கலிங்கம்

— பிரதிவாதம் —

முந்திய சிற்தனை இதழ் ஒன்றில் “மலேசீயாவில் கலிங்கம்: வாதம்” என்னும் தலைப்பிலே பேராசிரியர் பரண விதான தெரிவித்த கலிங்கக் கருத்துப் பற்றிய விவாதம் எவ்வாறு வளர்ந்தது என்பதையும் பேராசிரியர் பரணவிதான விள் கருத்து என்ன என்பதையும் குறிப் பிட்டிருந்தோம்.¹ அக்கட்டுரையிலே 1966 வரை விவாதம் வளர்ந்த வரலாறு குறிப் பிடப்பட்டிருந்தது. 1966க்குப் பின்பு விவாதத்தின் வரலாற்றிலே முக்கியமான சில அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டுள்ளன. அவற்றையும் பிரதிவாதிகளுடைய கருத்துக்களையும் ஈண்டுத் தர முயற்சித்துள்ளோம்.

வாதம்:

இலங்கைக்கும் மலாய் இனத்தவர் வாழும் பிரதேசங்களுக்கும் இடையிலே கிறிஸ்தாப்தத்திற்கு முறபட்ட காலத்தி விருந்து நெருங்கிய வர்த்தக, அரசியல் தொடர்புகள் இருந்து வந்துள்ளன. இடைக்காலத்தில் இலங்கையின் சிங்கள வம்சத்துடன் திருமணாத் தொடர்புகள் கொண்டிருந்த கலிங்க வம்சம் மலாய்ப் பகுதிகளில் ஆண்ட வம்சம். அவ் வம்சத்தின் தாய்நாடாகிய கலிங்க நாடு தென்கிழக்காசியாவில் இருந்த ஒரு மலாய் இராச்சியம். பொலோன்னாறு

வைக் காலத்தில் இலங்கையை ஆண்ட கலிங்கர் தென் கிழக் காசியாவிலிருந்து வந்தவர்கள்.

பிரதிவாதம் :

இடைக்காலத்தில் இலங்கையின் சிங்கள வம்சத்துடன் திருமண உறவு பூண்டிருந்த கலிங்க வம்சம் ஓர் இந்திய வம்சம். அவ் வம்சத்தின் தாய்நாடாகிய கலிங்கம் கிழக்கிந்தியாவில் தற்பொழுது ஓரில்லா எனப் பெயர்பெற்றுள்ள பிரதேசம். பொலோன்னாறுவைக் காலத்தில் இலங்கையை ஆண்ட கலிங்க மண்ணர்கள் இந்தப் பிரதேசத்திலிருந்து வந்தவர்கள். தம்பதெனியக் காலத்தின் ஆரம்பத்தில் இலங்கையைத் தாக்கிய சாவகர்கள் மட்டுமே தென்கிழக்காசியா விலிருந்து வந்தவர்கள். அவர்களுக்கும் கலிங்க மண்ணர்களுக்கும் இடையிலே இனத்தொடர்பு இல்லை.

1966 தொடக்கம் விவாதம்

வளர்ந்த வரலாறு :

1966 : பரணவிதான தனது புதிய கருத்துக்கள் அடங்கிய இன்னெரு கட்டுரையை “Ceylon and Sri Vijaya” என்ற தலைப்பிலே Essays offered to G. H. Luce by his colleagues and friends

in honour of his seventy-fifth birthday, Artibus Asiae, 1966 Volume I (பக் 205-212) என்னும் வெளியீட்டிலே பிரசரித்தார்.

1967 : பேராதனையில் 4-11-1964 இல் பேராசிரியர் பரணவிதான் அற்றிய விருந்து வெளியீட்டிலே 'Newly Discovered Historical Documents Relating to Ceylon, India and South-east Asia' என்பது பூரணமாக கட்டுரை வடிவிலே கிழக்கு ஜெர்மனியிலே பிரசரிக்கப்பட்டது. ஹல்லை என்னும் இடத்திலுள்ள Buddhist Centre Halle என்னும் நிறுவனம் 1967 இல் வெளியிட்ட Buddhist Yearly என்னும் சஞ்சிகையிலே இக்கட்டுரை வெளிவந்தது (பக்கம் 26-58).²

1967 ; பரணவிதானவின் *Ceylon and Malaysia* என்ற நூலின் விமர்சனம் Journal of the Royal Asiatic Society (Ceylon Branch), Volume XI என்ற சஞ்சிகையில் முதல் முறையாக வெளிவந்தது. இந்த விமர்சனத்தை எழுதிய காரணமாக இந்திரபாலா பரணவிதானவின் ஆராய்ச்சி முறையைக் கண்டித்து அவருடைய கருத்துக்களை ஏற்கமுடியாது என்கிறுமிப்பிட்டார்.³

1968 : அமரதாஸ் வியங்கமகே எழுதிய Ph. D. ஆய்வுரை நூலாகப் பிரசரிக்கப்பட்டது - The Decline of Polonnaruva and the Rise of Dambadeniya (Department of Cultural Affairs, Colombo 1968), பரணவிதானவின் கருத்தினை ஆசிரியர் ஏற்க மறுத்துப் பழைய கருத்தையே இந்நூலிலே சேர்த்துக்கொண்டார்.

1969 : மார்ச் 28 இல் Ceylon Studies Seminar என்னும் கருத்தரங்கு வரிசையில் ஆருவதாக நடைபெற்ற கருத்தரங்கிலே R. A. L. H. குணவர்தன 'Ceylon and Malaysia : A Study of Professor

S. Paranavitana's Research on the Relations Between the Two Regions" என்ற கட்டுரையை (பக்கங்கள் 1-33, i-v) வாசித்தார். இக் கருத்தரங்கிலே பிரசித்திபெற்ற இலங்கை வரலாற்றுசிரியர் G. C. மெண்டிலாம் கலந்து கொண்டார். குணவர்தனவின் கட்டுரையிலே பரணவிதானவின் ஆராய்ச்சிமுறையில் உள்ள குறைபாடுகளும் கருத்துக்களிலே உள்ள பிழைகளும் விண்ணானர்தியாகச் சிறந்த முறையிலே எடுத்து விளக்கப்பட்டன; இதுவரை பரணவிதானவின் கருத்துக்களைப் பற்றித் தெரிவிக்கப்பட்ட மிகக் சிறந்த கண்டனம் இதுவேயாகும்.

பிரதிவாதிகள் :

விரிமா விக்ரமஸிங்ஹு (கிரிபமுண) :—

1956 : "கலிங்கராட்சிக் காலப்பகுதி எனப் பொதுவாக வழங்கும் காலப்பகுதியின் முதல் மன்னானாக II ஆம் விஜயபாஹூ அரசேற்றபோது கலிங்க வம்சத்தின் ஆட்சியை மேலும் தொடர்ந்து நடத்தினாலே யொழியப் புதிதாகக் கலிங்க வம்சத்தின் ஆட்சியை ஆரம்பித்தான் என்ற காரணத்தினால், கலிங்க வம்சத்தின் ஆட்சி கி. பி. 1186 (I ஆம் பராக்கிரமபாஹூ இறந்த ஆண்டு) க்கு முன்னரே ஆரம்பித்திருந்ததென வாதாடலாம்..... II ஆம் விஜயபாஹூவே கலிங்கநாட்டுவிருந்து இலங்கைக்கு வந்த இவரசன் இக்காலப்பகுதியில் ஆட்சி புரிந்த பிற மன்னர்களுட் பெரும்பாலானவர்கள் கலிங்கத்திலிருந்து இலங்கைக்கு வந்தவர்கள். நில்லங்கமலை கலிங்க தேசத்து எங்கபுரத்திலிருந்து வந்தவனை நிச்சயமாகக் கூறமுடியும். அவன் சகோதரனாகிய III ஆம் விக்ரமபாஹூவும் கலிங்கதேசத்திலிருந்தே அவனுடன் வந்திருக்கவேண்டும். ஸாஹஸ்ரமல, வோகேஸ்வர, மாக, அநீகங்க

ஆகியோரும் கலிங்கத்திலிருந்தே வற்ற வர்கள்.....

“கலிங்க இராச்சியமானது கிழக்குத் தக்கணத்தின் கரையோரத்தில் கோதா வரிக்கும் மஹாநதிக்கும் இடையேயுள்ள நிலப்பகுதியைக் கொண்டிருந்தது. இது ஒரு சிறந்த வரலாற்றுறவுடைய இராச்சியமாகும்”

“இலங்கையின் கலிங்கராட்சி வரலாற்றின் ஆராயும்போது நம்மை எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகளுள் ஒன்று இலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்த கலிங்கர்கள் கலிங்க தேசத்துக் கிழைக் கங்க வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களா இல்லையா என்பதாகும். நில்ஸங்கமல்ல, ஸாஹஸ மல்ல போன்ற வர்கள் தாம் கலிங்கதேசத்து ஸிங்ஹ புரத்திலிருந்து வந்தோரெனவும் கலிங்கச் சக்கரவர்த்தி வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எனவும் கூறிக்கொண்டனர். இம் மன்னர்களுடைய காலத்தில் கலிங்கத்தில் கிழைக் கங்கர்களே ஆட்சிபுரிந்தனர். நில்ஸங்க மல்ல, ஸாஹஸ மல்ல ஆகியோருடைய தந்தை ஸ்ரீ ஜயகோப மஹாராஜாவர். இவர் பற்றிய குறிப்போ இவருடைய பெயரோ இக்காலத்துக் கலிங்கச் சாசனங்களிற் காணப்படவில்லை. ஆகவே, ஜயகோப மஹாராஜ என்பவர் கலிங்கத்தில் அங்கீகாரம் பெற்று ஆட்சிபுரிந்த ஒரு மன்னாக இருக்க முடியாதென்றே கொள்ளவேண்டும், இலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்த கலிங்க மன்னர்களுள் ஒருவன் பெயராகிய சோட கங்க கலிங்க தேசத்து மன்னர்கள் பலர் தரித்திருந்த பெயராகும். இப்பெயர் ஈழத்துக் கலிங்க மன்னர்களுக்கும் கலிங்கதேசத்து மன்னர்களுக்குமிடையில் இருந்த நெருங்கிய தொடர்பை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமையலாம். எனினும், தற்பொழுது கிடைத்துள்ள சான்றினைக்கொண்டு ஈழத்துக் கலிங்க மன்னர் பேரரசமைத்த கங்க

வம்சத்தவரிகளைச் சேராதவர்களாக இருக்கலாம் எனலாம். அவர்கள் கலிங்கத்துக் கங்க வம்சத்தின் ஒரு கிளை வம்சத்தைச் சேர்ந்தவரிகளாய் இருந்திருக்கலாம். (Kalinga Period of Ceylon History, பக். 10—12—M A. Dissertation, University of Ceylon, 1956; சிற்தனை, I, இதழ் 1, பக், 11-12).⁴

க. அ. நீலகண்ட சாஸ்திரி :

1960 : “ஸ்ரீ விஜயத்தின் இன்னொரு பெயர் கலிங்கம் என்றும் கலிங்கத்தைப் பற்றிச் சூலவங்ஸத்திலே காணப்படும் குறிப்புகள் அனைத்தும் ஸ்ரீ விஜயத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் என்றே விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் பரணவிதான் தெரிவிக்கும் கருத்திலேயே (இக்கருத்துக்களின்) மேவழைப்படுத் தங்கியுள்ளது.ஸ்ரீ விஜயத்திற்குக் கலிங்கம் என்ற பெயரும் இடப்பட்டிருந்தது என்பதற்குக் காட்டப்படும் சான்றினை நன்கு ஆராய்ந்த பின்னரே இக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு விஷயமாகக் கொள்ளலாம்.” (The Ceylon Journal of Historical and Social Studies, Vol. 3, No. 2, July-Dec. 1960, P. 221).

1962 : “மாகன் கலிங்க வம்சத்துவன் என்றும் கலிங்கநாட்டிலிருந்து 24,000 படைகளுடன் வந்தான் என்றும் திட்டவட்டமாகக் கூறுகின்ற சூலவங்ஸத்திலே மாகனைப் பற்றி எதுவித மயக்கமான சான்றும் இல்லை. மாகனுடைய படைகள் கேரளப் படைகள் என்றும் தமிழ்ப்படைகள் என்றும் பின்னர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (சூலவங்ஸ 80:6 170). கைகருடைய கணிப்பின்படி கி.பி. 1214 க்கும் 1235 க்குமிடையில் மாகன் ஆட்சியுடன் முடிவுற்ற படையெடுப்பு இந்தியப் படையெடுப்பு என்பதையும் தெண்ணிந்தியப் படையெடுப்பு என்பதையும் இச்சான்று தெளிவாக

உறுதிப்படுத்துகின்றது. ஓரில்லாவின் கவிங்கத்துக்கும் இலங்கைக்குமிடையில் இருந்துவந்த தொடர்ச்சியான தொடர் புகளை விஜயன் பற்றிய கதைகள் (சிங்கள வம்சத்தைத் தாபித்தமை), பெளத் தழும் வெள்ளரசு மரமும் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டமை பற்றிக் கூறும் கதைகள் ஆகியவை மட்டுமன்றிப் பிறப்பட்ட வரலாற்றுக் காலத் துப்பொருள்களும் எடுத்துரைக்கின்றன. உதாரணமாக: (1) கண்டிமாவட்டத்திலே ஹரகமவில் 1920 இல் கண்டெடுக்கப்பட்ட காசுகளாகிய கிழைக் கங்க வம்சத்து அனந்தவர்மன் சோடகங்கனுடைய முதலாம் ஆட்சியாண்டு தொடக்கம் பத்தொண்பதாம் ஆண்டுவரை திகதி யிடப்பட்டுள்ள பொற் பணக் காசுகள்; யாழ்ப்பாணத்து ஆரியச் சக்கரவர்த்திக் குடைய நாணயங்களிலே காணப்படும் திட்டவட்டமான கிழைக்கங்க இலச்சினை களும் குறிகளும் (கொட்டறிங்ரன், *Coinsof Ceylon*, p. 74, 90). இவ்வாறு தெளிவாகவும் திட்டவட்டமாகவும் மாகண் இந்தியாவிலிருந்து வந்தவன் எனக்கூறும் சான்றுகள் இருக்கையில், மாகனுடைய படைகளுக்கும் சந்திரபானுவின் படை களுக்கும் 'மலை' என்ற பெயர் ராஜா வலிய நூலிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்ற முக்கியத்துவமற்ற சான்றினைக் கொண்டு மாகன் ஒரு மலாய் என்று கூறுவதை ஏற்க முடியாது'. (*Journal of the Royal Asiatic Society (C.B.)*, VIII, Part I, 1962, பக். 127-128)

'முதலாம் பராக்கிரமபாஹாவின் மரணத்திற்கும் இரண்டாம் பராக்கிரமபாஹாவின் பதவியேற்றத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதி இலங்கை வரலாற்றின் மலாய்க் காலப்பகுதியை அழைக்கப்படவேண்டும் என்று கூறிப் பரணவிதான் (தனது கட்டுரையை) முடிக்கின்றார். 'இப்பொழுது இல்லை; பரணவிதான்

காட்டும் காரணங்களுக்காகவும் அப்படிக் கூறமுடியாது''¹⁷ என்பதே எங்கள் பதில். தனது நீண்ட அறிவுசார் கட்டுரையிலே ஒரு புதிய வரலாற்றுண்மையாவது அல்லது நன்கு உறுதிப்படுத்தப்பட்ட ஒரு விளக்கமாவது இலங்கைவின் வரலாறு பற்றி நாம் கொண்டுள்ள கருத்துக்களை மாற்றத்தக்க வகையிலே கொடுக்கப்பட வில்லை வெறும் ஊகங்களும் சொல் வகையிலே காணப்படும் ஒற்றுமையை வைத்துத் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களுமே (அக் கட்டுரையில்) இடம்பெற முன்ன. இந்தியத் தொடர்பிலிருந்து இலங்கை வரலாற்றைத் துண்டித்து, இலங்கையின் ஒரு முக்கியமான சிங்கள வம்சத்தவரி இந்தியாவிற்கு வெளியே இருந்த ஓர் உயர்நீத் பேரரசு வம்சத்தினைச் சேர்த்தவர்களே என்று காட்டுவதற்கான விருப்பமும் இக் கருத்தினைத் தூண்டியிருக்கலாம். இம் முயற்சிகள் சித்தியடையவில்லை''.

(மேற்படி, ப. 140).

கா இந்திரபாலா :

1967: “இலங்கை வரலாற்றைப் பற்றியும் இலங்கையின் வெளிநாட்டுத் தொடர்புகளைப் பற்றியும் அன்மையில் எழுதப்பட்ட நூல்களுள் அதிக கருத்து வேற்றுமைக்கு இலக்காகிய ஒரு நூல் கலாநிதி பரணவிதான் எழுதிய *Ceylon and Malaysia* என்பதில் ஜயமிக்கை..... இந்நூலிலுள்ள சில தகவல்கள் நாம் அறிந்துள்ள சான்றின் அடிப்படையிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இச் சான்றினை ஏற்றுக்கொண்டுதில் பிரச்சினை இல்லை; ஆனால், நூலிலுள்ள பெரும்பாலான தகவல்கள் பழைய சான்றுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள புது விளக்கத்தின் அடிப்படையிலும் புதிய சான்றின் அடிப்படையிலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன..... இலக்கிய ஆதாரங்களுடன் சாசன ஆதா

ரங்களையும் ஆசிரியர் பயணபடுத்தியுள்ளார். இச் சாசன ஆதாரங்களுள் பெரும்பாலானவற்றைத் தான் புதிதாகக் கண்டுபிடித்ததாக ஆசிரியர் கூறுகின்றார். நாம் அறிந்துள்ள சாசன, இலக்கிய ஆதாரங்களிலிருந்தும், 'புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட' சாசனங்களிலே உள்ள வரலாறுகளிலிருந்தும் பெறப்பட்ட பெருந்தொகையான சிறப்புப் பெயர்களை, பிரதானமாக இடப் பெயர்களை, அடிப்படையாகக் கொண்டே புது விளக்கங்கள் ஆசிரியராலே தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.....

"இச் சான்றுகளை (இடப்பெயர்களை) ஆராய்வதற்கு ஆசிரியர் பயணபடுத்தும் முறை திருப்தியற்றுது:இடப் பெயர் ஆராய்ச்சியிலே கவனிக்கப்பட வேண்டிய பல அடிப்படைத் தத்துவங்களை ஆசிரியர் புறக்கணித்துள்ளார்.....

"இதனை விளக்குவதற்கு ஆசிரியருடைய நூலிலிருந்து அதிக உதாரணங்களைக் காட்டவேண்டிய அவசியமில்லை. ஜாவா என்னும் பெயர் அவருடைய நூலில் அடிக்கடி இடம்பெறும் பெயராகும். அவருடைய புதிய கருத்துக்களுக்கு அத்தியாவசியமான ஒரு பெயராகவும் இது அமைகின்றது: ஜாவா என்னும் பெயரிலிருந்து பெறப்பட்ட வடிவங்களாக தவ (Tava), யவ (Yava), தவ (Dava) யாப (Yapa), சாபம் (Capam), யவ (Yafa), சாவ (Cava) ஸாவ (Sava), து-போ (Tu-po), ஷி-போ (She-po), சோ-போ (Cho-p'o) போன்ற வடிவங்களை ஆசிரியர் கொடுத்துள்ளார். தான் பயணபடுத்தும் ஆதாரங்களிலே வரும் பெயர்களுள் ஏந்தப் பெயராவது மேற்படி வடிவங்களுள் ஒன்றை ஒரு பாகமாகக் கொண்டிருந்தால், உடனே அப் பெயரை ஜாவா தேசத்துடன் தொடர்புபடுத்தி ஆசிரியர் அதனைத்

தன் கருத்துக்களுக்கு ஆதாரமாகப் பயணபடுத்தியுள்ளார். ஜாவா என்னும் பெயரிலிருந்து பிற வடிவங்களைப் பெறு மிடத்துத் தமிழ், சிங்களம், வேறு மொழிகள் சம்பந்தமான மொழியாராய்ச்சி விதிகளை ஆசிரியர் பயணபடுத்தியுள்ளார். இந்த விதிகளையும் பிற விதிகளையும் பயணபடுத்தி ஜாவா என்னும் பெயரிலிருந்து நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட வடிவங்களைப் பெறலாம். அப்படியாகத் தப (Tapa), தப (Taba), ஹாப (Haba), ஹாவ (Hava), ஆவ (Ava), ஆப (Apa), ஸாம (Sama), யம (Yama), சாம (Cama); அம (Ama), தம (Dama), தம (Tama) போன்ற விதித்திர வடிவங்களை ஜாவா என்னும் பெயரிலிருந்து இலகுவாகப் பெறமுடியும். அப்படிப் பெறப்படும் வடிவங்களுள் ஒன்றை ஒரு பாகமாகச் கொண்ட எந்த இடப்பெயரையும் ஜாவா வுடன் தொடர்பு படுத்தவும் முடியும்: அவ்வாறு தொடர்புபடுத்தி ஆராய்ந்தால், இலங்கையிலுள்ள பல்லாயிரக் கணக்கான இடப்பெயர்களுள் நாற்றுக் கணக்கான இடப்பெயர்கள் ஜாவாவுடன் தொடர்புடைய பெயர்களாகக் காணப்படும். ஆசிரியருடைய கருத்துக்களை அதிக கஷ்டமின்றி நிருபித்துக்கொள்ளவும் முடியும். ஆனால், வரலாற்றுராய்ச்சிக்கு இத்தகைய ஆராய்ச்சிமுறைகள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியவையா? இத்தகைய மொழியியல் வித்தைமூலம் பல கருத்துக்களை 'நிருபித்துவிட' முடியும்:

"அநுராதபுரக் காலத்திற்குப் பிறப்பட்ட காலத்தில் இலங்கைக்கும் மலேஷியாவுக்கும் இடையிலே ஏற்பட்ட தொடர்புகளைப் பற்றிக் கூறும் பாகத்திலே, ஆசிரியர் பயணபடுத்தியுள்ள மிக முக்கியமான ஆதாரங்கள் ஆசிரியர் தான் அன்மையிலே கண்டுபிடித்ததாகக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டுக்களாகும். நீண்ட வரலாற்றுரைகள் அடங்கியுள்ள இக் கல்

வெட்டுக்கள் ('கல்விலே') முன்னர் பொறிக்கப்பட்ட (தெவிவான்) எழுத் துக்களுக்கு இடையிலும் மேலாகவும் நனுக்கமான எழுத்துக்களில் மேலெ ஒந்தவரியாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன' என்றும் 'முன்னர் பொறிக்கப்பட்ட சாசனத்திலே கவனஞ் செலுத்தும் ஒரு வர் (இச் சிறு எழுத்துக்களை) பூரணமாகக் காணுமலே விடக்கூடும்' என்றும் ஆசிரியர் வேறு கட்டுரை ஒன்றிலே கூறி யுள்ளார். (Newly Discovered Historical Documents Relating to Ceylon, India and South-east Asia', பேராதனை, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலே 1964 நவம்பர் 4 இல் ஸெ. பரணவிதான் வாசித்த கட்டுரை, பக். 1—பிரசரிக்கப்படாதது).⁵ ஆசிரியத்தக்கவகையிலே ஒரு குறுகிய காலமாகிய 'ஏற்குறைய எட்டுமாத காலத்திற்குள்' (மேற்படி) கண்டுபிடித் தப்பட்ட இந்த 'வரலாற்று ஆவணங்கள்' (மேற்படி) கொண்டுள்ள விஷயங்களும் ஆவற்றின் தன்மையும் உண்மையில் அதிகாயிக்கத்தக்கவை. இவற்றின் உட்பொருளையும் அமைப்புமறையையும் பொறுத்த முடிடிலே, கடந்த நாற்பதாண்டுகளாக ஆசிரியர் கண்டுபிடித்துப் பதிப்பித்த பெருந்தொகையான சாசனங்களைப் போன்றவையல்ல இவை. இத்துறை முனிலே தேர்ச்சியுள்ள பல அறிஞர்கள் இச் சாசனங்களைப் பார்வையிட முடியாதுள்ளது. இந்நாட்டின் முனிசுக்கான வியலாளராகிய கலாநிதி D. M. de Z. விக்ரமஸிங்ஹ போன்ற தேர்ச்சி பெற்ற சாசனவியலாளர்கள் இந்த 'ஒப்பற்ற ஆவணங்கள்' பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுக்களை ஆராய்ந்திருந்தும், பழைய எழுத்துக்களுக்கு மேலாகவோ இடையிலோ வேறு (நுண்ணிய) எழுத்துக்கள் இருப்பதைக் கவனிக்கமுடிய வில்லை. தொல்பொருளாய்வுப் பகுதியிலே நீண்ட காலமாகத் தொழில்புரிந்த காலத்தில் நூலாசிரியர் (பரணவிதான்)

கட இத்தகைய ஆவணங்கள் இருக்கக் கூடும் என்று ஜயப்படவில்லை. ஆகவே இத்தகைய ஆவணங்கள் உண்மையில் இருக்கின்றன என்பதை ஏற்றுக்கொள்வது கஷ்டம்; இதுபற்றிப் பிறசாசன வியலாளரும் கருத்துத் தெரிவிக்கும்வரை எதுவும் கூறமுடியாது.

(Journal of the Royal Asiatic Society (C. B.), N. S. Vol. XI, 1967 பக். 101-106).

R. A. L. H. குணவர்த்தன:

1969: "தனது நூலாகிய Ceylon and Malaysia என்பதை எழுதுவதற்குப் பரணவிதான் பயன்படுத்தும் ஆதாரங்களுள் பெருந்தொகையாளவை புதிய சான்றுகளாகும். இவற்றை அவர் தானே கண்டுபிடித்ததாக இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்து மொழியியற் கழகத்தின் கூட்டம் ஒன்றில் ஆற்றிய விரிவாரையிலே கோரிந்திருந்து. அவருடைய கூற்றின்படி, ஸாந்தர் விருத்தாந்த, பரம்பராபுஸ்தக, மாகராஜ விருத்தாந்த, ஸாவரணபூரவங்ஸ, ராஜவங்ஸ போன்ற நூல்களின் பாகங்கள் அவராலே அண்மையிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அல்லது திரும்பவும் ஆராயப்பட்ட ஏற்குறைய இருபத்தைற்கு கல்வெட்டுக்களிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. (பக். 3).....

"(பரணவிதான் கொடுத்துள்ள இக் கல்வெட்டுக்களின்) வாசிப்புகளை நம்பலாமா என்று சோதிப்பதற்காக, இக் கட்டுரையாசிரியர் (குணவர்தன) அப்பசிரியிலுள்ள இரண்டாம் நெபலகைச் சாசனத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார். (பக். 4) ஒரு சாசனவியலானுக்குரிய பயிற்சியில்லாது, இக் கட்டுரையாசிரியர் (தான் சோதித்த) சாசனப் பாகத்திலே கண்டுகொண்டது தாறுமானாக ஓடும் கோடுகளும் குழிகளுமேயாகும். (பக். 5)

இந்த ஆதாரங்கள் உண்மையானவையா என்பது பெரும் சந்தேகத்திற்குரிய விஷயமாகும் (பக். 6).....

“பரணவிதான் (தென்கிழக்காசியா விலே கலிங்கம் என்ற ஒரி இடம் இருந்ததாக) அடையானங்கள்டு கொன்வதற்குப் பயன்படுத்திய பிரதான ஆதாரம் பிழையானது என்பதை தமே (Damais) இவமோதோ (Iwamoto) ஆகியோருடைய ஆராய்ச்சிகாட்டுகின்றது எனத் தோன்றுகிறது. ஆகவே அவருடைய கலிங்கக்கருத்துக் கைவிடப்படவேண்டிய ஒன்றுகும்.” (பக். 17).....

“முன்னர் ஆராயப்பட்ட ஸாந்தரி விருத்தாந்தத்தையும் பரம்பராபுஸ்தகத்தையும் போலவே, இந்த ஆதாரங்களும் (நுண்ணிய எழுத்துக்களிலே பொறிக்கப்பட்ட பிற ஆதாரங்களும்) பிரராலே பரிசோதிக்கப்படக்கூடிய நிலையில் இல்லை; வேறு சான்றினால் இவற்றின் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்தப்படவும் இல்லை. ஆகவே, வரலாற்றை அமைத்துக் கூறுவதற்கு இவற்றைச் சந்தேகத்திற்குரிய ஆதாரங்களாகவே கொள்ளவேண்டும்” (பக். 33)

(Ceylon and Malaysia: A Study of Professor S. Paranavitana's Research on the Relations Between the Two Regions” பிரசுரிக்கப்படாத கட்டுரை)

கலாநிதி குணவரிதன் தனது நீண்டகட்டுரையிலே மிகத் திறமையான முறையிலே பேராசிரியர் பரணவிதானவின் கருத்துக்களை ஆராய்ந்துகாட்டி, அவற்றை ஏற்க முடியாது என்று தெரிவித்துள்ளார்: அவர் காட்டும் காரணங்களை மூன்றுக் காரணங்களை வகுத்துக் கூறலாம்.

(1) பரணவிதான் பயன்படுத்துகின்ற ‘இடைச் செருகல்’ சாசனங்கள்

பிறருடைய கண்ணுக்குத் தென்படாதலை. இத்தகைய நுணுக்கமான எழுத்துக்கள் கற்களிலே பொறிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை ஏற்றுக்கொண்டாலும், பரணவிதான் வாசித்ததுபோல் அவற்றைத் தொடரிச்சியாக வாசித்துக் கொள்ள எவ்ராலும் முடியாது. ஆகவே, இவற்றை வரலாற்றுதாரங்களாகக் கொள்ள முடியாது:

(2) தென்கிழக்காசியாவிலே கலிங்க இராச்சியம் இருந்தது என்பதை நிருபிப்பதற்குப் பரணவிதான் கையாளும் ஆராய்ச்சி முறை குறைபாடுடையது. அவருடைய இடப்பெயராராய்ச்சி முறையை ஏற்க முடியாது.

(3) பரணவிதான் கூறுவதுபோல், ‘இடைச் செருகல் சாசனங்கள்’ உண்மையிலேயே இருக்கின்றன என்று ஏற்றுக்கொண்டாலும், அவற்றின் சான்றுகள் பிற தென்னிசை, தென்கிழக்காசிய ஆதாரங்களின் சான்றுகளாலே உறுதிப்படுத்தப்படவில்லை. இதனால் இவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது:

அண்மையிலே, கலாநிதி குணவர்தனவும் கலாநிதி பி. எல். பிரேமதிவகைவும் (தொல்பொருளியல் விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை) யானும் மதிரிகிரிய, மின்தலை, அநுராதபுரம் ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று பரணவிதான் ‘இடைச் செருகல்’ சாசனங்கள் இருப்பதாகக் குறிப்பிடும் கற்களை ஆராய்ந்து பார்த்தோம்; அவற்றின் மைப்பிரதிகளை எடுத்தும். அக்கற்கள்மேலே மெல்லிய தாங்களை வைத்துப் பெங்கில்களாலே தேய்த்தும் பார்த்தோம். ஆனால், நுணுக்கமான எழுத்து எதுவும் தென்படவில்லை. இந்த ஆராய்ச்சி 1969 ஜூவரி 16, 17, பெப்ரவரி 20 ஆகிய நாட்களிலே செய்யப்பட்டது.

பரணவிதான் தான் கண்டுபிடித்து வாசித்ததாகக் கூறுகின்ற ‘இடைச் செரு கல் சாசனங்கள்’ உண்மையிலே இல்லை என்ற சந்தேகத்தை வலுப்படுத்தும் வகையிலே அவருடைய செயல் ஒன்று அமைகின்றது. 1964 இலே, மாகராஜ விருத்தாந்த என்ற நூல் ‘இடைச் செரு கல் சாசனமாக’ப் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்றும் அதிலே மாக மன்ன், சந்திரபானு ஆகியோரைப் பற்றியும் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தைப் பற்றியும் ஆரிய தகவல்கள் அடங்கியிருப்பதாகவும் பரணவிதான் அறிவித்தார்.⁶ இச் செய்தி தெரிவிக்கப்பட்ட கட்டுரையிலே ஒரிடத் தில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

‘Other documents give fairly detailed and intelligible accounts of the foundation of the kingdom of Subbapattana (Jaffna) with Gandagopala, Magha’s son, as its first ruler, under the protection of the Pandyas, the career of Chandrabhanu, the son of Gandagopala.....’⁷

(.....ஸாபட்டன (யாழ்ப்பாண) இராச்சியத்தை மாகனின் மகனாகிய கண்டகோபாலனை முதலாவது மன்னாக்கொண்டு பாண்டியர் பாதுகாப்புடன் தாபித்தமை, கண்டகோபாலனுடைய மகனாகிய சந்திரபானுவின் வாழ்க்கையோட்டம்ஆகியவை பற்றிப் பெருமளவு விரிவான், தெளிவான் தகவல்களைப் பிற ஆவணங்கள் தருகின்றன) அதே கட்டுரையில் இன்னேர் இடத்திலே பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

‘An important piece of information furnished by the Magharaja - Vrittanta, and a number of other documents is that of (sic) Chandrabhanu, who twice attacked Ceylon when Parakramabahu was king of Dambadeni, was a son of Magha.’⁸

(மகாராஜ விருத்தாந்தவும் வேறும் பல ஆவணங்களும் தருகின்ற ஒரு முக்கிய

மான தகவல் என்னவெனில், தமிழ் தெனியில் பராக்கிரமபாஹ் ஆனாம் போது இலங்கையை இருமுறை தாக்கிய சந்திரபானு என்பான மாகனின் மகன் என்பதாகும்.)

இதற்குப் பின்பு 1965 இல் வெளி வந்த இன்னொரு கட்டுரையிலே பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

“The son of Magha - maharaja was Gandagopala; his son was Chandrabhanu Chandrabhanu of his pedigree was different from the Javaka ruler of that name who twice invaded Ceylon in the regin of Parakramabhu iii (sic)”⁹

(மாகமஹாராஜனின் மகன் கண்டகோபால்; அவன் மகன் சந்திரபானு..... இந்த வம்சத்தைச் சேர்ந்த சந்திரபானு என்பான் ii ஆம் பராக்கிரமபாஹ்-வின் ஆட்சியின்போது இலங்கையை இருமுறை தாக்கிய சந்திரபானு என்ற ஜாவகமன் னன் அல்லன்).

இதன் பின்பு 1966 இல் வெளிவந்த Ceylon and Malaysia என்ற நூலிலே மாகராஜ விருத்தாந்த நூலியே ஆதாரமாகப் பயன்படுத்தாது, மாகனுக்கும் சந்திரபானுக்குமிடையே இருந்த தொடர்பைக் கூறுது விடுகின்றார்.¹⁰

பரணவிதான் அவர்கள் தெரிவித்த இச் கருத்துக்கள் ஒன்றுக்கு ஒன்று முரண்ணவை. எனினும், இவை அனைத்தும் ‘இடைச் செருகல் சாசனங்கள்’ கிடைக்கப்பெற்றபின் தெரிவிக்கப்பட்டவை. கிடைத்த இடைச் செருகல் சாசனங்களைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்தாது. கிளவற்றைப் பயன்படுத்தியும் கிலவற்றை விட்டும் எதற்காக அவசரப்பட்டு Ceylon and Malaysia என்ற நூலை வெளியிட்டார்? இது பெரும் மர்மமாக இருக்கின்றது. இத்தகைய செயல்கள் சந்தேகத்தைப் பெருக்குவதற்கு உதவுமே ஒழிய, பரணவிதான் கூறுவனவற்றிலே நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தமாட்டா?

இறுதியாக, பரணவிதானவின் கருத்துக்கைப் பிரதிவாதிகள் ஏற்கமறுப்பதற்குக் கொடுக்கும் காரணங்களைப் பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்:-

(1) மலேஷியாவிலே ஒரு கலிங்கம் இருந்தது என்பதற்கும் அங்கு இருந்தே ஈழத்துக் கலிங்க மன்னர் வந்தனர் என்பதற்கும் பரணவிதான் போதிய சான்று களைக் காட்டவில்லை. அவர் காட்டும் சாழைகள் மறைமுகமானவை. அத்துடன் திட்டவட்டமானவையல்ல.

(2) தனது கருத்துக்களை நிருபிப்பதற்கு அவர் கையாளும் ஆராய்ச்சி முறை

கள் திருப்பியற்றவை. அவருடைய இடப் பெயர் ஆராய்ச்சி பிழையானது.

(3) அவர் கூறும் கருத்துக்களுக்கு ஆதாரமாகத் தெளிவான சான்று எதுவும் தெளிக்கூக்காசிய ஆதாரங்களிலே இல்லை.

(4) அவர் கண்டுபிடித்த ‘இடைச் செருகல் சாசனங்களை’ ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. வரலாற்றுராய்ச்சிக்குப் பயன் படும் ஆதாரங்களை எவரும் சோதித்துக் கொள்ளத்தக்க வகையிலே அவை அமைய வேண்டும். வரலாற்றுராய்ச்சியும் ஒரு விஞ்ஞான ரீதியான ஆராய்ச்சியாகும்;

அடுக் குறிப்பு

1. சிந்தனை, மலர் 1, இதழ் 2 ஜூலை 1967, பக். 24.
2. *Buddhist Yearly* (Edited by Heinz Mode, etc.), 1967 பக். 26-58 Halle, East Germany.
3. *J. R. A. S. (C. B.)*, New Series, XI, 1967, பக். 101 - 106.
4. ஸீரிமா சீரிப்புமுனை, ‘இலங்கை வரலாற்றின் கலிங்கர் ஆட்சிக்காலம்,’ பாகம் 1, சிந்தனை, மலர் 1 இதழ் 1, ஏப்ரில் 1967, பக். 11 - 12.
5. *Buddhist Yearly* 1967, பக். 26 - 27.
6. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலே ஆற்றப்பட்ட விரிவுரை. இதுவே பின்னர் *Buddhist Yearly* இல் வெளிவந்தது.
7. *Buddhist Yearly*, 1967, பக்.
8. மூற்படி, பக்.
9. *University of Ceylon Review, XXI. No. 2, October 1963* (வெளிவந்தது ஒகஸ்ட் 1965), பக். 119 - 120.
10. *Ceylon and Malaysia*, Colombo 1966, பக். 122.

தென்கிழக்காசியாவுடன், இலங்கையின் தொடர்புகள்

தென்கிழக்காசியாவுடன் இலங்கை கொண்டிருந்த தொடர்புகளை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன அரசியல் தொடர்புகள், பண்பாட்டுத் தொடர்புகள், வர்த்தகத் தொடர்புகள் என்பன: இலங்கைக்கும் தென்கிழக்காசிய நாடுகள் சிலவற்றுக்குமிடையில் பண்பாட்டுத் தொடர்புகள் இருந்தமைபற்றி இலங்கையின் இலக்கிய ஆதாரங்களும் கல்வெட்டுக்களும் பெரும் அளவில் சாஸ்ரு பகர்கின்றன: இத்தொடர்புகள் பற்றிப் பர்மிய நூல்களிலே அதிகப்படியான சாஸ்ருகள் கிடைத்துள்ளன. சியம், காம்போஜம் (கம்போடியா) ஆகிய நாடுகளின் நூல்களிலும் இத் தொடர்புகள் பற்றி ஓரளவு குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன: இத்தென்கிழக்காசியச் சாஸ்ருக குடன் ஈழத்தின் சாஸ்ருகளையும் சேர்த்து இப்பண்பாட்டுத் தொடர்புகள்பற்றி ஆராயலாம். ஆனால், வர்த்தகத் தொடர்புகளிப்பற்றியும் அரசியல் தொடர்புகள் பற்றியும் தென்கிழக்காசிய ஆதாரங்களிலிருந்து சாஸ்ருகள் மிகக் குறைவாகவே கிடைக்கின்றன. ஈழத்து வரலாற்று நூல்களின் சாஸ்ருகளும் சாசனங்களின் சாஸ்ருகளும் இலக்குவில் தீர்க்க முடியாத கில பிரச்சினைகளைக் கிடைக்கின்றன. இந்தியாவின் தென் எல்லைக்கு அண்மையிலே இலங்கை அமைந்திருப்பதினால் இந்தியாவின் வரலாற்றின் போக்குடன் தவிர்க்க முடியாதவகையில் இலங்கை வரலாற்றின்போக்கும் இணைக்கப்பட்டது. ஈழத்து

சிறப்பராகப் பர்மாவுடன், தொடர்புகள்

மன்னர்கள் ஒன்றில் தங்கள் உள்நாட்டுப் பிரச்சினைகளிலே ஈடுபட்டிருந்தனர், அல்லது தென்னிந்திய அரசியலிலே அக்கறைகொண்டிருந்தனர். இலங்கையின் அரசியல் பாதுகாப்பிற்குத் தென்னிந்தியாவில் ஓர் அரசு வலுக்கமநிலையை ஏற்படுத்திக்கொள்ளுவது அவசியமாக யால், ஈழத்து மன்னர்கள் தென்னிந்திய அரசியலிலே அக்கறைகொண்டிருந்தனர்: எனினும், இலங்கை இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலிருந்து புனியியல் ரிதியிலே துண்டிக்கப்பட்டு இருந்ததினால், இலங்கையின் நாகரிகம் தொடர்புடைய தொன்றுகப் பாதுகாக்கப்பட்டுவந்தது: பெளத்தமதம் இந்தியாவில் எழுந்த மத மாகவிகுந்தாலும், காலப்போக்கிலே இந்து மதத்தினால் படிப்படியாக அகற்றப்பட்டு மூலவிம் படையெடுப்புகளின் பின்பு அது அங்கு மறைந்துபோயிற்று. இலங்கையில் கி. மு. 3 ஆம் நூற்றுண்டிட்ட பரப்பப்பட்ட தேரவாத பெளத்தம் பல வேறு ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் கடந்து இலங்கையில் நிலைத்து நின்றது. இவ்வாறு தேரவாத பெளத்தம் இலங்கையில் நிலைத்தபடியினால் இலங்கைக்கும் தென்கிழக்காசியாவுக்குமிடையில் பலவேறு காலப்பகுதிகளிலே நெருங்கிய தொடர்புகள் ஏற்பட்டன: ஐரோப்பாவிற்கும் கிழக்காசியாவிற்குமிடையில் அமைந்து குந்த கடல்மார்க்கத்தின் மத்தியிலே இலங்கை இருந்ததினால் அது இந்தியத் தொடர்புகளைக் குறைத்து மிகமுற்பட்ட

காலத்திலேயே தென்கிழக்காசியாவுடன் தொடர்புகொள்ளத் தொடங்கியதை பதில் ஜயமில்லை.

பர்மாவைப்பற்றி சமுத்து வரலாற்று நூலாகிய மஹாவங்ஸத்தில் சில குறிப்பு கூட காணப்படுகின்றன. இவை கி. பி. 2-ஆம் நூற்றுண்டிலும் கி. பி. 5-ஆம் நூற்றுண்டிலும் இலங்கைக்கும் பர்மாவுக்கு மிடையில் சில சமயத் தொடர்புகள் இருந்தனவென்று தெரிவிக்கின்றன. எனினும் கி. பி. 11 ஆம் நூற்றுண்டுக்கு முன்பு திட்டவட்டமான நெருங்கிய தொடர்புகள் இருந்தனக்குமிடையே இருந்தனவேனக் கூறமுடியாது.

பர்மாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட பண்பாட்டுத் தொடர்பு களின் வரலாற்றில் அடுத்தகட்டம் கி. பி. 11 ஆம் நூற்றுண்டில் ஆரம்பமாகின்றது: கி. பி. 5 ஆம் நூற்றுண்டுக்கும் 11 ஆம் நூற்றுண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் இருந்த தொடர்புகள்பற்றி இலங்கை ஆதாரங்களும் பர்மிய ஆதாரங்களும் எதுவுமே குறிப்பிடவில்லை: ஆயினும், 11 ஆம் நூற்றுண்டில் இரு நாடுகளுக்கு மிடையிலிருந்த மிக நெருங்கிய அரசியல் தொடர்புகளும் பண்பாட்டுத் தொடர்புகளும் ஒரு நீண்டகால நட்புற விளைவாக ஏற்பட்டவை என்பதில் ஜயமில்லை. இந்த இடைப்பட்ட காலத்திலே இலங்கை வரலாற்றில் அரசியற் குழப்பங்களும், அந்தியராதிக்கமும் இடம் பெற்றிருந்தன. அரை நூற்றுண்டுக்காலச் சோழராட்சியின் பின்பு கி. பி. 1070 இலேதான்முதலாவது விஜயபாலூர் இலங்கையை விடுதலையாக்கியிருந்தான்: இவ்வாறு அரசியற் குழப்பங்கள் நடை பெற்ற காலத்திலேதான் இலங்கைக்கும் பர்மாவிற்கு மிடையில் அரசியல் உறவு ஏற்பட்டதென்று முதல்முறையாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சோழருக்கெதிருக்கப் போராடியபோது முதலாவது

விஜயபாலூர் ராமஞ்சு (அருமணம்) இராச்சியத்தில் மன்னாடைய உதவியை நாடிலிருந்தான் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதைப்பற்றிக் குறுப்பிடுகின்ற குளவுக்கூட்டுத்தின் பாகம் தெளிவாக அமைய வில்லை. விஜயபாலூர் பல விலையுயர்ந்த திருவியங்களுடன் பலரை ராமஞ்சு மன்னிடம் அனுப்பிவைத்தான். அதன் பின்பு பல வேறு பொருட்களுடன், சிறப்பாகக் கற்பூரம், சந்தனக்கட்டை ஆகிய பொருட்களுடன், பல கப்பல்கள் இலங்கைக்கு வந்தன: அவ்வாறு கொண்டுவரப்பட்ட பொருட்களைத் தனது படைகளுக்குக் கொடுத்து விஜயபாலூர் திரும்பவும் அப்படைகளின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்து¹ இதுவே குளவுக்கூட்டுத்தின் கொடுக்கப்பட்டுள்ள செய்தி. இதற்கு வரலாற்றுக்கிரியர்கள் பல்வகைப்பட்ட விளக்கங்களைக் கொடுத்துள்ளனர். விஜயபாலூர் பர்மிய மன்னிடமிருந்து உதவிகேட்டபோது, அவன் விரும்பிய உதவியைப் பெற முடியவில்லை என்று நீலகண்ட சாஸ்திரி கருத்துத்தெரிவித்துள்ளார். “பர்மிய மன்னன் ஒரு தூர தேசத்தில் நடந்து கொண்டிருந்த போர்களிலே ஈடுபட்டுக் கொள்ள விரும்பவில்லைப்போலும், விஜயபாலூர் அனுப்பிய தூதினால் மேலதிக மாகப் படைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அத்தாது ஒரு வர்த்தகத் தொடர்பாக அல்லது நல்லுறவுத் தொடர்பாக முடிவடைந்தது.”² இதுவே நீலகண்ட சாஸ்திரியின் கருத்தாகும். வேறு சிலருடைய கருத்தின்படி, விஜயபாலூர் பர்மாவிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க அளவு ஆதரவு பெற்றிருந்தான்.³ சோழராட்சியின்போது விஜயபாலூர் இலங்கையின் தென்பாகத்தில் ஒடுங்கியிருந்தான்: இதென்பதுதான் விஜயபாலூர் போராட்டத்தின் பின்பே அவனால் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. சோழர் அடிக்கடி தெற்குநோக்கிப் படையெடுத்த காரணத் தினாலும், வடபாகத்தில் அந்தியராதிக் கம் ஏற்பட்டிருந்தமையால் மக்கள்

தெற்கு நோக்கிச் சென்று சனநெருக்கடியை ஏற்படுத்தியிருக்கக்கூடுமாதலாலும், ரோஹணத்தின் மூலவளங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆகவே விஜயபாஹு பர்மிய மன்னனிடமிருந்து பண உதவி கேட்டிருந்தான். அவன் ஏமாற்றமடைந்தான் என்று கொள்வதற்கு எதுவித காரணமும் இல்லை: முழுஇலங்கையின் மன்னாக விஜயபாஹு பதவிபெற்றபின்பு இரு நாடுகளுக்குமிடையிலே ஏற்பட்ட நெருங்கிய பண்பாட்டுத்தொடர்புகள் விஜயபாஹு முன்னர் பண உதவி பெற்றிருந்தான் என்பதைக்காட்டி நிற்கின்றன:

11-ஆம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதியில் பர்மிய இராச்சியமாகிய ராமங்கு அநோரத என்பவனுல் கைப்பற்றப்பட்டது. பர்மாவின் வடபாகத்தில் தேரவாத பெளத்தம் அதே காலத்தில் பரப்பப்பட்டது.⁴ அநோரத மன்னனுடைய ஆட்சியின்கீழ் பெரும் பெளத்தமத மறு மலர்ச்சி பர்மாவில் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கையில், இலங்கையில் அம்மதம் பெரும் கஷ்டங்களுக்குள்ளாகியிருந்தது. அத்துடன், பெளத்த சங்கமும் ஊழல்கள் நிறைந்த ஒரு நிறுவனமாகக்காணப்பட்டது. இதனால், சோழரைத் துரத்திய பின்பு முதலாவது விஜயபாஹு எடுத்துக்கொண்ட முக்கியமான நடவடிக்கை களுள் ஒன்றாகப் பெளத்த சமயக் சீர்திருத்தம் இடம்பெற்றது. ஈழத்து வரலாற்று நூல்களின்படி, அக்காலத்தில் பெளத்த சங்கத்திலிருந்த பிக்குகளின் எண்ணிக்கை உபோசதம் போன்ற சில முக்கிய சமயக் கிரியைகளைச் செய்வதற்குக்கூடப் போதியதாக இருக்கவில்லை: அத்தகைய சூழ்நிலையிலே விஜயபாஹு மீண்டும் பர்மாவின் உதவியை நாடிப் பெளத்த தர்மத்தை நன்கு அறிந்திருந்த பிக்குகளிற் பலரை அனுப்பிவைக்குமாறு அநுரூத்த (அநோரத) மன்னனைக் கேட்டுக்கொண்டான்.⁵ முதலாவது விஜய

பாஹுவின் மரணம் ஏற்பட்டுச் சில ஆண்டுகளின் பின்பு பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டு எனக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு தமிழ்க்கல்வெட்டிலே ராமங்கு தேசத் துப் பிக்குகள் முறைப்படியாகச் சங்கத் தைச் சீர்திருத்தி அமைத்தமை குறிப் பிடப்பட்டுள்ளது.⁶ குனவங்ஸத்திலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ராமங்கு தேசத்து மன்னனைகிய அநுரூத்த என்பவன் அநோரத மன்னனாவான். இதற்குப் பர்மிய நூலாகிய “‘ஆடி மாளிகை வரலாறு’” சான்று பகரிக்கிறது.⁷ அநுரூத்த என்பவன் ராமங்கு தேசத்து அல்லது தென் பர்மியப் பகுதியின் மன்னனாவன். சிங்கள மக்கள் வடபார்மாவைவிடத் தென் பர்மாவையே நன்கு அறிந்திருந்தனர். தென்பார்மாவிற்கும் இலங்கைக்கும் பொதுமதமாகத் தேரவாத பெளத்தம் இருந்தமை இதற்குக் காரணமாகும். அக்காலத்தில் இலங்கைக்கும் பர்மாவிற்கும் இகடையேயிருந்த சமயத்தொடர்புப் பற்றிப்பர்மிய ஆதாரங்களாகிய “‘ஆடி மாளிகை வரலாறும்’” ஸாஸனவங்ஸ என்ற நூலும் குறிப்பிடுகின்றன.⁸

அநோரத மன்னன் இலங்கையுடன் கொண்டிருந்த தொடர்புகள்பற்றி மேலும் ஒரு மரபுக்கதை ஆடிமாளிகை வரலாற்றில் பேணப்பட்டுள்ளது. இலங்கையிலே பாதுகாக்கப்பட்டிருந்த புத்தருடைய தந்ததாதுவைப் பலாத்காரமாகக் கைப்பற்றிக்கொள்வதற்கு இம் மன்னன் ஒருமுறை எண்ணாக்கொண்டான் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால், ஒரு தெய்வீகத் தலையீட்டின் விளைவால், அவன் மனம்மாறி, ஒரு சாதவீகமான தாதுக்குமுலை இலங்கைக்கு அனுப்பித் தந்ததாதுவைப் பெற முயற்சித்தான் என்றும் இக்கதையிலே கூறப்பட்டுள்ளது: கதையின் விபரங்கள் தெளிவரக இல்லை. இக்கதையின்படி, இலங்கையின் மன்னாக அப்போது ஆட்சிபுரிந்தவன் ஸிரிஸங்கபோதி எனவும் தாதுவேண என-

வும் பெயர் பெற்றிருந்தான்.⁹ விரிசுங்க போதி என்பது முதலாவது விஜயபாஹு-தாங்கியிருந்த ஒரு விருதுப் பெயராகும்; ஆனால் அம்மன்ன் தாதுஸேன எனவும் அழைக்கப்பட்டான் எனக்கொள்ள ஆதாரமெதுவும் இல்லை. அப்படியான பெயரைத் தாங்கிய ஒரேயொரு மன்னன் கி. பி. 5-ஆம் நூற்றுண்டில் வாழ்ந்தான். இக் கதையின் குழம்பிய தன்மையும் அதில் இடம்பெற்றுள்ள அற்புத அம்சங்களும் அதன் நம்பகமான தன்மை பற்றிச் சந்தேகங்களை எழுப்புகின்றன. (சிங்கன் மன்னை செய்த பிரார்த்தனையின் விளைவாக இரண்டு தந்ததாதுக்கள் வெளிப்பட்டனவென இக் கதை கூறுகிறது.) இத்தகைப் பைதைகளின் உண்மை பொய் எதுவாகவிருந்தாலும் முதலாவது விஜயபாஹு-வின் ஆட்சியில் இருநாடுகளுக்கு மிடையில் நெருங்கிய பண்பாட்டுத் தொடர்பும் அரசியல் தொடர்பும் இருந்தன என்பதைக் காட்டுவதற்குப் போதிய சாஸ்ரு இருக்கின்றது.

விஜயபாஹு-வின் மரணத்திற்குப் பின்பு இவங்கையில் அரசியற் குழப்பம் நிலவியது. ஏற்குறைய அரைநூற்றுண்டுக் காலமாகப் பல உண்நாட்டுப் போர்கள் நடைபெற்றன. அதன்பின்பே கி. பி. 1153-இல் முதலாவது பராக்கிரமபாஹு-வின் வலிமையான ஆட்சியின் கீழ் நாடு முழுவதும் ஒற்றுமைப்பட்டது. இந்த இடைக்காலப் பகுதியில் ஆட்சிபுரிந்த மன்னர்களும் இவ்வரசர்களும் தங்களுடைய சொந்த விவகாரங்களிலே பெரிதும் சுடுபட்டு இருந்தபடியினால், வெளியுலகுடன் பண்பாட்டுத் தொடர்புகளை அவர்கள் ஏற்படுத்தவில்லை. இக்காலப் பகுதியிலே பெள்த்த சங்கத்தாரி ஒழுங்காகப் பரிமாவுடன் தொடர்புகொண்டிருந்தாலும், அத் தொடர்புகள் பற்றி வரலாற்று நூல்களிலே குறிப்புகள் இல்லை. பரிமிய நூல்களும் இக் காலத்தில் இலங்கையுடன் ஏற்பட்ட தொடர்பு

களைக் குறிப்பிடவில்லை: இவங்கையிலே அரசியல் துறையிலே குழப்பம் நிலவிய படியினால் இரு நாடுகளுக்கு மிடையிலே நேரடித் தொடர்புகள் தற்காலிகமாகத் தடைப்பட்டிருக்கலாம். பராக்கிரமபாஹு-வின் பதவியேற்றத்துடன் இவங்கையிலே பெருமளவு அமைதியும் செல்வப்பெருக்கும் ஏற்பட்டன: பேராசையும் ஆர்வமும் நிறைந்த ஒரு வெளிநாட்டுக்கொள்கையைப் பராக்கிரமபாஹு-கடைப்பிடித்தான். அவன் தென்னிந்திய அரசியலிலே தலையிடுமுன்பு பர்மாவுடன் ஒரு போரை நடத்தியிருந்தான். அவனுடைய போராட்டங்களைப் பற்றிய விபரங்கள் ஈழத்து வரலாற்று நூல்களிலும் அவனுடைய ஆட்சிக்காலத்துக் கல்வெட்டு ஒன்றிலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன; இரு நாடுகளுக்கு மிடையிலே பகையை தோன்றுவதற்கான காரணங்கள் எவ்வளவும், போரின் விளைவுகள் யாவை என்பதும் பெரும் கருத்துவேற்றுமைக்குரிய விஷயங்கள்:

குளவங்ஸ ஆசிரியர் பராக்கிரமபாஹு-வின் போரைப்பற்றிக் கூறுமுன் பர்மாவுடன் இருந்த முற்பட்ட தொடர்புகளைச் சுருக்கமாகச் சூறியுள்ளார். இதன்படி, உண்மையான மதத்தைக் கடைப்பிடித்த மக்கள் வங்காவிலும் ராமஞ்ஞவிலும் குடியேறிய பின்பு இருநாடுகளுக்கு மிடையே எதுவித தகராறு களும் இருக்கவில்லை: வங்காவின் மன்னர் களும் ராமஞ்ஞவின் மன்னர்களும் பெளத்தர்களும் ஆகவே, ஆதிகாலத்து விருந்து இரு நாட்டு மன்னர்களும் பெரும் உறவு பூண்டு, ஒருவர்க்கொருவர் விழையர்ந்த பரிசுகளை அனுப்பிவைத் திருத்தனர்¹⁰ இதே நட்புக் கொள்கையையே நெடுநாளாக முதலாம் பராக்கிரமபாஹு-வும் கடைப்பிடித்து வந்தான்: பின்னர், இவங்கையிலே ஒரு தாதுவனுக்க் கடமையாற்றிவிட்டு ராமஞ்ஞ தேசத்திற்குத் திரும்பிக்-

சென்ற ஒரு பொய்ப் பிரசாரகனுடைய அர்த்தகளினால் இலங்கை மன்னனுக்கும் பரிமிய மன்னனுக்கும் இடையிலே தகராறுகள் தோன்றின.¹⁰ இவ்வாறு சூளவங்ஸ ஆசிரியர் முன்னுரையாக எழுதியுள்ளதை நோக்குமிடத்து, நூலா சிரியர் இலங்கை மன்னன் தொடுத்த போருக்காக மன்னிப்புக்கோரும் மனப் பராசிரியமுடன் இதனை எழுதியுள்ளாரி என்று தோன்றுகிறது; இந் நூலாசிரியருடைய காலத்திலே இலங்கைக்கும் பரமாவுக்கும் இடையிலே இருந்த நல்லுறவே இம் மனப்பாண்மைக்குக் காரணம் என்பதில் ஐயமில்லை.

பரிமியத் தூதுவன் தன் மன்னனுக்கு என்ன கூறினான் என்பதைக் கற்பனை செய்வது கஷ்டமாகும். அவன் கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கோபங் கொண்ட ராமங்கு தேசத்து மன்னன் இலங்கையின் யானை வர்த்தகத்தைப் பாரதூரமாகப் பாதிக்கவைத்த கட்டளை களை உடனடியாக இட்டான் என்று அறிகிண்ணரேம். மேலும், அம் மன்னன் தனது பிரசைகள் அன்னியருக்கு யானைகள் விற்பதைத் தடுத்தான் என்றும் அதுவரை நூறு அல்லது ஆயிரம் வெள்ளி நிகைப் பணத்துக்கு “விற்கப்பட்ட யானைகள் சராயிரம் அல்லது மூவாயிரம் நிகைப் பணத்துக்கு”¹¹ விற்கப்பட வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டான் என்று கூறப் பட்டுள்ளது.¹² இத்தகைய நடவடிக்கை களின் அர்த்தம் தெளிவாகக் கூறப்பட வில்லை. யானை விற்பனை தடைப்படுத் தப்பட்டால், யானைகளின் விலையை உயர்த்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. இதனைக் கைகர் ஒரு பொருத் தமரன் வகையிலே விளக்கிக்காட்டியுள்ளார்; அதாவது, தடைப்படுத்தப்பட்ட வர்த்தகம் அதுவரை நடைபெற்ற தடையில்லா வர்த்தகம் என்றும், அதன்பின்னர் யானை வர்த்தகம் மன்னனுடைய நவீயரிமையாகப்பட்டது என்றும்

அவர் கூறியுள்ளார்¹³ இவ்வாறு தனி யுரிமை வர்த்தகமாகச் செய்த பின்னரே யானைகளின் விலை பெரிதும் கூட்டப்பட்டது என்பது கைகர் கருத்தாகும்¹³ இரு மன்னர்களுக்கும் இடையிலே தோன்றிய தகராற்றுக்கு இது மட்டும் காரணமாக இருக்கவில்லை: பராக்கிரமபாஹூவின் தூதர்களுக்கு வழக்கமாகக் கொடுக்கும் பரிசிலகளைப் பரிமிய மன்னன் கொடுக்காது விட்டான். தனது நாட்டுக்குப் பரிசிலகளைக் கொண்டுவந்த ஒவ்வொரு கப்பலுக்கும் ஒவ்வொரு யானையைப் பரிசாகக் கொடுக்கும் பழைய வழக்கத்தையும் அவன் கைவிட்டான். மேலும், தனக்குக் கடிதம் கொண்டுவந்த சில சிங்கள மக்களைக் கைப்பற்றினான். அவர்களுடைய செல்வழும் சுபகரிக்கப்பட்டது: பின்னர் அவர்கள் மலயதேசத்திலே ஒரு கோட்டையிலே அடைக்கப்பட்டனர் மலய தேசம் என்பது பரமாவிலே ஒரு மகைப்பிரதேசமாக இருக்கவேண்டும்¹⁴ இவர்கள் காம்போஜத்தை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்த தூதுவர்கள் என எண்ணியபடியாலே பரிமிய மன்னன் இவர்களை அவ்வாறு துங்புறுத்தினான் எனச் சாட்டுக்கூறியதாகவும் சூளவங்ஸ ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இலங்கையிலிருந்து சென்ற வேறு தூதர்களுக்கும் அத்தகைய துங்புறுத்தல் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்றும் இவர்களுடைய யானைகள், கப்பல்கள், செல்வம் ஆகியவையும் கைப்பற்றப்பட்டதாக மேலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பரிமிய மன்னன் பராக்கிரமபாஹூவைச் சந்திப்பதற்கு அனுப்பிவைத்த தூதுவனுக்கைய் தபஸ்ஸி என்பவனைப் பராக்கிரமபாஹூ நன்கு உபசரித்திருந்ததை எல்லாம் மறந்து பரிமிய மன்னன் இத்தகைய பகைமை வனர்க்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டான் என்று சூளவங்ஸ ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். ராமங்கு தேசத்து மன்னன் சமுத்துத் தூதுவர்களுடைய கால்களிலே உலக்கைகளைக்கட்டியும் சிறைச்

சாலைகளிலே நீர் தெளிப்பதற்கு அவர்களை ஏவியும் அவர்களை மேலும் அவமானப்படுத்தினான்.¹⁴

சிங்கள மக்களுடைய குறைகள் அதிதுடன் நிற்கவில்லை. பர்மிய மன்னன் தான் எழுதிய பிரகடனம் ஒன்றுக்குச் சம்மதம் தெரிவிக்கும்படியும் சமூத்துத் தூதுவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தியிருந்தான். சிங்க ஏவர்களுடைய கப்பல்களைத் தொடர்ந்து பரிமாவுக்கு அனுப்பக்கூடாதென்றும் சிங்களத் தூதுவர் கொல்லப்பட்டால் பர்மிய அதிகாரிகள் மீது குற்றஞ் சமத் தப்படக்கூடாது என்றும் இப் பிரகடனத் திலே கூறப்பட்டிருந்தது. இப்பிரகடனத் துக்குச் சம்மதம் தெரிவிக்காவிட்டால் சிங்களத் தூதுவரை ஒரு வரையறுக்கப் படாத காலத்துக்கு மறித்துவைக்க நேரி டும் என்று பயமுறுத்தியதும், அவர்கள் அதற்குச் சம்மதித்தனர். அதன்பின்னர், வாகிஸ்ஸர ஆசாரியர். தம்மகித்தி பண்டி தரி ஆசிய அத்தூதர்கள் ஒரு பழுதடைந்த கப்பலிலே ஏற்றப்பட்டு அனுப்பப்பட்டனர். பர்மிய மன்னன் தான் கொடுத்த வாக்கின்படி நடந்துகொள்ளலைமயும் போருக்கு ஒரு காரணம் என்று குறிப் பிடிப்பட்டுள்ளது. இலங்கையிலிருந்து தான் பெற்றுக்கொண்ட பொருள்களுக்காகப் பதினாறு யானைகளையும் வெளியையும் கொடுப்பதாக வாக்குக் கொடுத்திருந்தும், அவன் அவ்வாறு செய்துகொள்ளத் தொத்தை தவறினான். இறுதியாக, காம்போ ஐத்துக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்ட சிங்கள இளவரசியை அவன் கைப்பற்றிக்கொண்டான். இச் செயலைப்பற்றிக் கேள்வியுற்ற தும் பராக்கிரமபாஹ்வால் மேலும் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது போயிற்று. இவ்வாறு நடந்தவற்றை எல்லாம் கேள்வியுற்றுதும் பிரச்சனைத் தீர்த்து வைப்பதற்காகப் பராக்கிரமபாஹ்வாலோர் தொடுக்கத் தீர்மானித்தான்.¹⁵

சமூத்து வரலாற்றுநால் நடைபெற்ற வைப்பங்களைப்பற்றிச் சார்புத்தன்மை யுடைய தகவல்களைத் தந்துள்ளமை இயல்பானதாகும். சிங்கள மன்னன் நடத்திய படையெடுப்பைப்பற்றிப் பரிமிய ஆதாரம் எதுவும் தகவல் கொடுக்கத் தவறியுள்ளமை துரதிர்ஷ்டமே. ஆகவே, பரிமிய மன்னனுடைய குறைகளைப்பற்றி அறியமுடியாதுள்ளது. இவ்வாறு பிற சான்றுகள் கிடைக்காமையாலே சூளவங்ஸத்தின் கூற்றுகள் நம்பகமானவையா என்பதை ஆராயமுடியாதுள்ளது. கொடுக்கப்பட்டுள்ள காரணங்களின் தன்மையை நோக்கினால், அவை எல்லாம் சூளவங்ஸ ஆசிரியர் கற்பணைசெய்து எழுதிய காரணங்கள் என்று தோன்றவில்லை. எனினும் அவற்றை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதிலும் சில கண்டங்கள் உள்ள சூளவங்ஸத்திலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள காரணங்களை இருபிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். ஒரு பிரிவு வர்த்தகம் சம்பந்தமான காரணங்களைக் கொண்டது. மற்றது அரசியல் சம்பந்தமானது. மன்னன் வர்த்தகத்தின் பொருட்டு அனுப்பிவைத்த அதிகாரிகளுக்கும் அவனால் அனுப்பப்பட்ட அரசியல் தூதர்களுக்குமிடையிலே வேறு பாட்டை ஏற்படுத்த ஆசிரியர் தவறியுள்ளார் எனத் தோன்றுகிறது. இருவகைப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் ‘தூத’ என்ற பொதுச் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எத்தனை தடவை இந்த அதிகாரிகள் துன்புறுத்தப்பட்டனர் என்றும் எத்தனை தடவை அவர்களுடைய சொத்துக்களைப்பறிக்கப்பட்டன என்றும் கண்டுகொள்வது கண்டமாகும். ஒருமுறை நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தைப்பற்றி பலர் வாயிலாகக் கூறப்பட்டுவந்த கதைகளை எல்லாம் வேறுபாடின்றி ஒருங்கே சூளவங்ஸ ஆசிரியர் கொடுத்துள்ளார் என்று கொள்ள வும் இடமுண்டு.

இலங்கைக்குத் தான் அனுப்பியிருந்த நூதன் பரிமா திரும்பியதும் பர்மிய மன்னனுக்குக் கூறியவற்றைக் கேள்வியற்று, அம் மன்னன் சீற்றமடைந்து, வர்த்தகத் தடைகளை விதித்தான் என்பதை நோக்கு மிடத்து இரு நாடுகளுக்கும் இடையிலே வர்த்தகத் தொடர்புகள் சம்பந்தமாகக் கருத்துவேற்றுமை எழுந்திருக்கவேண்டும் என்ற தோன்றுகிறது. பர்மிய மன்னன் யானை வர்த்தகத்தைத் தனது தனியுரிமை வர்த்தகமாக்கியிருந்தும், சிங்கள வர்த்தகர்கள் கள்ளத்தனமாக யானை வர்த்தகத்தை நடத்த முயற்சித்தனர் என்று தோன்றுகிறது. இதைப் பர்மிய அதிகாரி களுடைய நடவடிக்கையிலிருந்து உணர்வாம். அதாவது, பர்மியத் துறைகளுக்குச் சிங்களவருடைய கப்பல் எதுவும் செல்லாது என எழுந்துமூலம் பர்மிய அதிகாரிகள் சிங்களத் தூதர்களிடமிருந்து பெற்ற வாக்கில் இருந்து இது புலப்படுகின்றது. சிங்கள வர்த்தகர்கள் தொடர்ந்து கள்ள வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டமையினாலேயே அவர்களுடைய கப்பங்களும் யானைகளும் பின்னர் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

போருக்கான அரசியல் காரணங்கள் காம்போஜத்துடனும் தொடர்புடையவை. இலங்கையிலிருந்து சென்ற ஒரு தூதுக்குழுவைச் சேர்ந்தவர்களைக் காம்போஜத்துக்குச் செல்பவர்கள் என்று ஐயற்றுத் துன்புறுத்தியமையும், காம்போஜத்துக்குச் சென்ற சிங்கள இளவரசியைக் கைப்பற்றியமையும் காம்போஜத்துக்கும் பர்மாவுக்கும் இடையில் இருந்த பகைமையை விளக்குகின்றன; காம்போஜமும் பர்மாவும் பகைமை பூண்டிக்குந்த நேரத்திலே இலங்கைக்கும் காம்போஜத்துக்கும் இடையிலே நல்லுறவு இருப்பதைப் பர்மிய மன்னன் விரும்பியிருக்க மாட்டான். ஈழத்துத் தூதர்கள் காம்போஜத்துக்குச் செல்வதற்காகப் பர்மாவுக்கடாகச் சென்ற மார்க்கத்தையே

பயன்படுத்தினர் எனத்தோன்றுகிறது: இதனால், இலங்கை காம்போஜத்துடன் கொண்டிருந்த தொடர்பை பர்மிய மன்னன் இலகுவிலே தடை பண்ணக்கூடிய நிலையில் இருந்தான். ராமஞ்சு தேசத் துக்கு எதிராக வேண்டுமென்றே இலங்கை காம்போஜத்துடன் உறவுபூண்டிக்குந்தது என்றுகொள்ளச் சான்று போதாது. எனினும் காம்போஜத்துடன் பராக்கிரம பாஹா கொண்டிருந்த தொடர்பினால் பர்மிய மன்னன் ஓரளவு வெறுப்புக் கொண்டிருந்தான் எனத் தோன்றுகிறது. இக் காலப்பகுதியிலே பரிமாவுக்கும் காம்போஜத்துக்கும் இடையிலே இருந்த அரசியல் தொடர்புகளைப்பற்றி அதிகம் அறியமுடியாதுன்னது. காம்போஜத்தின் மன்னனுகிய இரண்டாம் ஸமரியவர்மன் (1113-1150) என்பவன் ஒரு வலிமை வாய்ந்த மன்னாக விளங்கினான்; தனது இராச்சியத்துக்குச் சீழைக்கிலும் மேற்கிலும் இருந்த நாடுகளிலே அவன் பகையெடுப்புக்களை நடத்தினான் என நாம் அறிகின்றோம்.¹⁶ காம்போஜத்தின் வளிமை வளர்வதைக்கண்ட அயல் அரசுகளாகிய பர்மா போன்ற அரசுகள் பொருமை கொண்டிருந்திருக்கலாம். இதனால் பர்மாவுக்கும் காம்போஜத்துக்கும் இடையிலே ஓரளவு பகைமை தோன்றியிருக்கலாம். காம்போஜநாட்டு ஆவணங்களிலிருந்து இலங்கையுடன் காம்போஜம் கொண்டிருந்த தொடர்புபற்றி எதுவித தகவலும் கிடைக்கவில்லை.

குனவங்ஸெந்ரால் கூறுபவை அணுத்தும் அப்படியே உண்மையாக இருக்காவிட்டாலும், அவற்றின் அடிப்படையிலே ஒரு முடிவுக்கு வர இடமுண்டு. அதாவது, இலங்கைக்கும் பர்மாவுக்கும் இடையிலே இருந்துவந்த நல்லுறவு சில சம்பவங்களினாலே பாதிக்கப்பட்டது என்று கொள்ளப்போதிய இடமுண்டு: அரிமத்தன இராச்சியத்தின் மன்னனை ஒன்றில் கைப்பற்றவேண்டும் அல்லது கொல்ல

வேண்டும் என்று தன் அமைச்சர்களுக்குப் பராக்கிரமபாலு பணித்தான் என்று குளவங்ஸ கூறுகின்றது. இப்பணி யை முதல் அமைச்சனே நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியம் இருக்காதபடியால் (இப் பணி அத்துணை முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படவில்லை), 'கன காமச்ச' (கணக்கு அமைச்சன்) அல்லது பண்டாரத்து அதிகாரி தானே அப்பணியை மேற்கொள்ள விரும்புவதாகத் தெரிவித்தான். தன்னால் மன்னனுக்கு வெற்றிபெற்றுக்கொடுக்க முடியும் என வும் அவன் உறுதி கூறினான். அதைக் கேள்வியற்ற மன்னன் மகிழ்ச்சியடைத்து. தானு சேண்டத் தலைவர்களை அந்த அமைச்சனுடைய அதிகாரத்திற்கு உட்படுத்தி விட்டன. அதன் பின்பு, பர்மாவை விரைவாகத் தாக்குவதற்கு ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. விரைவிலே கரையோரப்பகுதி நூற்றுக்கணக்கான கப்பல்கள் செய்யப்படுகின்ற ஒரு பெருந் தொழிற் சாலையாக மாறியது. ஐந்து மாதங்களுள் படையெடுப்புக்குத் தேவைப்பட்ட கப்பல்கள், பொருள்கள் ஆகியவை தயார் பண்ணப்பட்டு, படைவீரர்களும் திரட்டப்பட்டிருந்தனர். பல்வை வங்கத்துறையிலிருந்து¹⁷ ஒரே நாளிலே குறப்பட்ட பல நூற்றுக்கணக்கான கப்பல்களுன், சில பொலலாத புயல்களினாலே பாதிக் கப்பட்டு அழிந்தன. வேறு சில பிற நாடுகளைச் சென்றதைந்தன. ஒரு கப்பல் காக்கத்திப்பத்தை¹⁸ அடைந்தது. அதில் சென்ற சிங்களப் படையினர் அத்தினிமக்களுடன் போராடிச் சிலரைக் கைப் பற்றி இலங்கைக்குக்கொண்டுவந்தனர்.¹⁹

ஐந்து கப்பல்கள் ஒருவாறு ராமஞ்சு தேசத்திலே குஸலமியா²⁰ என்னும் துறையை அடைந்தன. அக் கப்பல்களிலே சென்ற சிங்களப்படையினருக்கு நகரகிரி சித்தி என்பவன் தலைமைவகித்தான்: இப் பின்படையினர் தாம் இறங்கிய இடத்திலேயே போராட்டத்தை ஆரம்பித்துப்

பல்லாயிரக்கணக்கான எதிரிகளைக் கொண்றனர் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறு பெரு மரங்கள் வீழ்த்தப்பட்டு, ஊர்கள் எரியுட்டப்பட்டு இராச்சியத்தின் ஒரு பாகம் அழிக்கப்பட்டது என்பதைச் சூளவங்ஸ ஆசிரியர் விரிவாக வர்ணித்துள்ளார். இது நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கையிலே, பண்டாரத்து அதிகாரியின் தலைமையிலே சென்ற படையினருடைய கப்பல் பப்பாளத் துறையை²¹ அடைந்தது. பண்டாரத்து அதிகாரியும் வீரப் போர் புரிந்து, எதிரிகளை அழித்து, பல சூதிகளை உயிருடன் கைப்பற்றி, நாட்டிலே பெரும் சூழப்பத்தை விளைவித்தன. அதன் பின்பு சிங்களப் படைகள் உக்கம் என்னும் நகருக்குள்ளே புகுந்து ராமஞ்சு மன்னைக் கொண்றன. இவ்வாரூக அப்படைகள் ராமஞ்சு இராச்சியத்தைத் தங்கள் அதிகாரத்துக்கு உட்படுத்தின. இலங்கையின் மன்னனுடைய மேலாடிக்கத்தைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு சிலிகளத் தளபதிகள் ஒரு வெள்ளை யானை மீது நகரைச் சுற்றித் திரிந்தனர். போராட்டத்தை முற்றுவிப் பதற்காக ராமஞ்சு தேசத்து மக்கள் சிங்களவருக்குச் சில சலுகைகளை வழங்கத் தீர்மானித்தனர்: ஒவ்வோர் ஆண் மூடும் சமுத்து மன்னன் பெற விரும்பும் யானைகளைக் கொடுக்கச் சம்மதம் தெரி விப்பதற்குப் பரமியத் தூதர்கள் உடனடியாக அனுப்பிவைவகைப்பட்டனர்: இவரிகள் இலங்கையின் பெளத்த சங்கத் துக்கு ஒலை கொண்டு சென்றனர். மன்னனுக்கு ஒலை அனுப்பப்படவில்லை. மூன்று நிக்காயத்துப் பெளத்த பிக்குகளும் பரமியத் தூதர்கள் சார்பிலே மன்னனுடன் உரையாடி, ஒரு நல்லுறவு உடனடிக்கை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இவ்வாரூப் பரமியப் போர் முடிவுற்றது.²²

சூளவங்ஸத்திலே கூறப்பட்டுள்ள இக்கதையை மன்றும் கவனமாக ஆராய்ந்து பார்த்தல் அவசியமாகும். படை

யெடுப்புக்காகப் பெரும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தும், ஆறு கப்பல்கள் மட்டுமே ராமங்கு தேசத்தை அடைந்தன என்றும், அவைகூடப் பிரிந்து சென்றதனால் ஒரு கப்பல் பப்பாளத் துறையை அடைய, உண்ணியலை குஸ்மியாத் துறைக்குச் சென்றன என்றும் மிகவும் உண்மையான முறையிலே சூளவங்ஸை குறிப்பிடுகின்றது; ஒவ்வொரு கப்பலிலும் சென்ற படையினருடைய தொகை பெரிதாக இருந்திருக்க முடியாது. ஆறு கப்பல்களிலே சென்ற படையினர் ஒரு பெரும் போரை நடத்தினர் என்று கொள்வதும் கண்டம்: சூளவங்ஸைத்திலே வர்ணிக்கப்பட்டுள்ள போர் ஒரு வெற்றிகரமான திடீர்த் தாக்குதல் மட்டுமே என்று தோன்றுகிறது. தென்பர்மாவின் சில துறைகளிலே இத் தாக்குதல் நடத்தப் பட்டிருக்க முடியும். யானை வர்த்தகத் திலே சில சலுகைகளைப் பெறுவதே இதன் நோக்கமாகலாம். படையெடுப்புக்குப் பொறுப்பாக நாட்டின் தலைசிறந்த தனபதிகள் நியமிக்கப்படாது, பண்டாரத்து அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டதை நோக்கினால், பராக்கிரமபாஹூவே இப் போகுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கவில்லை என்று தோன்றுகிறது. ராமங்கு அல்லது தென் பர்மாவிலே தான் போர் நடைபெற்றது. குஸ்மியா, பப்பாள துறை ஆகியவற்றைத் தாக்கியதுடன், உக்கம் என்ற ஒரு தகரையும் கிணிகளப் படையினர் தாக்கி, அங்கு ஆட்சி செலுத்திக்கொண்டிருந்த மன்னையும் கொன்றதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. பர்மிய வரலாறு சம்பந்தமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள காலவரசு முறைப்படி, இப் படையெடுப்பு நடைபெற்ற காலத்திலே பர்மாவை ஆண்டவன் அலவுங்கித்து (1113-1165 அல்லது 1167) என்பவனவான்.²³ அவன் பகான் என்னும் தலைநகரிலிருந்து வடபர்மாவையும் தென்பர்மாவையும் ஆட்சிபுரிந்தான். உக்கம் என்பது ஒரு மாகாணச் சிற்றரச்

நடைய ஆளுகைக்கு உட்பட்ட ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வர்த்தக நிலையமாக இருந்திருக்கலாம். இந்த இடத்தை அடையாளங்கண்டுகொள்வது மிகவும் கண்டம். பிரத்திபெற்ற பர்மியத் துறையாகிய மர்த்தபான் என்பது முற்காலத்திலே முஹம்தம் அல்லது முத்தம் என்ற பெயரைப் பெற்றிருந்தது.²⁴ சூளவங்ஸைத் தில் உக்கம் என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ள பெயர் முத்தம் என்பதன் திரிபாகலாம். இது வெறும் ஊக்மேயாகும்; இதனை ஏற்றுக்கொண்டால் பராக்கிரமபாஹூவின் படைகள் நடாத்திய தாக்குதல்கள் தென்பர்மாவின் முக்கிய துறைகள் மூன்றிலே நடத்தப்பட்டன என்று கொள்ளலாம். சூளவங்ஸைத்தில் அரிமத்தன (பகான்) என்ற நகரம் ஒரு முறைதான் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது; அரிமத்தன நகரத்தின் மன்னை கைப்பற்றவேண்டும் அல்லது கொல்லவேண்டும் என்று பராக்கிரமபாஹூ தனது அமைச்சர்களுக்கு அறிவித்ததைக் கூறுமிடத்து இக்குறிப்பு வருகின்றது. ஆனால் போரின்போது கொல்லப்பட்ட மன்னன் ராமங்கு தேசத்து மன்னனென்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான். இக்காலப்பகுதியிலே வடபர் மாவும் தென்பர்மாவும் ஒரு மன்னனுடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்டு இருந்தன: சிங்கள நூலாசிரியர்கள் முழுப்பர்மாவையும் ராமங்கு தேசம் என்றே கருதியிருக்கலாம். எனினும் சூளவங்ஸைத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ராமங்கு தேசத்து மன்னன் அரிமத்தன புரத்தில் வசிக்காது உக்கமத்திலே வசித்துவந்தான் என்று தோன்றுகின்றது. அப்படியெனில் சிங்களப்படையினர் கொள்ற மன்னன் உக்கமத்தின் சிற்றரசனாக இருந்திருக்க முடியும். இதனையே மிகைபட வர்ணித்து அரிமத்தனபுரத்து மன்னைக் கைப்பற்றும்படி அல்லது கொல்லும்படி பராக்கிரமபாஹூ கட்டலையிட்டான் என்று சூளவங்ஸை நூலாசிரியர் கூறியிருக்கவேண்டும், போரின் இறுதியிலே ராமங்கு

தேசத்து மக்கள் சிலரும் ஈழத்தும் பிக்கு களும் ஏற்படுத்திய சமாதான உடன் படிக்கையும் அந்த உடன்படிக்கையிலே இடம்பெற்ற அம்சங்களும் ஒரு விஷயத்தைத் தெளிவாகச் சாட்டுகின்றன: அதாவது, பர்மிய அதிகாரிகளிடமிருந்து சிலவர்த்தகச் சலுகைகளைப் பெறுவதற்காகத் தென்பர்மியத் துறைகளிலே நடத்தப்பட்ட தாக்குதலே பர்மியப்போர் என்று வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதாகும். முனைர் குறிப்பிட்ட சில தகவல்களை தோக்குமிடத்து இருநாடுகளுக்கு மிடையிலே ஓரளவு அரசியல் நெருக்கடி தோன்றியிருந்தது என்பது புலப்பட்டாலும் அத்தகைய அரசியல் காரணிகள் போகுக்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தனவோ என்பதை நிச்சயிப்பது கண்டமானால்:

முதலாவது பராக்கிரமபாஹாவின் ஆட்சிக்காலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கல்வெட்டு இச் சம்பவத்தைப்பற்றி மேலும் தகவல் தருகின்றது. அரமண (ராமங்கு) தேசத்துக்கு எதிராக வெற்றிகரமாகப் படையெடுப்பை நடத்தியதற்காக கித் தூவரகல (கித்தி நாரகிரி) என்பவனுக்கு கொடுக்கப்பட்ட நில மானியத்தை இக்கல்வெட்டு குறிப்பிடுகின்றது: இது பொறிக்கப்பட்ட காலம் பராக்கிரமபாஹாவின் பன்னிரண்டாம் ஆட்சியாண்டு என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.¹⁵ இதிலிருந்து பர்மியப்போர் நடைபெற்ற காலத்தை ஓரளவு நிச்சயத்துடன் கணித்துக்கொள்ளலாம். கித்துவரகல் ஆற்றிய சேவக்காக வழங்கப்பட்ட நிலமானியம் போர் முடிந்த பின்பு காலதாமதமின்றி வழங்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்: இது பராக்கிரமபாஹாவின் பதினேராவது அல்லது பன்னிரண்டாவது ஆட்சியாண்டில் நடைபெற்ற போரென்று கூறலாம். அப்படியெனில் கி.பி. 1165இல் போர் முடிவுற்றிருந்தது; சில வரலாற்றுசிரியர்களின் கருத்துப்படி இந்த ஆண்

டிலேதான் அவைங்கித்து இறந்தவன்;¹⁶ அவனுடைய மரணத்திற்கு அவனது புதல்வரிகள் நடத்திய குழ்ச்சி காரணமாக இருந்தது. இம் மன்னானுடைய ஆட்சியின்போது பெரும் உள்நாட்டுப் புரட்சிகள் பல நடைபெற்றன என்று அறிகின்றோம்: இவற்றுள் ஒன்று பஸ்ஸலையின் என்னுமிடத்தில் நடைபெற்றது;¹⁷ சிங்களப் படையினர் தாக்கிய இடங்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும். அவைங்கித்து 1165 லே இறந்தான் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டால் சூளவங்ஸத்திலே அவனது மரணம் பற்றிக்கொடுக்கப்பட்டுள்ள கதைக்கு ஒரு விளக்கம் கொடுக்க முடியும். அதாவது பர்மிய மன்னானுடைய மக்களுள் ஒருவன் செய்த செயலை சிங்களப் படையினர் செய்த செயலாக ஆசிரியர் திரித்துள்ளார் என்று கூறலாம்: இது சம்பந்தமாக நிச்சயத்துடன் எது வும் கூறமுடியாது. ஏனெனில் அவைகின்துவின் மரணம் ஏற்பட்ட காலத்தைப்பற்றிக் கருத்தொற்றுமை இல்லை. இக்காலப்பகுதியிலே இலங்கையிலோ பர்மாவிலோ நடைபெற்ற சம்பவங்களுக்குச் சரியான திகதிகளைக் கணித்துக் கூறுவது கண்டமாகும். இங்கு நாம் தெரிவித்த கருத்துக்கு ஒரு முக்கியமான கருத்தும் தெரிவிக்கலாம். அதாவது சிங்களவர் பர்மிய மன்னை தலைநகரில் அல்லாது உக்கமத்திலே கொண்றிருந்தனர்: ஆகவே அவர்களாலே கொல்லப்பட்ட வன் உக்கமத்தின் சிற்றரசன் என்று கொள்வதற்கும் இடமுண்டு: உக்கமான்ற இடமே மர்தபான் எனவும் வழங்கப்பட்டது என்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் சூளவங்ஸத்திலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவன் ராமங்குத்தின் மாகாணத் தேசாதிபதி என்றுகொள்ள முடியும். ஏனெனில் தென்பர்மாவின் தலைநகராக மர்தபான் என்ற இடம் விளங்கியதாகப் பிற்பட்ட காலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது; பர்மிய வரலாற்று நூல்களின்படி மர்தபானில் இருந்த

ஆட்சியாளன் பகானில் இருந்த மன்னானிய நறதிகபதே (1254-1283) என்பவனுக்கு எதிராகக் கலகம் விளைவித்தான்.²¹ மர்தபான் தெண்பர்மாவின் தலைநகராக இச்சம்பவம் நடைபெறுவதற்கு ஒரு நூற்றுண்டுக்கு முன்னரும் விளங்கியிருக்க முடியும். அப்பொழுது அங்கு ஆட்சிபுரிந்தவனே சமூத்துப் படையினராலே கொல்லப்பட்டிருக்கலாம். உக்கம் என்ற இடமே மர்தபான் என்பதிலே இக்கருத்துத் தங்கியிருக்கின்றது. ஆனால் நிச்சயமாக இருபெயரிகளும் ஓரிடத்தையே குறிப்பிடுகின்றனவன்று கூறமுடியாது;

பர்மிய மன்னனைச் சிங்களவரே கொண்றனர் என்று நிருபிக்கச் சிலர் முயற்சித்துள்ளனர். மவுங்தான் துண் என்பவர் இக் கருத்தை ஏற்று, சிங்கள பர்மியப் போர் அலவுங்கித்துவின் பின்பதவி பெற்ற நரதுவின் காலத்திலே (கி. பி. 1165 (?) — 174) நடைபெற்றது என்று கூறியுள்ளார். பர்மிய வரலாற்று நூல்களின்படி, நரது என்பவனு பதைக்கார என்னுமிடத்திலிருந்து வந்த ‘கலர்களாலே’ கொல்லப்பட்டவன்.²² இவர்கள் இலங்கையிலிருந்து சென்றவர்களாக இருக்கலாம் என்று தான் துண்கருத்திரூர்.²³ இதனை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. முதலில், போரின் காலம் சம்பந்தமான பிரச்சினை இருக்கின்றது; அதாவது, பராக்கிரமபாஹூவின் காலச் சம்பவங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதிகதிகளின்படி, பர்மியப்போர் கி. பி. 1164ல் முடிவடைந்தது. இரண்டாவதாக, பர்மியருக்கு நன்கு தெரிந்த இலங்கையை வேறேர் இடமாகப் பர்மிய நூல்களிலே மயக்கமுற்றுக் கூறியிருப்பார்என்று கொள்வதற்கு இடமில்லை.

பராக்கிரமபாஹூவின் கல்வெட்டு (தெவநகல்) பர்மாவிற்கு அனுப்பப்பட்ட படை எப்போ அனுப்பப்பட்டதென் பதை அறிவதற்கு உதவுவதோடு நடை

பெற்ற போரைப் பற்றியும் போருக் கான் காரணத்தையும் போரின் விளைவையும் ஒரளவுக்கு அறிந்துகொள்ள உதவுகிறது. துரதிஷ்டவசமாக இக் கல்வெட்டின் ஒரு பாகம் மட்டுமே நமக்குக் கிடைத்துவதற்கு எனினும் குளவங்ஸு நாலைப்போலல்லாது இது ஒரு சமகால ஆதாரமாக இருப்பதனாலே இதனை ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆதாரமாகக் கொள்ள முடியும். இக் கல்வெட்டின் படி, புவனுதித்த என்பவனின் காலத்திலே சிங்கள்-பர்மியப்போர் நடைபெற்றது; பர்மாவில் ஆட்சிபுரிந்த பல மன்னர்கள் புவனுதித்த என்ற விருதைப் பெற்றிருந்தனர். அவர்களுன் ஒருவனே அலங்கித்து²⁴ ஆகவே இவ் விருதைக் கொண்டு எம்மை எதிர்நோக்கும் பிரச்சினையைத் தீர்க்கமுடியாது. இக்கல்வெட்டிலே மன்னனுடைய பெயர், நடைபெற்ற சம்பவத்தின் காலத்தைக் குறிப்பதற்குமட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டிலே கூறப்பட்டுள்ள சியத்திற்கும் மன்னனுக்குமிடையே எதுவித தொடர்புமிருந்ததாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை; போருக்கான காரணத்தைக் குறிப்பிடுமிடத்து இலங்கையுடனும் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ள மறுத்தமையே காரணம் எனக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்த ஒப்பந்தத்தின் தன்மையைப் பற்றியோ யார் ஒப்பந்தம் செய்ய மறுத்தனர் என்பது பற்றியோ எதுவுமே குறிப்பிடப்படவில்லை; மேலும், சித் நுவரகல் என்பவனின் தலைமையிலே ஆயிரம் கப்பல்கள் அனுப்பப்பட்டனவென்றும் குசமியா என்ற இடம் தாக்கப்பட்டதென்றும் இக்கல்வெட்டிலே கூறப்பட்டுள்ளது இவ்வாருக குளவங்ஸுத்திலே கூறப்பட்ட செய்தி அதாவது நகரகிரிகித்தி என்பவன் குசமியா என்னுமிடத்தைத் தாக்கினான் என்பது சரியென உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது; இதற்குப் பின்வருகின்ற பாகத்திலேயுள்ள சொற்கள் தெளிவாக இல்லை,

ஆனால் அச் சொற்களிடையே ஜந்து மாதங்கள் என்ற இரு சொற்கள் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. இதைக்கொண்டு போராட்டம் ஜந்து மாதங்களுக்கு நீடித் தது எனக்கொன்று இடமுண்டு. இதற்குடுத்ததாக வரும் வரியிலே அரமணத்து மக்கள் ஒர் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள நூதர்கள் அனுப்பினர் எனக்குறிப் பிடப்பட்டுள்ளது. இச் செய்தியும் சூளவங்ஸத்திலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள தகவலைச் சரியென்று காட்டுகிறது. இவற்றை விட இன்னெரு குறிப்பிடத்தக்க தகவலும் இக்கல்வெட்டிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது; அதாவது அரமணத்து மக்களைக்கொண்டு நூதர்களை ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வதற்கு அனுப்பிவைப்ப திலே வெற்றி கண்டதற்காகவே கித்துவ கருகல் என்பவனுக்குச் சம்மானம் வழங்கப்பட்டது. எதுவித போர்ச் சாதனைகளுக்காவதும் அப்படிச் சம்மானம் வழங்கப் பட்டதாகக் கூறப்படவில்லை. நடைபெற்ற போரைப்பற்றிய ஒரேயொரு விபரம் என்னவெனில், குசமியா என்னுமிடம் தாக்கப்பட்டது பற்றிக்கொடுக்கப்பட்டுள்ள விபரமாகும். இத்தாக்குதலிலே கித்துவரகல் பங்கு பற்றியதினால் இவ்விசயம் கல்வெட்டிலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளது³²

போர் ஆரம்பித்தபோது பர்மாவில் ஆட்சிபுரிந்த மன்னன் போர்முடிவில் உயிருடன் இருக்கவில்லை என்பது இக்கல்வெட்டில் ஒரு மறைமுகமான வகையிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதென்ற தோன்றுகின்றது: ஏனெனில் கல்வெட்டிலே பின்வரும் கூற்று இடம்பெற்றுள்ளது: “அரமணத்தில் புவனுதித்ய என்ற மன்னன் ஆட்சிபுரிந்துகொண்டிருந்தபோது.....” இதிலிருந்து நாம் ஊகிக்கக் கூடியது என்னவெனில் கல்வெட்டுப் பொறித்தகாலத்திலே புவனுதித்ய ஆட்சி நடந்திக்கொண்டிருக்கிறது என்பதாகும்; கித்துவரகல் நடைபெறப்பை

முடித்துக்கொண்டு இலங்கைக்குத் திரும்பியதும் உடனடியாக அவனுக்கு மரவையும் வழங்கப்பட்டது என்றும், அப்பொழுது பர்மியத் தாக்குதல் நடைபெறும் போது ஆட்சிபுரிந்த மன்னன் இறந்திருந்தான் என்றும் கொள்வோமாயின் அம்மன்னனுடைய மரணம் போர் முடிவடைந்த காலத்தில் அல்லது அதற்குப் பின் மிகவிரைவில் ஏற்பட்டதென்று கொள்ளவேண்டும். மன்னன் சிங்களப் படையினராலே கொல்லப்பட்டான் என்பதுபற்றி இக்கல்வெட்டில் எதுவித சான்றுமில்லை; இதனால் சூளவங்ஸத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள செய்தியொட்டு கல்வெட்டினாலே பிழையெனக் காட்டப் படுகின்றது என்று கொள்ளலாம்; ஏனெனில் அப்படியான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்தியைக் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்படாது விட்டமைக்கு அப்படியாகச் சிங்களப் படையினராலே மன்னன் கொல்லப்படாமையே காரணம் எனக்கொள்ளவேண்டும். சூளவங்ஸ, தேவநகல கல்வெட்டு, பர்மிய வரலாற்று நூல்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து பெறப்படும் சான்றுகளைக்கொண்டு சிங்களப் படையினர் நடத்திய போராட்டம் தென் பர்மியத் துறைமுகங்களிலே நடத்தப்பட்ட ஒரு திஹர் தாக்குதலென்றும் ஆச்சம் பவத்திற்கும் பர்மிய மன்னனுக்கும் எதுவித தொடர்பும் இல்லையென்று அல்லது சிறியளவு தொடர்புமட்டுமே இருந்த தென்றும் கருதவேண்டியுள்ளது அலாக்னித்துவினுடைய காலத்திலே தென் பர்மாவில் ஆட்சிபுரிந்தவன் மத்திய ஆச்சாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து பெறுமளவு சுதந்திரம் பெற்றவனுக் கிருந்திருக்கலாம்; தான் நினைத்தவாறு வரித்தகம் முதலியவற்றை நடத்துவதற்கு இவனுக்கு அதிகாரம் இருந்திருக்கலாம்; போர் முடிவிலே அரமணத்து மக்களே நினைமையைச் சமாளித்துத் தம்மாக ஆனவற்றைச் செய்தனர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதனால் உக்கமத்தில் வசித்த

மாகாண ஆட்சியாளரைச் சிங்களப்படையினர் கொன் றிருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகின்றது. இந்த உக்கம் என்ற இடம் மதர்தபான் என்று அடையாளங்கண்டுதொள்ளலாம்; போரின் விளைவாக ஒற்பட்டனவற்றை நோக்குமிடத்துப் போருக்கான காரணம் வர்த்தகச் சலுகைகள் சம்பந்தமான காரணமேயொழிய வேறால் என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிகின்றது.

பர்மிய நூலாகிய ஆடிமாழிகை வரலாற்று நூலிலே அவங்வித்து விளக்கலத்து நிகழ்ச்சிகளாகக் கூறப்பட்டுள்ள சில நிகழ்ச்சிகள் பர்மியப் போருடன் தொடர்புடையவை எனது தோன்றுகின்றது. பர்மிய மன்னன் இலங்கைக்கு வந்து சிங்கள மன்னனுடைய மகளை மணம்முடித்தான் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும், இலங்கையிலே வணங்கப்பட்ட சில்யாகிய மஹா கஸ்ஸப தேரருடைய சிலை ஒன்றை இம் மன்னன் பர்மாவிற்கு எடுத்துச் சென்றதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் மூலாதாரம் எதுவும் இக் கூற்றினைச் சரியென்றுதிப்படுத்தவில்லை. பராக்கிரமபாலூர் போர் தொடுக்குமுன்னர் இருநாடுக்குமிடயே நல்லுறவு இருந்ததென்பதும், காம்போஜத்திற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்ட சிங்கள இளவரசி ஒந்தத்தியை ராமஞ்ஜ தேசக்து மன்னன் கைப்பற்றி விருந்தான் என்பதும் சமுத்து மரபுக்கதைகளிலிருந்து நாம் அறிந்துகொள்ளும் செய்திகளாகும். பர்மிய நூலின் படி அவங்வித்து மன்னன் ஒரு கலைநித்தவரை இலங்கையிலே நியமனம் செய்திருந்தான் என்றும் இவன் பின்னர் பர்மிய மன்னனுக்கு விக்வாசம் செலுத்தத் தவறியிருந்தான் என்றும் அறியக்கிடக்கின்றது. இவனைப் பர்மிய மன்னன் தனது தாதாக இலங்கையில் நியமித்திருக்கலாம்.³³ கொய்ப்பிரசாரத்தில் சுடுபட்ட ஒரு பர்மியச் தாதனைவும்

இருநாடுகளுக்குமிடையில் பகைமை ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவன் எனவும் சூலவங்ஸத்திலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவன் இவனை இருக்கலாம்.³⁴ இந்தத் தூதன் தனது மன்னனுக்குமட்டுமன்றி இலங்கையருக்கும் பாதகமான முறையிலே நடந்துகொண்டான் எனது தோன்றுகின்றது. இவ்வாறு இருதரப்பராமு அவன்மீது குற்றம் சுமத்துவதைண் நோக்குமிடத்து அவன் வடபர்மாவிற்கு எதிராக ராமஞ்ஜ தேசத்துடன் சேர்ந்திருக்கலாம் என்றும் இச் செயலினாலே தென் பர்மாவிற்கும் இலங்கைக்குமிடையிலே பகைமையை உண்டுபண்ணினான் என்றும் கொள்ள இடமுண்டு. பர்மிய ஆதாரங்களும் சமுத்து ஆதாரங்களும் அவனைக் கண்டித்துள்ளமையை இவ்வாறுதான் விளக்கலாம்.

இக்குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியிலே பர்மாவிற்கும், இலங்கைக்குமிடையில் அரசியல்துறையில் சில கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றியிருந்தாலும் இருநாடுகளுக்குமிடையிலான வன்மையான சமயத்தொடர்பு பாதிக்கப்படாது இருந்தது. இதனைப் பேரர் முடிவற்றபின்னர் நடந்த சம்பவங்களிலிருந்து கண்டுகொள்ளலாம். பராக்கிரமபாலூருடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்வதற்கு உதவுமாறு அரமணத்து மக்கள் சமுத்துப் பெளத்துக்குகளை வேண்டிக்கொண்டனர் என்று அறிகின்றோம். ஆகவே ராஜதந்திரத் தொடர்புகளையும் வர்த்தகத் தொடர்புகளையும் விடத் தனிப்பட்டமுறையிலே இருநாடுகளுக்குமிடையில் சமயத்தொடர்பு இருந்துவந்தது என அறியலாம். இத்தகைய தொடர்புகளின் விளைவாகப் பர்மாவிலே வீறுள் சங்கம் என்று ஒரு பெளத்த சங்கம் தாபிக்கப்பட்டது.

பர்மாவில் பூகாம என்னுமிடத்து மன்னனின் ஆச்சாரியராகக் கடமை

யாற்றிய உத்தரளீவ மஹாதேரர் முதலாவது பராக்கிரமபாஹாவின் காலத்தில் இலங்கைக்கு வந்திருந்தார் என அறிகின்றோம்; உத்தரஜீவருடைய விஜயம் சம்பந்தமான விபரங்களும், அவர் வருகையினுலே முன்பிருந்த சமயத் தொடர்புகள் வலுப்பெற்றமைப்பற்றிய விபரங்களும் பதினைந்தாம் நூற்றுண்டில் ஆட்சிபரிந்த தம்மசேதி என்பவனுடைய காலத்துக் கல்வெட்டொன்றிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.³⁵ உத்தரஜீவருடன் வேறும் பல பிக்குகள் இலங்கைக்கு வந்திருந்தனர். அவர்களுள் ஒருவர் சபடசாமநேரர். இவர் இலங்கையிலேதான் பிக்குவாகப் பெளத்த சங்கத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டார். அதன்பின்பு இவர் இலங்கையிலே பத்து ஆண்டுகளாகத் தங்கியிருந்து திரிபிடகத்தையும் அட்டகதாவையும் நன்கு கற்றார். உத்தரஜீவர் இலங்கையிலே பல்வேறு பெளத்த தலங்களைத் தரிசித்தபின்பு பர்மானிற்குத் திரும்பிச் சென்றார். கல்யாணீ (பர்மிய) கல்வெட்டுக்களின்படி உத்தரஜீவர் புத்தர் இறந்து 1714 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு இலங்கைக்கு வந்திருந்தார். இது கி.பி. 1711 ஆகும். சபடதேரர் பத்து ஆண்டுகளின் பின்னர் திரும்பிச் சென்று பர்மானிலே ஸீஹள சங்கத்தைத் தாபித்தார். இது 1181 என்று கணித்துக் கொள்ளலாம். பர்மியப் போன்முடிவில் ஏற்பட்ட சமாதாவத்தின் போடே உத்தரஜீவர் இலங்கைக்கு வந்தார் என்று சீடே (Coedes) கருதுகின்றார்.³⁶ ஆனால் இலங்கை வரலாற்றுக் காலவரன் முறைப்படி பர்மியப் போருக்கும் உத்தரஜீவர் விஜயத்திற்குமிடையிலே ஆறு ஆண்டுகால இடைவெளி காணப்படுகின்றது. கல்யாணீக் கல்வெட்டுக்கள் சரியான திகழிகளைக் கொடுத்துள்ளனவோ என்று ஆராய்ந்து கொள்ளுவது கஷ்டமாகும்: இக் காரணத்தினாலே சீடே தெரிவிக்கும் கருத்தைப் பூரணமாகத் தள்ளிவைக்க முடியாது:

இலங்கையிலே கல்விகற்ற பின்பு சமுத்திலிருந்து வேறும் நான்கு தேரர்களுடை சபடதேரர் பூகாமத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றார். தாமலித்த என்னுமிடத்தைச் சேர்ந்த செவிதேரர், காம்போஜ மன்னனின் மகனுகிய தாமலிந்ததேரர், காஞ்சிபுரவாசியாகிய ஆனந்ததேரர், சமுத்துத் தேரராகிய ராஹால் தேரர் ஆகியோரே இந்த நால்வராவர்கள் இந்தத் தேரர்கள் பூகாமத்திலே ஒரு தனிப்பட்ட பெளத்த குழுவொன்றை ஏற்படுத்தி, பூகாமத்திலிருந்த பிறபிக்குக்கஞ்சன் கூடிச் சமயக் கிரிகைகளில் கலந்துகொள்ள மறுத்தனர். ஸீஹள சங்கம் எனப் பெயர்பெற்ற இந்தப் பெளத்த சங்கம் பர்மிய மன்னாகிய நரபதிசித்து (1173 – 1210) என்பவனுடைய ஆதரவைப் பெற்றிருந்ததென அறிகின்றோம். இம்மன்னனுடைய ஆதரவோடு ஸீஹள சங்கத்துப் பிக்குகள் தங்கள் சங்கத்திலே சேர்ந்துகொள்ள விரும்பிய பிக்குகளுக்காக உபசம்பதாவிழாவை நடத்தினர். பிரதம தேரராகிய சபடரின் மரணத்தின் பின்பு ஸீஹள சங்கத்துப் பிரமுகர்களிடையே பிரிவினைகள் தோன்றின ராஹால் தேரர் ஒரு நடன மாதராலே கவரப்பட்டவராய் பர்மானவைவிட்டு மலையதீபத்திற்குச் சென்றார். மற்ற மூவரும் பிரிந்துசென்று தனித்தனிச் சங்கப் பிரிவுகளைத் தாபித்துக் கொண்டனர் என அறியக்கிடக்கின்றது. ஆண்டக் தேரரின் சீடர்களுள் ஒரு வராகிய சாரிபுத்ததேரர் ராமஞ்ஜ தேசத்திலே ஸீஹள சங்கத்தின் ஒரு கிளையைத் தாபித்திருந்தார். இலங்கைக்குச் சென்று திரும்பிய பர்மியப் பெளத்த பிக்குகள் மேலும் ஸீஹள சங்கக் கிளைகளைத் தாபித்திருந்தனர்.³⁷ இலங்கையிலிருந்து பர்மானிற்குச் சென்ற பெளத்த பிக்குள் பற்றிய விபரங்களை ஸாசன வங்ஸ போன்ற நால்கள் கொடுக்கின்றன. இவ்வாறு பல்வேறு காலப்பகுதி களிலே பெளத்த பிக்குகள் சென்றுவந்த

தினால் இரு நாடுகளுக்குமிடையில் சமயக் கருத்துக்களும் இலக்கியமும் பரிமரநப் பட்டன.³⁸

குணவங்ஸத்திலே பரிமாவைப்பற்றி அடுத்ததாகக் காணப்படுகின்ற குறிப்பு முதலாவது பராக்கிரமபாஹூவின் விண்பு ஆட்சிபெற்ற இரண்டாவது விஜயபாகுவின் ஆட்சிக் காலத்தைச் சேர்ந்த குறிப்பாகும்: இரண்டாவது விஜயபாஹூ அரிமத்தன நகரத்து மன்னனுக்கு மாதீ மொழியிலே ஒரு கடிதம் அனுப்பி இரு நாடுகளுக்குமிடையிலே முதலாவது விஜயபாஹூ ஆகிய தன பூட்டனின் காலத்தில் இருந்த நல்லுறவைப் புதிப்பித்தான் என்று அறிகின்றோம்:³⁹ முதலாவது பராக்கிரமபாஹூவின் ஆட்சியின் போது பர்மியப்போரின் விளைவாக முறிவடைந்த ராஜதந்திரத் தொடர்புகளை இரண்டாவது விஜயபாஹூ மீண்டும் தொடக்கிவைத்தான் எனத் தோன்றுகின்றது. இரண்டாவது விஜயபாஹூவின் ஆட்சியிலே நடைபெற்ற சங்கசுத்தியைப் பற்றிப் பரிமிய மூலாதாரர்கள் குறிப்பிடுகின்றபோதிலும் அக்காலத்தில் இலங்கையுடன் ஏற்பட்ட சிறப்பான தொடர்பு எதையும் அவை குறிப்பிடவில்லை.⁴⁰ நில்ஸங்கமல்ல மன்னன் அரமணத்துடன் உறவு பூண்டதாகத் தன்னுடைய கல்வெட்டுக்களிலே கூறியுள்ளன.⁴¹

பதினைந்தாம் நூற்றுண்டில் ஆட்சிபுரிந்த தமிமசேதியின் கீழ் பரிமாவில் ஒரு புதிய சமயம் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது: அவறுடைய ஆட்சிக்கு முற்பட்ட நாள்கு நூற்றுண்டுக்காலத்தில் பர்மாவில் பெருமளவு அரசியல் குழப்பங்கள் நடைபெற்றிருந்தன: அவற்றின் விளைவாகப் பெளத்து வழக்கங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தன. இதனால் அந்நாட்டில் மீண்டும் உபசம்பதாகிறையை நடத்திச் சமயக் கிரியைகள் நடத்தப்படுவதற்கென ஒரு

அபிஷேகம் நடத்தப்பட்ட இடத்தை அமைத்துக்கொள்வதற்கு விரும்பிய தம்ம சேதி இலங்கைக்குத் தூதனுப்பி உபசம்பதாவை நடத்துவதற்கான பிக்குகளைப் பெற முயற்சித்தான். அவன்னுப்பிய தூதுக்குமுனில் இரு அமைச்சரிகளும் இருபத்திரண்டு பிக்குகளும் அவர்களுடைய சிடர்களும் இடம்பெற்றனர். அக்காலத்தில் இலங்கையை ஆண்ட ஆளுவது புவனேகபாஹூ அவர்களை நன்கு வரவேற்றின. இலங்கைக்கு வந்த பர்மியப்பிக்குகளுக்கு மஹாவிஹாரர் பிரிவைச் சேர்ந்த பிக்குகள் கல்யாணி (களனி) நதி யின் கரையில் உயர்தர அபிஷேகத்தை நடத்தினர்: அவ்வாறு அபிஷேகம் பெற்ற ரூத் திரும்பிசென்ற பர்மியப் பிக்குகள் பெருநகரத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் எல்லையிட்டு அவ்விடத்தை அபிஷேகம் நடத்துவதற்குரிய இடமாக்கினர்: இந்த நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றிய ஒரு விரிவான வர்ணை கல்யாணிக் கல்வெட்டுக்களிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.⁴² இதே நிகழ்ச்சிகள் கல்யாணிப்பகரண என்னும் பாளி நூலிலும் வர்ணிகப்பட்டுள்ளன.⁴³ ஆனால் சமுத்து வரலாற்று நூல்களில் பர்மியத்துதுபற்றி ஒரு சிறு குறிப்பேனும் இடம்பெற்றனர்:

அடுத்தபடியாக சமுத்துச் சங்கம் புறக்கணிக்கப்பட்டு சீரழிந்திருந்தது: போர்த்துக்கீசரும் ஒல்லாந்தரும் இலங்கையைக் கைப்பற்றியதன் விளைவாகப் பெளத்தமதம் பாதிக்கப்பட்டது. இதனால் இரு சந்தர்ப்பங்களிலே பரிமாவின் ஒரு பகுதியாகிய அரக்கனில் இருந்து வருங்கிக்கப்பட்ட பெளத்தபிக்குகளின் உதவியுடன் இலங்கையில் உயர்தர அபிஷேகமுறை பாதுகாக்கப்பட்டது. அரக்கன் என்னும் இடம் சமுத்து நூல்களிலே ரக்கங்கள் என்னும் பெயரை பெற்றுள்ளது.⁴⁴ இந்த இரண்டு சம்பவங்களும் பதினாறும் நூற்றுண்டிலும் 17-ம் நூற்றுண்டிலும் ஏற்பட்டனவு இதற்குப்

பின்னர் ஜந்து பிக்குகள் பர்மாவில் அபிஷேகம் பெறுவதற்காக அனுப்பிவைக்கப் பட்டனர். இதற்குக் காரணம் சீபத்து பிக்குகளினாலே அபிஷேகம் பெறுவதை எதிர்த்து ஒரு புதிய சங்கத்தை தாபித் துக்கொன்றுவதற்கு ஏற்பட்ட அவசியமாகும்.⁴⁵ இவ்வாறு பர்மாவிற்குச் சென்றுவந்த பிக்குகள் தாபித்த புதிய சங்கம் அமரபுர நிகோயம் எனப்பெயர் பெற்றது. இது இறைம் நிலைத்துள்ளது.

தெங்கிழக்காசிய நாடுகளுள் பர்மா ஏடனேயே இவ்வக மிக நெருங்கிய தொடரிபுகளைக்கொண்டிருந்தது. ஓரளவு கூரசியல் தொடரிபும் பண்பாட்டுத் தொடரிபும் காம்போஜம், மலரயா, சீயம் கூபிய பிற தெங்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கும் இலங்கைக்குமிடையில் இருந்தன. சமூத்து வரலாற்று நூல்களிலும் கலவெட்டுக்கையிலும் பண்ணிரண்டாம் நூற்றுண்டு வரை காம்போஜம்பற்றிய குறிப்பு எது வும் இடம்பெறவில்லை. பண்ணிரண்டாம் நூற்றுண்டிலே காம்போஜத்துடன் முதலாவது பராக்கிரமபாஹு ஏற்படுத்தி யிருந்த தொடர்பு முன்னர் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது; பர்மாவையும் இலங்கையையும் இணைத்து நின்ற காரணிகளுள் ஒன்று தேரவாத பெற்றிதம் என்று கூறுவதற்கு இடமிருக்கு. சபடதேரருடன் பர்மாவுக்குச் சென்றுவர்களுள் ஒருவர் காம்போஜத்து மன்னானது புதல்வன் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, முதலாம்

பராக்கிரமபாஹு மரணமடைந்து வெளுகாலம் செல்லுமுன்னர் பதவிபெற்ற நில்லங்கமல்ல தான் காம்போஜத்துடன் நட்புப்பூண்டிருந்ததாகத் தனது கலவெட்டுக்களிலே கூறியுள்ளான்.⁴⁶ நில்லங்கமல்லனுடைய கலவெட்டுக்களிலே பறவை பிடிக்கும் ஒரு வர்க்கத்தினர் கம்போதி எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். இந்த வர்க்கத்தினருக்கு வேண்டிய செல்வம் கொடுத்து, பாவத்தை விளைவிக்கும் பறவை பிடிக்குந் தொழிலைக் கைவிடுமாறு மன்னான் கேட்டுக்கொண்டான் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.⁴⁷ கம்போதி என பது காம்போஜ நாட்டவர்களையே குறிப்பிடுகின்றது என்பதில் ஜயமில்லை; ஆனால் இவர்கள் இலங்கையிலே குடியேறியது எப்போது என்றும் ஏன் என்றும் இலகுவில் கண்டுகொள்ளமுடியாது; இவர்கள் சமூத்து மன்னானால் பயணபடுத்தப்பட்ட கூவிப்படையினர் என்று ஒரு கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. பண்ணிரண்டாம் நூற்றுண்டில் பொலன்னூறுவையின் பெறுவாசல்களுள் ஒன்று கம்போஜ வாசல் எனப் பெயர் பெற்றிருந்தது.⁴⁸ இதைக்கொண்டு காம்போஜர்களுடைய குடியேற்றம் ஒன்று இவ்வாசல் இருந்த நகர் புறத்தில் தாபிக்கப்பட்டிருந்ததென பொதுவாகப் பலரும் கருதிவந்துள்ளனர்; பொலன்னூறுவையிலுள்ள சில கட்டிடங்கள் காம்போஜத்துக் கட்டிடங்களுடைய தொடர்புடையனவென்றும் ஒரு கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.⁴⁹

அடுக்கு ரீபிபி:

* இக் கட்டுரை *The Ceylon Journal of Historical and Social Studies*, Vol. III, No. 1, Jan.-June 1960, சஞ்சிகையில் (38-58 பக்கம்) வெளிவந்தது. ஆங்கிலக் கட்டுரையின் சில பாகங்கள் இங்கு விடப்பட்டுள்ளன. இதனை மொழிபெயர்த்துப் பிரசுரிக்க அனுமதித்த கட்டுரையாசிரியருக்கு நன்றி.

1. *Culavamsa*, LVIII, 8 - 9.
2. K. A. Nilakanta Sastri, 'Vijayabahu I, the Liberator of Lanka', *Journal of the Royal Asiatic Society (Ceylon Branch)*, New Series, I, p. 49.
3. S. Paranavitana, *Archaeological Survey of Ceylon, Annual Report*, 1949, p. 31.
4. D. G. E. Hall, *Burma*, (London 1956), pp. 15 - 16.

5. *Culavamsa*, LX, 4 - 6.
6. *Epigraphia Zeylanica*, II, No. 40. p. 252, Lines 5 - 11.
7. *Glass Palace Chronicle*, pp. 90 & 96.
8. மேற்படி, pp. 88 ff ; *Sasanavamsa*, p. 64.
9. *Glass Palace Chronicle*, pp. 88 ff.
10. *Culavamsa*, LXXVI, 10 - 15.
11. இது பர்மியக் காசாகிய 'இல்' ஆக இருக்கலாம். Codrington, *Ceylon Coins and Currency*, p. 80.
12. *Culavamsa*, LXXVI, 17 - 18.
13. *Culavamsa*, English Translation, p. 65. fm. 5.
14. *Culavamsa*, 16 & 20 - 25.
15. மேற்படி, 28 - 36
16. G. Coedes, *Les Etats Hindouises d'Indochine et d'Indonésie*, p. 269.
17. அடையாளங்கண்டுகொள்ள முடியாது.
18. காகதீப என்பது அந்தமான் தீவுகளுள் ஒன்று எனக் கைகர் கூறியுள்ளார். (*Culavamsa*, Eng. Trans. p. 68. fm. 68) அந்தமான் தீவுகளுள் வடக்கேயிருக்கும் இரு தீவுகளுக்குக் கொசே எந்த போதுமே இங்கப்பட்டி ருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.
19. *Culavamsa*, LXXVI, 39 - 58.
20. தற்கால டஸ்ஸென்.
21. அடையாளங்கண்டுகொள்ள முடியாது.
22. *Culavamsa*, LXXVI, 59 - 75.
23. D. G. E Hall *History of South East Asia*, Appendix, p. 731.
24. U. E. Maung 'Some Place Names in Burma', *Journal of the Burma Research Society* Vol. 39, Pt. II, P. 191.
25. *Epigraphia Zeylanica*, III, No. 34, p. 321, Lines 15-26.
26. D. G. E Hall, மேற்படி.
27. *Glass Palace Chronicle*, p. 118.
28. மேற்படி, pp 161 - 163.
29. மேற்படி, pp. 133 - 134
30. "The Buddhist Church in Burma during the Pagan Period", Thesis submitted to the University of London, 1956, pp 268 - 269.
31. *Glass Palace Chronicle*, p. 115.
32. *Epigraphia Zeylanica*, III, No. 34, p. 312 ff.
33. *Glass Palace Chronicle*, pp. 114 & 118.
34. *Culavamsa*, LXXVI, 15
35. *Indian Antiquary*, Vol. XXII, 1893, pp. 151 — 124.
36. G Coeds, மேற்படி
37. Kalyani Inscriptions, *Indian Antiquary*, Vol. XXII, p. 29 ff.
38. *Sasanavamsa*, p. 42 ff.
39. *Culavamsa*, LXXVI, 6 — 44.
40. *Sasanavamsa*, p. 44
41. *Epigraphia Zeylanica*, II, Nos. 17, 26 & 27.
42. *Indian Antiquary*, XXII, p. 11 ff.
43. Translated by Polwatte Sri Buddharamkhita Sthavira, Colombo 1924.
44. *Culavamsa*, XCIV, 15 ff; XCVII, 10 ff.
45. G. P. Malalasekera, *History of Pali Literature*, p. 309.
46. *Epigraphia Zeylanica*, II, Nos. 17, 26 & 27.
47. மேற்படி, No. 13.
48. *Annual Report of the Archaeological Survey of Ceylon*, 1903, p. 16.
49. *Epigraphia Zeylanica*, II, p. 74.
50. Fergusson, *History of Indian and Eastern Architecture*, p. 247.

சி. ஆர். ஸ்ரீனிவாஸன்

சோதணை முறையால் நீதியணர்த்தல்

குற்றம் புரிவது மனித இயல்பு: குற்ற குற்றம் புரியாமலேயே குற்ற வாயிகள் எனக் கருதப்படுவோரும் உண்டு. இங்ஙனம் குற்றவாயிகள் எனக் கருதப்படுவோர் தானிகள் குற்றமிழைக்க வில்லை என்று கொற்றவனிடத்திலும் வழக்குமன்றத்திலும் வழக்காடுவது மரபேயாம். நீதிமன்றத்தில் வழக்கின் அகச்சான்றுகளையும் புறச்சான்றுகளையும் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்த பின்னரே தீர்ப்பளிக்கப்படுகிறது. ஐம்புலன்களின் துணையின்றிச் சான்றளிக்க முடியாத சில சிக்கலான வழக்குகளில் மனிதன் தெய்வச்சக்தியினை நாடுகிறுன். உரிமையையும் உண்மையையும் பிறருக்கு உணர்த்துவதற்கு அவன் அந்நாளில் கைக்கொண்ட சில முறைகளை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். இச் சோதணை முறையை ஆங்கிலத்தில் Trial by ordeal என்றும், வடமொழியில் 'திவ்ய' என்றும் கூறுகின்றனர். இவைகளைப்பற்றிய குறிப்புகள் மறைகளிலும், அறநெறிக்கூறும் நூல்களிலும், இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்டுகளிலும் இருந்து கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

மறைகளில்:-

நான் மறைகளில் ரிக்வேதத்திலும்¹ அதர்வவேதத்திலும்² பஞ்சவிப்ச (தாண்டிய) பிராம்மணம், முதலிய நூல்களிலும் நீர்ச்சோதணை (Water ordeal), நெருப்புச் சோதணை (Fire ordeal) வழக்கிருந்ததாக புலப்படுகிறது. ஆதலால் இந்தியாவிலே சோதணையைப்பற்றிய மிகப் பழைய

சான்று இதுவெனக்கூறலாம்: அறநெறிக் கோட்பாடுகளை உலகுக்கு உணர்த்திய மனு நாரதர்³ யஜ்ஞாவல்கரி⁴ பிரூஹஸ் பதி⁵ பிதாமஹர்⁶ முதலானவர்கள் இம் முறையைப்பற்றியும், அவை யார் யாரால் கையாளப்பட்டன என்பதையும் தெளிவாகக்கூறியுள்ளனர்.

இச் சோதணை முறைகள் காலத்திற் கேற்றவாறு எண்ணிக்கையில் பல்கியும் குறுகியும் அமைந்தனவாக இருந்தன. சில முறைகள் சிற்சில காலங்களில் வழக் கொழிந்தன. பொதுவாக இவை ஒன்பது வகை எனக்கொளப்படுகிறது. அவை துவா (Balance), நெருப்பு (Fire), நஞ்சு (Poison) கோசம் (Consecrated food), தண்டுலம் (Rice), தப்தமாஸம் (Heated Piece of gold), பாலம் (Plough share), தருமம் Images of Dharma) என்பன். இவைகள் யார் யாரால் எக்காலங்களில் செய்யப் படவேண்டும் என்பதைப்பற்றிய விரிவான குறிப்புகளை அறநால்களில் காணலாம்⁷.

இராமாயணத்தில் இராவணனுடை சிறை வைக்கப்பட்டு, பின்னர் இராமனுடை சிறை மீட்கப்பட்ட சிறை தான் களங்க மற்றவள், கற்புடையவள், என்பதைத் தீப்புகுந்து உலகுக்கு எடுத்துரைத்து நிகழ்ச்சி நினைவு கூறத்தக்கதாகும். கிறிஸ்தாப்தத்தின் ஆரம்ப நூற்றுண்டுகளில் இச் சோதணைமுறை இருந்தமைக்கு வடமொழி நூல்களான மிருச்சகடிகம்⁸ காதம்பரி, சான்று கூறுகின்றன. மற்றும்

உரை நூல்களான மிதாக்காரா, ஸ்மிரிதி சந்திரிகா, தியவத்தவா, வியவஹார மயுகா, வியவஹார பிரகாசா முதலை வைகளிலிருந்தும் இம்முறையைப்பற்றி விரிவான விபரங்கள் நமக்கு கிடைக்கின்றன.

வடமொழி நூல்களில் மட்டுமின்றித் தமிழ் நூல்களிலும் குறிப்பாக ஆத்திருடி வெண்பா, கொங்கு மண்டல சதகம், தொண்டைமண்டல சதகம் ஆகிய நூல்களிலும் இதனைப்பற்றிய குறிப்புகள் நமக்குக்கிடைக்கின்றன:

தமிழ் நூல்களில்:-

கஞ்சநூராழ்வார் பிறப்பால் வைணவரிடு இவர் பிறைக்குடிய பித்தனிடத்தில் ஆழ்ந்த அண்பும் அகலாத பற்றுமுள்ளவரிடும் தந்தையான வாக்தேவர் மேற் கொண்டுள்ள திருமால் சமயத்தைக்கண்டுத்தார் அவர் ஒரு சமயம் வைணவ சமயத்தினருடன் வாதிட்டபோது, அச்சமயத்தை இகழ்ந்து தம் சைவசமய மேஜை மையையும், சிவபெருமானின் முழுமுதற்தன்மையையும் அறிவுறுத்தப் பழுக்கக் காச்சிய இரும்பு முக்காலியின் மேல மர்ந்து தன் சமயக்கருத்தை நிலைநாட்டினார். இதனை ஆத்திருடி வெண்பாவில்வரும் அடிக்கண உணர்த்துகின்றன.

“**கஞ்சநூராழ்வார் கனன முக்காலிக் குளிருத் தஞ்சாமற் சைவநிலை ஆக்கினர் பார்**”

சர்க்கரை மன்றுடியார் எனும் வள்ளல் கொங்கு நாட்டில் வாழ்ந்தவரிடுபெயருக்கேற்ற இனிய மனப்பான்மையும், சகைத் திறனும் மிக்கவர். இவரிதம் புக்கிணைச் செவியுற்று, பலவுவர்கள் இவரை நாடினர்: அவர்களுடும் வண்ணார் வகுப்பிற்குறேன்றியவரும், திருச்செங்கோட்டில் வாழ்ந்தவருமான வீரபுத்திரன் என்பார் இவரை அனுகி உரையாடிக்கொண்டிருந்தார்.

தாரி: ஏதோ ஒரு பகவியின் காரணமாக இல்லத்தினுடி சென்ற சர்க்கரை மன்றுடியார் நெடுநேரம் வைர திரும்பிவர வில்லை: காத்திருந்த புவரின் பொறுமையை அது சோதிப்பதாக இருந்தது. புவரோ தாம் கீழ் வகுப்பில் தோன்றிய காரணத் தால், தம்மைவிட்டுவிட்டு மன்றுடியார் உணவருந்துச் சென்றவிட்டதாக என்னைக் கொண்டார். புவரின் கிளம் வரம்புமீறியது. திரும்பி வந்த மன்றுடியார் புவரின் சின்த்தைத் தயீந்து எவ்வாறு சுடு நெய்யினிற் கைவிட்டுப் புவர்கொண்ட தவறுள் குத்தைப் போக்கிலூர் என்பதைக்கீழ்க்கண்ட கொங்குமண்டல சதகப்பாடல் கூறுகிறது:-

“**முகஞ் சோர்த்த குதிடுடும் ஏஶாவிப் பாவன் முன்னின்றே இகழ்ந்தேக் குபை ஜப என்று சுடு நேப்பிற் கையையிட்டு நெர்சே புணுமேச்சிய வாயைக் கழுவி கூப்பியற்றி மகிழ்ந்தே ஏழ் பூது சர்க்கரையுங் கொங்குமண்டலமே”**

“**வேழுடைத்து மகினாடு மேதக்க சோழவாதாடு சோதுடைத்து பூதியர் கோன் தென்னாடு முத்துடைத்துத் தென்னீர் அப்ரெஸ்டை நன்னாடு சாக்ரேசு உடைத்து”**

என்ற ஒளவையாரால் புகழ்ந்து பாடப் பெற்ற தென்னை மண்டலத்தில் வெண்குற்றம் என்றும் அரிசே வேளாளர் குத்திக் கோன்றியவரான தவன் கிரி முதலையார் எப்பவர் ஒருவர் இருந்தார். இவர் கீட்டுடுகு வகுகைதந்த கவிச்சக்கிரவர்த்தி கம்பரி கிருந்துக்கு வாழையினைப் பறக்கசென்று அரவம் தீண்டி மாற்ற இவகுகையை மைந்த தனைத் தம் தாவனமையாகி உயிர்ப்பித்தார். இவ்வேளாளரின் வேண்டுகோஞ்கினைக்கக் கம்பரி “**ஏரெழுபது**”

நாவினைப் பாடினார் என்ற கூறுவரி இத்தவளகிரி முதலியாரின் நான்காம் தலைமுறையில் தோன்றிய மற்றொரு தவளகிரி தம் பாட்டனாரின் பெருமைகளை அரசுவையில் சிறப்பித்துப் பேச அரசுகள் இவ்வளவு பெருமைகளை, பண்புகள் இம் முதலியாருக்கு அமைந்திருக்க இடவாது எனக்கருதினாலும் தவளகிரி முதலியார் தம் முன்னேர்களின் பெருமை உண்மையெனக் கூறிச் சான்றாகக் காய்ச் சிய நெய்வில் கைதோய்த்து மழுவேந் தீப அருஞ்செயலைக் கீழ்க்காணும் பாடல் ஏற்றிக்கிறது.

“அழுவதுங் கொண்டு புலம்பாது நஞ் சண்டது மறைத்தேர் எழுபதுங் கொண்டு புகழ்க் கம்ப நாடன் எழுப்பவிசை அழுவதுங் கொண்டொரு சொற் பேச நெய்யின் மழுகிக் கையின் மழுவதுங் கொண்டுபுகழ் கொண்ட தால் தொண்டை மண்டலமே”

மற்றொரு தொண்டைமண்டல சதகப் பாடல் தீயில் இறங்கிய வேளாளரைப் பற்றிக் கூறுகிறது; தன் மகனுக்கு முடிகுட்ட விரும்பிய சோழ மன்னனாலேரு வன் வேளாளர்களுக்கு மட்டும் அழைப் பனுப்பினால்: வேறு பல குடைத்தவர் களும் தாங்களும் முடிகுட்டவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு அரசுவைக்கு வந்தனர். இதனை உணர்ந்த மன்னன் அவைக்குமுன் தீயை வளர்த்தி ‘இந்தீயில் இறங்கி எம் மகனுக்கு முடிகுட்டுகு’ என்று கூற, மாறு சமயத்தினரை தீக்கான் சித் தயக்கக் காட்டினர்; சோதனையில் வெந்த வேளாளரின் சிறப்பை இயம்பும் இப்பாடல் வருமாறு:-

“வன்னியிற் சென்ற கரையேறினார் தொண்டை மண்டலமே”

திருமாவின்மீது திராப்பற்றுத்தைய வனும், திருவஞ்சைகளம் என்னும்

ஊரினை ஆண்டுகொண்டிருந்த சேர அரசனான குலசேகரன், வைணவ அடியாரிகளின் வழிபாட்டில் தன்திரண்ட செல்வத்தைக் கொல்வதற்குத் தான். அமைச்சர்கள் இதனைக் கண்டு பொறுமையற்று வைணவ அடியார்களுக்குக் களங்கம் கற்பித்து, நாட்டை விட்டகற்றவேண்டுமென்று விரும்பினர். அழுக்காறுப்படைத்த அவர்கள் விளையுயர்ந்த மாலை ஒன்றினை அடியவர்கள் களவு செய்ததாகப் பழி கூடத்தினர். இவ்வழக்கில் நல்லபாம்பு அடைத்துள்ள ஓர் குடத்தைத் தன்முன் கொணரச் செய்து வைணவ அடியார்களை அக் குடத்தில் கைகளை விடுமாறு பணித் தான். களவினைச் செய்யாத அடியார்களைப் பாம்பு தீண்டவில்லை. இச் செய்தி யைக் குலசேகரனின் வரலாற்றில் காணலாம்

கல்வெட்டில்:-

தமிழ் நாட்டில் மட்டுமிகுறி ஏனைய அண்டை நாடுகளிலும் இம்முறை இருந்த மைக்குக் கதம்பவமிசத்தின் அரசனான ஜயகேசிதேவனின் டிட்டுரித்தாண் கல்வெட்டு¹² ஜயபாலதேவனின் (கி. பி. 1200) சிலிம்பூர்க் கல்வெட்டு¹³ விஷ்ணு குண்டினரான மாதவவர்மனின் (கி. பி. 700) கல்வெட்டு¹⁴ ஹொய்சன் அரசனான வீரநரசிமமனின் கல்வெட்டு¹⁵ மற்றும் பல கல்வெட்டுகள் வெவ்வேறு சோதனை முறைகள் அக்காணங்களில் இருந்ததாகச் சான்று கூறுகின்றன; இனித் தமிழ் கல்வெட்டுகளில், குறிப்பாகச் சோழராட்சியில், சோதனை முறை இருந்தமைக்குக் கீழ்வரும் கல்வெட்டுகளைக் குறிப்பிடலாம்.

வடாற்காடு மாவட்டம், செய்யார் கோட்டை பிரம்மதேசம் என்னும் சிற்றூரில் உள்ள சந்திர மெளைவரர் கோவிலில் காணப்படும் முதற் பராந்த களின் பதினாறுமாண்டுக் (கி. பி. 923)

கலவெட்டு¹⁶ அவ்லூர் 'அய்ந்தஷ்டலஸ்து' ஸபையார் ஏரிக்கணக்கர்களுக்குக் கொடுக்கும் ஊழியத்தைப்பற்றிக் கூறுகிறது. இவர்கள் ஆண்டோன்றுக்கு ஏழு கழஞ்சும், ஒரு சோடி கூறையும், நாளெளான்றுக்கு நாழழி நெல்லும் பெற்று வந்தார்கள். இவர்கள் எழுதிய கணக்குத் தணிக்கை செய்யப்படும்போது, இவர்கள் மழுவேற்க வேண்டுமென்றும், அப்படி மழுவேற்று ஊறு இல்லாமல் சோதனையில் வென்றவர்களுக்குக் கூடுதலான பரிசு (பாத சேஷம்) கொடுக்கப்பட்ட தென்றும், சோதனையில் தோல்வியடைந் தவர்கள் பத்துக் கழஞ்சு பொன் தண்டனையாக இறுக்கினார்கள் என்றும் அறிகிறோம்.

தென்னாற்காடு மாவட்டம், திருக்கோவிலுர்க் கோட்டத்தில் உள்ள ஜாம்பை ஓர் சிற்றூர். இதற்கு வாலையூர் அல்லது இராஜேந்திரபுரம் என்ற பெயரும் உண்டு என்ற கலவெட்டான் உணருகிறோம். இவ்லூர் ஜம்புநாதஸ்வாமி ஆலயத்தில் தெற்குச் சுவரில் காணப்படுப் பிராண்டாம் இராஜேந்திரனின் மூன்றுமாண்டுக் (கி. பி. 1054) கலவெட்டினபடி¹⁷ அவ்லூர் வரிவகுவிக்கும் அதிகாரி ஓர் பெண்மணியை இறை கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினான். ஆனால் அவள் தான் வரிகொடுக்க கடமைப்பட்ட வன் அல்ல என்று கூறியதோதிலும் அவளை வழக்கு மன்றத்தில் சோதனைக்குட்படுத்தினான். இப்பழியைத் தாங்காத அவள் நஞ்சருந்தி மாண்டாள். இவ்வழக்கை நான்கு திசை பதினெண் பூமி நாநாதேசியார் ஒன்றுகூடிடப் பரிசீலித்து அவள் இறந்ததற்கு அவ்வதிகாரியே காரணமெனக்கூறி அவன் மீது பழி சுமத் தினர்: அதோடு மட்டுமின்றி அவளை திருத்தான் தோண்றி சுரமடைய நாயனார் கோயிலில் அப்பழித்திர விளக்கெரிக்க முப்பத்திரண்டு காசு அளிக்கப் பணித் தனர், அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்பட-

வேண்டிய வரி கொடுக்கத்தவறியபோது அரசியலார் மக்களைச் சோதனை முறைக்கு உட்படுத்தினார்கள் என்பது பற்றி இக் கலவெட்டால் அறிகிறோம்.

தஞ்சை மாவட்டம், மாயவரம் கோட்டம், புஞ்சை நல்துணை ஈசுவரர் கோயிலுக்கு முன்பாக உள்ள மண்டபத்தின் வடக்குச் சுவரில் காணப்படும் இரண்டாம் இராஜாதி ராஜஞுடைய பதி ஞாகாம் ஆண்டுக் (கி. பி. 1177) கலவெட்டுக்¹⁸ கூறும் செய்தியைக் காண போம். தலைச் சங்காட்டு பிடாகையான கிடாரங்கொண்ட சோழ நல்லூரில் உள்ள “ஒளிகுறைக் கொல்லை” என்னும் நிலத்தை நான்குபேர் அனுபவித்து வந்தனர்: மேற்கூறிய நிலத்தை கோயில் காப்பாளரிகளும், மாவெரந்தவர்களும் தேவதானமென்று கூறி எல்லை வகுத்து எல்லைக் கற்களை நடுவித்தனர். இவ்லூர் ஆண்டார்கள் இதனை எதிர்த்த ஒன்றுகூடி அந்நிலத்தின்பால் அவர்களுக்குள் உள்ள மையை உணர்த்த திருச்சுல வேளைக் காரர்கள் எனக் கூறப்படும் இவ்வாண்டார்கள் தீர்ப்புகுந்தார்கள். மூலபருஷையார் என்னும் ஸபையார் இவ்வழக்கையை ஆராய்ந்து, மேற்படி நிலத்தைக் கோயிலுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று தீர்ப்பிலித்தார்கள். மேலும் மாண்டதிருச்சுலவேளைக்காரர்களுடைய படிமங்களைச் செய்வித்து, கோயிலில் அவற்றினை அமைத்து வழிபடுவதற்குரிய செலவுகளையும் இதுகாறும் இந்நிலத்தை அனுபவித்து வந்த நால்வரிடமிருந்து பெற்ற நிலத்தைக் கொண்டும், அபராதத் தோகையைக் கொண்டும் ஈடுசெய்யப் பணித் தார்கள்.

மூன்னால் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில் உள்ள குடுமியாமலை என்னும் ஊர் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றது. இவ்லூரில் உள்ள சிகாநாதஸ்வாமி கோவிலில் கோபுர வாசலில் காணப்படும் திரிபுவன

சகிகரவத்திகன் வீரபாண்டியதேவருடைய இரண்டாமாண்டுக் கல்வெட்டு¹⁹ இச் சோதனை முறையைப் பற்றிய வீரவான் குறிப்புகளைத் தகுகிறது: இவ்வூர் திருநலக்குறிந்தமுடையதாயங்கு சிபண்டாரம், திருவாபரண மூலபண்டாரத்தை இக் கோயிற் சிவப்பிராமணர்கள் கணவிலெடுத்துக்கொள்ள, இச்சிவ பிராமணர்களை அழைத்துக் கேட்டவிடத்து குன்றஞ்செகுந்தி வனப்பெருமாள் ஆன எதிரிலி சோழ பட்டன் என்பவன்தான் ஒரு தச்சனுடன் அறுபது பொளி எடுத்து கூறிடுக்கொண்டதாகக் கூறினான்: ‘ஆனால் மற்ற சிவப்பிராமணர்களோ ‘நாங்கள் இவை ஒன்றும் அறிந்திலோம்’ என்று கூறிக்களவினை மறுத்தார்கள். ஆதலால் இவர்கள் ‘சாமந்தானர் திருமுனிபு தர்மாஜனத்து பட்டர்கள் பக்கல் கேட்டு அங்கு விதித்தபடி ஸத்தியம் பண்ணுங்கள்’ என்று சபை உத்திரவிட்டது. அவர்களும் அவ்வாறே சாமந்தானர் முன்பு பழக்கக் காய்ச்சிய ‘கொழுவுருவின் விடத்து’ குற்றம் புரிந்த அவர்கள் கைகள் தீயில் வெந்தன. பிறகு குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்ட அவர்களுக்குச் சிவத்துரோகம் பண்ணினவர்களுக்குரிய தண்டனை அளிக்கப்பட்டது. இவ்வழக்கை ஆராய்கோண்டான கடவுடையா இலங்கைகொண்ட சோழவழநாட்டில் உள்ள நகரங்கள் கிராமங்கள் ஒன்று கூடின என்று கல்வெட்டால் அறிகிறோம்.

மற்றெலூ புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் திருமெய்யம் கோட்டம், மேலத்தாணையம் மாரியம்மன் கோயில் முன்பாக இருக்கும் கற்றூணில் காணப்படும் கல்வெட்டு²⁰ பறையர்களுக்கும் பள்ளர்களுக்கும் ஏற்பட்ட சக்சரவு சில ‘விருதுகளை’ப்பற்றியதாகும். விருதுகளைப்பெறும் உரிமை பறையர்களுக்கு இல்லை எனக்கூறிய பன்னர்கள் வீரசின்னலுநாயக்கர் என்பவரின் முன்னிலையில் நெய்யில் கையிட்டு, இச்சோதனையில் வெற்றியும்

பெற்றூர்கள் என்று மேற்கூறிய கல்வெட்டினால் அறியமுடிகிறது. இக்கல்வெட்டின் காலம் குறிப்பிடப்படவில்லை:

இச்சோதனை முறை பதினெட்டாம் நூற்றுண்டில் இருந்தமைக்குத் திருச்சிமாவட்டம் துறையூரிக் கல்வெட்டு²¹ சான்று கூறுகிறது. இப்பகுதி குமாரவெங்கடாசல ரெட்டியாரின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்தபோது ஆழர் நாட்டு கைவினைக்காலுக்கும் வடவழிநாட்டவர்களுக்கும் தங்கள் தொழில் உரிமை காரணமாகப் பிணக்கு ஏற்பட்டது. தொழில் உரிமைகோரிய இவர்கள் செல்லாண்டை அம்மன் பிடாரி கோவிலில் இரு சாராரும் கொதிக்கும் நெய்யில் கைகளை முக்கிவெளி எடுத்தல் வேண்டுமென்று ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இத்தேர்வில் வடவழிநாட்டவரே வென்றனர்.

இம்முறை கி. பி. 1802 ஆம் இருந்தது என்பதற்குத் தஞ்சையை ஆண்டசரபோஜி மஹா ராஜாவினுடைய காலத்துக் கல்வெட்டு²² சான்று கூறுகிறது: என்பதாண்டுக்கு மேலாக நீடித்த நிலஉரிமை வழக்கொன்றில் எவ்வாறு வாதியும் இச்சரபோஜி மன்னன் காலத்தில் உடன்பட்டு, பிரதிவாதி தன்னுடையைக்கொதிக்கும் நெய்யிலிட்டால் வெற்றி அவனுக்கே என்று முடிவு கொண்டனர். வேண்டுகோளுக்கிணங்க பிரதிவாதியும் கைகளை நெய்யிலிட்டால் அவன் கைகளுக்கு ஊறு ஒன்றும் நிகழ வில்லை. இதைக்கண்ட வாதி முன்னர் இசைந்த வண்ணமே அக்குறிப்பிட்ட நிலத்தை பிரதிவாதிகளுக்கே கொடுத்தனர் என்று அறிகிறோம்;

திருவனந்தபுரம் சுசிந்திரம் கோவிலில் இப்மாதிரி சத்திய சோதனை செய்பவர்களுக்காகவே ஒரு பெரிய செப்புப் பாத்திரத்தில் கொதிக்கும் நெய் வைக்கப்பட்டிருக்குமாம்; குற்றம் சாட்டப்பட்வர்

கன் மும்முறை கைகளை முக்கி எடுத்து, அவர்களின் கரங்களின் தன்மையைப் பொறுத்து குற்றவாளியா இல்லையா எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டதென்று தெரி கிறது. திருவானந்தபுரத்து அரசருக்குத் தன் தோழமையை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் கொச்சி அரசர் தன் கைகளை கொதிக்கும் நெய்யிலிட்டு எடுத்தார் என்று கூறப்படுகிறது.²³

இவ்வழக்கம் ஆந்திரம், மைசூர் மாநிலங்களில் இருந்தமைக்கு சான்றுக் கூருசில கல்வெட்டுகளை காண்போம். கிருஷ்ணமாவட்டம் நந்திகாமா கோட்டம், பப்பெல்லபாடு என்னும் கிராமத் தில் முத்யால அம்மன் கோயிலுக்கு அருகில் உள்ள பாறையில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டு²⁴ குடிமெட்ட, மற்றும் பப்பின்ஸபாடு எனும் கிராமங்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட எல்லைத் தகராறு எவ்வாறு தீர்மானிக்கப்பட்டது என்பதையும் மேடு திமிணேண்டு என்பவன் ஒரு தீச்சட்டியை தலையிற் தாங்கி எல்லையோரமாக நடந்து சென்றனன் என்பதையும் கூறுகிறது. இக் கல்வெட்டு சக வருஷம் 1470 (கி. பி. 1548) சார்ந்ததாகும்:

ஷிமோகா மாவட்டம் ஷோராப் கோட்டம் எலேவாள என்னும் ஊரில் உள்ள பசுவன்னன் கோவிலில் காணப்படும் ஒரு தனிக் கல்லில் காணப்படும் யாதவ சிங்கனை தேவருக்கூடைய கல்வெட்டு²⁵ (1241 A. D.) இவ்வூரில் இவர்கள் கூடையே “எல் பள்ளி விருத்தியைக் குறித்து ஏற்பட்ட உரிமை வழக்கில், அரசன் முன்பும் அறங்கண்காணிப்பாளர் கன் முன்பும், பொதுமக்கள் முன்பும் பற்றன்னிகே என்னுமிடத்தில் உள்ள காளி கோவிலில் வழக்கில் தொடர்புடைய கெறையம் செட்டி, காளகவுட என்பவர் கன் எவ்வாறு நடந்து கொண்டார்கள் என்பது தெரிகிறது; வழக்கில் வெற்றி பெற்ற காளகவுட என்பவன் “புனித

உணவை” (Consecrated food) கைகளில் ஏற்றித்தாடி கூறுவது உண்மை என்று பிரமாணம் செய்தான் என்று கல்வெட்டினால் அறிகிறோம்.

மைசூர் மாவட்டம், எலந்தூர் ஜாகிர், எலந்தூரில் உள்ள கெளரீஸ்வரர் கோவில் கோபுரத்திற்கு மேற்கில் ஒரு கல்லில் காணப்படும் கல்வெட்டு²⁶ (ஏறத்தாழ கி. பி. 1580) இராமராஜ்ஞாயகரீ காலத்தில் நானிதர்களும், சலவைத் தொழிலாளர்களும் ஒன்று சேர்ந்து, குய வர்களுக்குத் திருமண விழாவின்போது தலைப்பாகை அல்லது போன்ற சில உரிமைகள் இல்லை என்று மறுத்தபோது, குய வர்கள் தங்களுக்கு உரிமை உண்டு என்று நிருபிக்கக் கொதிக்கும் நெய்யில் கையைவிட்டு முழக்கில் வெட்டி உரிமை பெற்றவர் என்று அறிகிறோம்.

மைசூர் மாதிவந்திலுள்ள ஹிரியூ கோட்டம் அப்பினோவே என்னும் சிற்றூரில் உள்ள அரசங்கநாதன் கோவிலிலுள்ள கல்வெட்டு²⁷ ஆர்ச் சபையின் தீர்ப்புக்கு உடன்படாமல், சோதனை முறையைக் கையாண்டு தங்கள் பிரச்சினைக்கு முடிவு கண்டனர். தம்மளாலு “சேனுபோவத்தினரும்” அப்பினோவே சேனுபோவத்தினரும் “சேனுபோவம்” என்னும் வேணுபைக் குறித்து, உரிமை கோரி இருசாரார்களும் கொதிக்கும் நெய்யில் கையை கிட்டனர் என்றும் இச் சோதனையில் முன்னவர் தோற்று பின்ன வர்களுக்கு வெற்றிச் சான்றிதழ் (ஜய ரேகாபத்திரிகை) அளித்தனர். என்றால் அறிகிறோம்.

ஆகவே இது சூரார்கள் தங்கள் தங்கள் வடிக்குகளில் தங்களுடைய கருத்து உண்மைபை கூற இயலாமற் போன்போது சூராவுட ஒரு சாராருக் குப் சூரைப்பை கூரயறுக்க இச் சோதனையை கையாணப்பட்டது என-

பது மேற்கூறிய கல்வெட்டுகளினால் பொதுவாக அறியப்படும் உண்மையாகும். தமிழ் நாட்டில் முதற் பராந்தகள் காலத் திலிருந்து சௌம்ராட்சியில் நிலையுள்ளது என்பதையும், வடாற்காடு, தென்னாற் காடு, திருச்சி தஞ்சை முதலிய மாவட்டங்களிலும், இலக்கியங்களின் வாயிலாக இம்முறை மும்மண்டலங்களிலும், இருந்தது என்பதை அறியிறும். இம்முறையில் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் சில வேறு பாடுகளும் உள்ளன.

அடுக்குறிப்பு :

1. Rigveda, I. 158, 4—5.
2. Atharvaveda, II. 12. 8
3. Tandya Brahmana, J4, 6. 6.
4. Manusmriti, VIII. 114.
5. Naradasmriti, IV 251.
6. YAJ., II. 95.
7. *Sacred Books of the East*, Vol. 33, P. 315 Verses 4 & 5.
8. *Apararka's Commentary on the Yajnavalkyasmriti* (Anan) 628, 694
9. *History of Dharmasastra*, page 361 – 378.
10. *Mrichchaghatika*, Act. IX. 43.
11. *Kadambari*, Para. 47.
12. J. B. B. R. A. S. Vol. IX pp. 307 - 309.
13. *Epigraphia Indica*, Vol. XIII p. 283.
14. *Journal of the Andhra Historical Research Society*. Vol. pp. 17, 20, 24.
15. *Epigraphia Carnatica*, Vol. III, Mandya Taluka, In. No. 79 p. 47.
16. *Annual Report on South Indian Epigraphy*, 1915 No. 226.
17. A. R. Ep., 1906, No. 80.
18. A. R. Ep., 1925 No. 188.
19. *Inscriptions (Texts) of Pudukkottai State*, No. 601, Also A. R. Ep., 1906 No. 372.
20. *Inscriptions (Texts) of Pudukkottai State*, No. 929.
21. A. R. Ep., 1943 - 44 225.
22. A. R. Ep., 1924 - No. 421: Also see Part para 66.
23. Q. J. M. S., Vol. XXIX p. 65.
24. A. R. Ep., 1924 No. C. 321.
25. *Epigraphia Carnatica*, Vol. VIII Part II page 141
26. *Epigraphia Carnatica*, Vol. IV Yelandur Jagir No. 2.
27. *Mysore Archaeological Report*, Para 116.

FAHIMAS

DEALERS FOR:

- AKBAR SHIRTS • BINNY SHIRTS
- WEEK-END SHIRTS • DAILY SHIRTS
- REGENT SHIRTS

FAHIMAS

480/34, GALLE ROAD,
COLOMBO - 6.

AKBAR SHIRT COMPANY FOR HIGH CLASS

- * BINNY SHIRTS
- * TETRONE TERYLENE SHIRTS

Always try

Akbar Shirts and Binny Shirts

AKBAR SHIRT COMPANY

154/I, WOLFENDHAL STREET,
COLOMBO - 13.

கா. இந்திரபாலா

யாழ்ப்பாணத்துக் கல்விவட்டுக்கள்

சுமார்டூத் தமிழ் சான்ஸ் - 4

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலே இது அனைத்துப்பகுதிகளிலும் சாசனங்கள் மிகக் குறைவே.¹ அங்கு கிடைத்துவதனால் மிகப் பழைய சாசனம் ஆதிச் சின்கள் மொழியிலே பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. வல்லிபுரத்துப் பொன்னேட்டுச் சாசனமாகும்.² இது கி.பி. இரண்டாம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்தது. இதற்குச் சிறிது பிற்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்த (கி.பி. மூன்றாம் நூற்றுண்டையிலே பொறிக்கப்பட்ட) எழுத்துப் பொறிக்கப்பட்ட கார்ணீவியன் முத்திரை ஒன்று கந்தரோகடையிலே கிடைத்துவது; இதிலே “விஷ்ணு பூதில்ய” எனக் கமஸ்கிருத மொழியிலே பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.³ இதற்குப்பின்னர், பத்தாம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்த சிங்களக் கல்வெட்டு ஒன்று கந்தரோகடையிலே கிடைத்துவது. இதுநான் காம் கல்லப மன்னனுடைய கல்வெட்டாக இருக்கவாய்ப் போன்றது. இதிலே, இக்கவாகு வின் வழிவந்த, குஹானு, மலை மண்டலங்களை இணைத்த மன்னன் என்ற மன்னன் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளான். இதித்தகைய வர்ணையை பொதுவாக நான்காம் கல்லப மன்னனுடைய கல்வெட்டுக்களிலே காணப்படுகின்றது.⁴

இவற்றுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்த தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களே யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலே கிடைத்துவதனான். இவற்றுள், காலத்தாலே முற்பட்டவை

ஊர்காவற்றுறைக் கோட்டையிலுள்ள இரு சோழர் காலகிகல்வெட்டுக்களாகும். அடுத்ததாக, நயினதீவுக் கல்வெட்டு இடம்பெறுகின்றது; இதற்கு ஏடுத்தது யாழ்ப்பாணம் மெயின் வீதியில் உள்ள கல்வெட்டு. இறுதியாக, உரும்பராய்க் கருணைகரப் பின்னொயார் கோயிலில் கருணைகரத் தொண்டமானுடைய கல்வெட்டு ஒன்று கிடைத்துவது; இது பதினாறும் நாற்றுண்டைச் சேர்ந்தது.⁴

யாழ்ப்பாணத்துக் கோட்டை மதில் களிலே கல்வெட்டுப் பொறித்த கற்கள் காணப்படுவதாகச் சிலர் கூறியுள்ளார்கள் இவற்றை இன்னும் கண்டுபிடிக்கமுடிய வில்லை; இன்னெங்கு சாசனம் பொறித்த கல் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் புதிதளம் பகுதியிலிருந்து தோண்டியிலே கொண்டு வரப்பட்டு ஊர்காவற்றுறையிலே சேலை ஆவைக்கும் கல்லாகப் பயணபடுத்தப் பட்டு வருவதாக யாழ்ப்பாணத் தொல் பொருட்காட்சிச்சாலை அதிபர் கூறுகிறார்; இதனையும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

1. மாதோட்டம் - ஊர்காவற்றுறைக் கல்வெட்டுக்கள்

ஊர்காவற்றுறைக்கும் காரைநகருக் கும் இடையிலே உள்ள ஒல்லாந்தூர் கடற்கோட்டையாகிய ஹெமன்தி கோட்டையிலே இருக்கின்ற சண்னகிகள்

ஒன்றிலே இரு கல்வெட்டுக்கள் பொறிக் கப்பட்டுள்ளன.⁶ இக் கல்வின் நீளம் 37 அண்குலம், அகலம் 8 அண்குலம், உயரம் 8 அங்குலம் ஆகும். இக் கல் முன்னர் ஒரு கட்டிடத்திலே கதவு நிலையின் பாக மாக இருந்திருக்கவேண்டும் என்று கொள் வதற்குச் சான்றாகக் கல்வின் ஒரு பாகத் திலே கதவுநிலைக்குரிய வேலைப்பாடு காணப்படுகின்றது:

ஹமென்ஹீல் கோட்டையிலே சிறிது காலம் தங்கியிருந்த திரு: ஹேபட் கெண் மனி (Herbert Keuneman) என்பவர் இக் கல்வெட்டுக்களை முதலிலே கண்டுபிடித்தார் என் அறிய முடிகின்றது: அப் பொழுது சாசனம் பொறிக்கப்பட்ட கல் ஹமென்ஹீல் கோட்டையின் வடிமூகம் மதிலிலே, அடித்தளத்திலிருந்து 11 அடி உயரத்திலே, அமைந்திருந்தது: பின்னர் அது அங்கிருந்து அகற்றப்பட்டு, இப்பொழுது கோட்டையின் உள்ளே வைக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கைத் தொல் பொருளாய்வுப் பகுதியினர் இக் கல்வெட் டுக்களின் மைப் பிரதிகளை 1968 செப்டம்பரில் எடுத்தனர். இம் மைப்பிரதிகளை வாசிப்பதற்காகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதுபோகவே, நான் 1969 ஏப்ரில் 16 இல் ஹமென்ஹீல் கோட்டைக்குச் சென்று புதிய மைப்பிரதிகளை எடுத்துக் கொண்டேன். இம் மைப் பிரதிகளின் உதவிகொண்டே இக் கல்வெட்டுக்கள் இங்கு பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

சாசனம் பொறிக்கப்பட்ட கல் கோட்டை மதிலிலே திருத்த வேலைகள் செய்யப்பட்டபோது சேர்த்துக்கட்டப் பட்டிருந்தது என்பது அம்மதிலை ஆராய்ந்தபோது தெரியவந்தது. இக் கல் இருந்த பாகத்திலே பீரங்கிக்குண்டுகள் பாய்ந்த அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன; மேலும், திருத்த வேலைக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட இக்கல் மாதோட்டப் பகுதியில் இருந்து கடல் வழியாக ஹமென்ஹீல்

கோட்டைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பதும் ஒரு கல்வெட்டின் உட்பொருளைக்கொண்டு அறியக் கூடியதாய் உள்ளது: இதனாலேதான் இக் கல்வெட்டுக்களை மாதோட்டம் — ஊரினாவற்றுறைக் கல்வெட்டுக்கள் என்கிறப்பிட்டுள்ளேன்.

கல்விக் கீழு பக்கங்களிலே எழுத்துப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஒவ்வொரு சாசனம் இடம் பெற்றுள்ளது. இரு சாசனங்களும் சோழ ராட்சிக்காலத்து, அதாவது பதினேராம் நூற்றுண்டுச் சாசனங்கள்.

முதலாவது சாசனத்தின் பதினேழு வரிகள் மட்டுமே இக்கல்வில் உள்ளன: எஞ்சியபாகம் வேறொரு கல்விலேபொறிக் கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அக்கல் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. இரண்டாவது சாசனத்தின் முதல் நாண்கு வரிகளைவிட எஞ்சிய வரிகள் கண்ணச் சாந்தினாலே மூடப்பட்டுள்ளன. இச் சாந்திகளை அகற்றிய பின்னரே அவற்றை வாசிக்கமுடியும்.

இரு கல்வெட்டுக்களின் எழுத்துக் கிரந்தமும் தமிழும் கலந்த எழுத்தாகும்: இவற்றின் மொழி சோழர் காலத்துத் தமிழ்ச்சாசன மொழியாகும்.

முதலாவது கல்வெட்டிலே இரண்டாம் மூன்றும் வரிகளில் “ஸழமுழுவதுக்” என்பது “ஸழமுழுங்குவ” எனப் பிழையாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், பதினேராம் பண்ணிரண்டாம் வரிகளிலே “தண்டநாசகளூர்” என்ற பெயர் வருகின்றது, இது “தண்டநாயகளூர்” என்ற பெயராக இருக்கலாம்;

முதலாவது கல்வெட்டுப் பொறிக்கப்பட்டதன் நோக்கத்தை அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கல்வெட்டின் எஞ்சிய பாகம் கிடைத்தால் இதனை அறிந்துகொள-

ளவாம். மாதோட்டத்திலே ஒரு கோயிலில் சோழர் தளபதியாகிய “அநிகாரத்தன் டநாசகனார் ஜய(ங்) கொண்ட(சோழ) முவேந்த வேளார்” செய்து கொண்ட ஒரு காரியத்தைக் குறிப்பிடுவதற்கே இக் கல் வெட்டுப் பொறிக்கப்பட்டது என்ற அகிப்பதற்கு இடமுண்டு.

கல்வெட்டுப் பொறிக்கப்பட்ட காலத் தெயும் சமீபாகக் கணிக்கமுடியவில்லை: எனினும், இது கியி பி. 1017க்குப் பின் பாகப் பொறிக்கப்பட்டது என்பதை தீச்சயமாகக் கற்றாம். ஏனெனில் இக்கூக்க முழுவதையும் சோழர் கைப்பற்றிய செய்தி இக் கல்வெட்டிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது 1017 இல் நடை பெற்ற சம்பாஷம்: இக் கல்வெட்டுச் சோழ ராட்சி முடியுமுன் பொறிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இக் கல்வெட்டுப் பலவகையாலும் முக்கியத்துவமுடையது. இது ஆரம்பத்தில் ஆர்காவற்றுக்கைக்கு அண்மையில் உள்ள ஓர் இடத்திலே பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டாக இருந்திருந்தால் மேலும் முக்கியத்துவமுடையதாய் இருந்திருக்கும்: ஆனால், ஆரம்பத்தில் மாதோட்டத்திலே பொறிக்கப்பட்டுப் பின்னர் ஊர்காவற்றுக்கை கோட்டைக்குக் கொண்டுவரப் பட்ட கல்வெட்டு என்று இதனைக் கருத இடமுண்டாக்கயால் இதன் முக்கியத்துவம் சிறிது குறைந்துள்ளது. இக் கல் வெட்டில் மாதோட்டம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடியாலே இவ்வாறு கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

இக் கல்வெட்டிலே ஒரு முக்கியமான வரலாற்றுச் செய்தி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முதலாவது ராஜேந்திர சோழனுடைய ஆட்சியில்போது சோழர் இலங்கைக்குப் படையெடுத்துவந்து, இலங்கை மன்னருகிய ஐந்தாவது மஹிந்தனையும் அவனுடைய அரசியையும் சென்னக்களை

யும் கைப்பற்றிக்கொண்டு சென்றனர்: இந்தச் செய்தி இக் கல்வெட்டிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது: இக் செய்தி விரிவாகச் சூலவங்களத்திலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சூலவங்கள் ஆசிரியர் பின்வருமாறு இதனைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்:

“வனிமைவாய்ந்தவன் (சோழ மன்ன்) இலங்கையைக் கைப்பற்றுவதற்காக ஒரு வளிய படையை அனுப்பிவைத் தான்: இவர்கள் விரைவாக இலங்கைக்கு வந்து இறங்கினர்: தாங்கள் இறங்கிய இடத்திலிருந்து பெரும்பாலான குடிகளுக்கு இன்னல் விளைவித்துக்கொண்டு சோழப் படையினர் ரோஹணத்துக்கு முன்னேறிச் சென்றனர்: (சமுத்து) மன்னானுடைய முப்பத்தாறுவது ஆட்சியாண்டிலே சோழர் (மன்னனுடைய) மஹிந்தியையும், (மன்னன்) முதுசொமாகப் பெற்றிருந்த இரத்தினங்களையும், முடியையும் (அரசு குடும்பத்தின்) ஆபரணங்கள் அனைத்தையும், தெய்வங்கள் அளித்த பரிசாகிய விலைமதிக்கமுடியாத வைரக்காப்பினையும், உடைக்க முடியாத வாளினையும், கிழிந்த துணித்தாதினையும் கைப்பற்றினர்: அசுசத்தால் வனத்துக்குள் ஒடி ஒளித்த மன்னை அவர்கள் உயிருடன் கைப்பற்றி அவனுடன் உடன்படிக்கை செய்யப் போவதாகச் சாட்டுச்செய்தனர். பின்னர் மன்னையும் தாம்பெற்ற செல்வங்கள் அனைத்தையும் உடனடியாகச் சோழ மன்னனிடம் அனுப்பிவைத்தனர்.”¹⁶

முதலாவது ராஜேந்திர சோழ முன்னுடைய கல்வெட்டுக்களின் மெய்க்கீர்த்திப் பாகத்திலே பின்வரும்கூற்று இடம் பெறுகின்றது:

“பொருகடல் சமுத்தரசர் நமுடியும் ஆங்கவர் தேவியரோங்கெழிண் முடிய முன்னவர் பக்கல் தென்னவர் வைத்த சந்தர முடியும் இந்திரரைமுடி தென்டிரை ஈழமண்டல முழுதும்..... மாப்

போரு தண்டாற்கொண்ட சேப்பர் கேசரி பன்மரான உடையாரி ஸ்ரீ ராஜேந் திர சோழதேவரி⁷

இதே செய்தி ராஜேந்திர சோழ னுடைய கரந்தைச் (தஞ்சாவூர்ச்) செப் பேடுகளிலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது; ராஜேந்திரசோழனின் இச் சாசனம், ராஜேந்திர சோழன் ஒரு கொடியபடை கொண்டு ஈழத்து மன்னையும் அவனுடைய ஆள்புலத்தையும், முடியையும் அவனுடைய அரசியையும் மகனையும், அவனுடைய செல்வத்தையும் கைப்பற்றிய தாகக் குறிப்பிடுகின்றது. ஈழத்து மன்னன் போரிலே தோல்வியற்றதோடு, தனது மகனையும், அரசியையும் சொத்துக்களையும் இழந்த காரணத்தினாலே ராஜேந்திர சோழன் அடைந்து அவனுடைய பாதங்களிலே வீழ்ந்து சரண்புகுந்தான் என்று கரந்தைச் செப்பேடு களிலே மேலும் வரினிக்கப்பட்டுள்ளது;⁸

ஹமென்ஹீல் கோட்டையிலே கிடைத்த இக் கல்வெட்டிலே பின்வரும் அடிகள் காணப்படுகின்றன: “ஸமமுழு வதுங் கொண்டு ஈழத்தரசரையும் பெண்டிர் பண்டாரமும் பிடிச்சக்கொடு போன அதிகாரத்தண்டநாசகரீஜயங்கொண்ட சோழ முவேந்த வேளாரி” (வரி 2-15).

தனினிந்தியாவிலே கிடைத்த ஒரு சோழக் கல்வெட்டும் ஈழத்து மன்னன் சோழராலே கைது செய்யப்பட்டுக் கொண்டு செல்லப்பட்டதைக் குறிப்பிடுகின்றது; இக் கல்வெட்டுக் கோணரி ராஜபூரம் என்னும் இடத்தில் உள்ளது. இது ராஜேந்திர சோழனுடைய ஏழாவது ஆட்சியாண்டைச் சேர்ந்தது; ஈழத்து மன்னன் சோழநாட்டுக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்ட பின்னர் சோழ மன்னனுக்கு அடிபணிந்தமை இக் கல்வெட்டிலே மறைமுகமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

எது என்று நீலகண்டசாஸ்திரி குறிப் பிட்டுள்ளாரா?

குவங்கிலத்திலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள தகவல் பிற சோழக் கல்வெட்டுக்களாலே சரி என்று உறுதிப்படுத்தப் பட்டுள்ளமையினுலே ஹமென்ஹீல் கோட்டைக் கல்வெட்டுத்தரும் சான்று, அதாவது இலங்கை மன்னையும் அவனுடைய அரசியையும் செல்வங்களையும் சோழர் கைப்பற்றிச் சென்றனர் என்பது, அவனவு முக்கியத்துவம் உடையது அன்றை ஹோன்றலாம்டு என்னும் இருகாரணக்குக்காக இதற்கு ஒரு தனிமுக்கியத்துவம் உண்டு. ஒன்று, சூளவங்களத்தில் கூற்றினை உறுதிப்படுத்தும் ஏனைய சாசனங்களை தென்னிந்தியச் சாசனங்களாக அமைய, இது மட்டுமே ஈழத்தில் கிடைத்த சாசனமாக இருக்கின்றது மற்றது, குவங்கிலத்திலோ தென்னிந்தியச் சோழக் கல்வெட்டுக்களிலோ கொடுக்கப்படாத ஒரு விஷயத்தை, அதாவது இலங்கை மன்னைக் கைப்பற்றிச்சென்ற தளபதியின் பெயரை, இச் சாசனம் ஒன்றே தெரிவிக்கின்றது;

ராஜேந்திர சோழனுடைய இணக்கைப் படையெடுப்புச் சம்பந்தமான ஒரு விஷயம் ஹமென்ஹீல் கல்வெட்டு மூலமாகத் தெளிவாகின்றது என்று கூறவாம்: பொதுவாக ராஜேந்திர சோழன் தனது சாசனங்களிலே இலங்கையைத் தான் கைப்பற்றியதாகக் கூறியிருந்தாலும், அவன் நேர்முகமாக இலங்கைக்குப் படையெடுத்து வந்தானு அல்லது அவனுடைய நடைபதிகளை இப்படையெடுப்பை நடத்திவரா என்பது தெளிவாகத் தெரிவிக்கப்படவிக்கிறது. சூளவங்கிலத்தின்படி இலங்கைக்குச் சோழ மன்னன் வந்திருக்கவிக்கிறார் இது சரி என்பது ஹமென்ஹீல் கல்வெட்டிலே தெளிவாகின்றது என்று கூறவாம்; ஏனைவில், இலங்கை மன்னன்

யும் அரசியையும் தண்டநாயகனே கொண்டுசென்றபடியால், ராஜேந்திரன் இலங்கைக்கு வரவில்லை என்பது புலப் படுகிறது.

ஹமென் ஹீல் கோட்டடையிலுள்ள இரண்டாவது சாசனத்தின் முதல் நான்கு வரிகளை மட்டுமே வாசிக்க முடிந்துள்ளது. எஞ்சிய வரிகள் சுண்ணச் சாந்தினாலே முடப்பட்டுள்ளன. விஞ்ஞான முறைப் படி சுண்ணச்சாந்தியை நீக்கிய பின்னரே அவற்றை வாசிக்கலாம்.

பாடப் பிரதி முதலாவது கல்வெட்டு

1. ஸ்வல்தி ழூ'	9. சுக் கொடு பொ
2. ஈழமு(ழு)	10. ன அதிகார
3. (ங)துவகொ*	11. த் தண்டநாச
4. ஷு சுழ	12. கனார் ஜய
5. த்தட ரெசட்டெர	13. (ங)கொண்ட
(சா)
6. யும் பெண்	14. (ழு)முவெந்த(த)
7. டிர் பண்டார	15. வெளார் மா
8. மும் பிடிச்	16. தொட்டமான
	17. இராசராசபுர

இரண்டாவது கல்வெட்டு

1. ஸ்வல்தி ழூ'
2. ஈழமான மு
3. ம்முடிசொழு
4. மண்டல.....
5. ...ண.....
6. குல.....

2. நயினுதீவுக் கல்வெட்டு

இச் சாசனம் நயினுதீவிலுள்ள அம் மகி கோயிலினுள்ளே வைக்கப்பட்டுள்ள

கற்பலகை ஒன்றின் ஒரு பக்கங்களிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கற்பலகை 3 அடி 11 அங்குல நீளமும், மேற்பக்கத்திலே 1 அடி 7 அங்குல அகலமும், கீழ்ப்பக்கத்திலே 2 அடி 4 அங்குல அகலமும் உடையது. இற்றைக்கு 43 ஆண்டு களுக்கு முன்னர் இதைப் பார்வையிட்ட முதலியார் சி. இராசநாயகம் அவர்கள் இச் சாசனத்தின் பாடப்பிரதி ஒன்றைத் தனது நூலாகிய *Ancient Jaffna* எனப் பில் ஓர் அடிக்குறிப்பாகக் கொடுத்திருந்தார்.¹⁰ இதன் பின்னர், இலங்கைத் தொல் பொருளாய்வுப் பகுதியினர் 1949 இல் இச் சாசனத்தின் மைப்பிரதி ஒன்றை எடுத்தனர்.¹¹ இம் மைப்பிரதி யின் உதவியுடனேயே இச்சாசனம் ஈண்டுப் பதிப்பிக்கப்படுகின்றது.

சாசனம் முழுவதையும் வாசித் தறிந்துகொள்ள முடியாதுள்ளது. சாசனம் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கற்பலகையின் ஒரு பாகம் உடைக்கப்பட்டுக் கோயிற் சுவரிலே சேர்த்துக்கட்டப்பட்டுள்ளது. எஞ்சிய பாகத்தின் ஒரு பக்கத்திலே நெடுநாளாகக் கத்திபோன்ற கருவிகள் திட்டப்பட்டதனால், அப்பக்கத்திலுள்ள சாசனம் சிதைந்துபோயுள்ளது. அதிலே, 'அதிபதி', 'பராக்கிரம' போன்ற சில சொற்களையிட வேற்றுவும் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. மறுபக்கத்திலே காணப்படும் சாசனப் பகுதி யைத் திருப்திகரமாக வாசிக்க முடிந்துள்ளது. இப்பகுதியிலேதான் சாசனம் பொறிக்கப்பட்டதன் நோக்கமும் அதைப் பொறிப்பித்த மன்னானுடைய பெயரும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இப் பகுதியிலே 23 வரிகளைத் திருப்திகரமாக வாசிக்க முடியும். எனினும், முதலிரு வரிகளிலே சில இடைவெளிகள் உள்ளன.

* 'வதுங்கொ' என வாசிக்கவும்

முதலியார் இராசநாயகத் தின் நூலிலே உள்ள பாடப்பிரதியிலே பல பிழைகள் காணப்படுகின்றன: உதாரணமாக, ‘பு’ என்பது ‘புது’ (வரி 6) என்றும், ‘வந்து நந்துறை’ என்பது ‘வந்தால் இத்துறை’ (வரி 6-7) என்றும், ‘கூட’ என்பது ‘சந்திக்க’ (வரி 8) என்றும், ‘நாம்’ என்பது ‘நாவாய்’ (வரி 9) என்றும், ‘மெல் ஸ்நெஹம் உண்டாதலால்’ என்பது ‘ஓடும் பண்டார செவைக்கு’ (வரி 9-10) என்றும், ‘செம் பாகம்’ என்பது ‘செம் பாகம்’ (வரி 16,17) என்றும், ‘வவஸ்தை’ என்பது ‘வயவஸ்தை’ (வரி 19,21) என்றும், ‘செய்துங்குடுத்து’ என்பது ‘செய்து கொடுத்து’ (வரி 21) என்றும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் சில சமஸ்கிருதச் சொற்கள் அவருடைய பிரதியிலே விடப்பட்டுள்ளன.

இச் சாசனத்தின் எழுத்துத் தமிழும் கிரந்தமுமாகும். இந்த எழுத்துப் பண்ணிரண்டாம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்தது. சாசனத்தின் முக்கிய பாகம் தமிழில் உள்ளது. இதுதி இரண்டு வரிகள் சமஸ்கிருதத்தில் உள்ளன.

இச் சாசனத்திலே ‘வயவஸ்தா’ என்ற சமஸ்கிருதச் சொல் ‘வவஸ்தை’ (வரி 19, 21) என எழுதப்பட்டுள்ளது. இவ்வடிவம் சிங்களச் செல்வாக்கினால் ஏற்பட்டிருக்கலாம். தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுக்களிலே பொதுவாக இது ‘வியவஸ்தை’ என்றே எழுதப்பட்டுள்ளது.¹² இச் சொல் தமிழில் ‘விவஸ்தை’ என்று எழுதப்படுவதுமூண்டு.¹³ ஆனால் இது ‘வவஸ்தை’ என வேறிடங்களில் வழங்கியதற்கு ஆதாரமில்லை: சிங்களச் சாசனங்களிலே இது ‘வவஸ்தா’ (வெஷ்டா) என வருகின்றது.¹⁴ நயினாதீவுச் சாசனத்தில் வரும் ‘வவஸ்தை’ இச் சொல்லி விருந்து பெறப்பட்டிருக்கலாம்;

சிதையாது காணப்படும் சாசனப் பகுதியிலே எதுவித திகதியோ மன்னன் ஆட்சியாண்டோ கொடுக்கப்படவில்லை. எனினும், இச் சாசனம் சகல சிங்களச் சக்கரவர் த்தியாகியதே வபராக்கிரபாஹூவாயே பொறிப்பிக்கப்பட்டது என்ற செய்தி 22 ஆம் 23 ஆம் வரிகளிலே கூறப்பட்டுள்ளது. பராக்கிரமபாஹூ என்ற பெயரைத் தாங்கிய பலர் இலங்கையின் மன்னர்களாக ஆட்சிபுரிந்துள்ளனர். அவர்களுள் எந்த மன்னன் இச் சாசனத்திலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான் என்பதை நிச்சயிப்பதன் மூலம் சாசனத் தின் காலத்தைக் கண்டுகொள்ளலாம்; இச்சாசனத்தின் எழுத்துப் பண்ணிரண்டாம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும், பண்ணிரண்டாம் நூற்றுண்டுக்குச் சிறிது பின்னரும், அதாவது பதினை மூன்றும் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியிலும், இந்த எழுத்து எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்பதை மறுப்பது கண்டம். ஆகவே, எழுத்தின் அடிப்படையிலே இச்சாசனம் பண்ணிரண்டாம் நூற்றுண்டிலே அல்லது பதின்மூன்றும் நூற்றுண்டின் முற்பகுதி யிலே பொறிக்கப்பட்டது என்ற கூறவேண்டும். இக்காலப் பகுதியிலே பராக்கிரமபாஹூ என்ற பெயரைத்தாங்கிய மன்னர் மூவர் ஆட்சிபுரிந்தனர். அவர்கள் முதலாவது பராக்கிரமபாஹூ, பராக்கிரமபாஹூ நில்லங்கமல்ல, இரண்டாவது பராக்கிரமபாஹூ ஆகியோர் ஆவர்.

இவர்களுள் இரண்டாவது பராக்கிரமபாஹூ வட இலங்கையிலே ஆட்சிபுரியவில்லை. ஆகவே அவனுடைய கல்வெட்டாக இது இருக்கமுடியாது. முதலாவது பராக்கிரமபாஹூவும் பராக்கிரமபாஹூ நில்லங்க மல்லனும் வட இலங்கை உட்பட முழுத்திவிலும் ஆதிக்கம் செலுத்தியவர்கள். எனினும் முதலாவது பராக்கிரமபாஹூவே ஊர்கா

வற்றுஷயிலே பலவகைப்பட்ட முயற்சி களிலே ஈடுபட்டவன்: அவனுடைய கடற்படைத் தளங்களுன் ஒன்றுக் காவற்றுறை விளங்கியது என்று தமிழ் நாட்டுக் கல்வெட்டு ஒன்றால் (திருவாலங்காட்டுக் கல்வெட்டு) அறிய முடிகின்றது.¹⁵ மேலும், முதலாவது பராக்கிரம பாஹூ வெளிநாடுகளுடன் அரசாங்கம் நடத்திய வர்த்தகத்தை நன்கு ஒழுங்கு படுத்தி வெளிநாட்டு வர்த்தகத்திலே அக்கறை காட்டியிருந்தான் என்பதை யும் நம்மால் அறியமுடிகின்றது.¹⁶ அது துடன், நயினதீவுக் கல்வெட்டின் எஞ்சிய பதிப்பிக்கப்படாத பாகத்திலும் இரு தடவை 'பராக்கிரம்' என்ற பெயர் காணப்படுகின்றது. இவன் பராக்கிரம பாஹூ நில்லங்கமல்வளை இருந்தால், தனிப்படப் பராக்கிரம என்ற பெயரை மட்டும் அடிக்கடி சாசனத்திலே குறிப் பிடித்திருப்பதை விளக்குவது கண்டம். ஆகவே, நயினதீவுக் கல்வெட்டு முதலாவது பராக்கிரம பாஹூவினுடையதை என்ற முடிவையே ஏற்கவேண்டியுள்ளது. இது ஆரம்பத்திலே ஊர்காவற்றுறை யிலே வைக்கப்பட்டுப் பின்னர் நயினதீவுக்குக் கொண்டுகொண்டிருக்கலாம். இது பொறிக்கப்பட்டது பன்னிரண்டாம் நூற்றுண்டில் என்று கொள்ள வேண்டும்.

இக் கல்வெட்டு அக்காலத்திலே பிற நாட்டுவர்த்தகர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட சில வசதிகளையும் சங்க ஒழுங்குகளையும் எடுத்துக்கூறுகின்றது. பிறநாட்டு வர்த்தகர்கள் இதிலே பரதேசின் என்று குறிப் பிடப்பட்டுள்ளனர். இவ்வர்த்தகர்கள் யானை, குதிரை போன்ற மிருங்களையும் வாணிபப் பொருள்களையும் ஏற்றி வந்தனர் என்பது இக் கல்வெட்டாலே தெரியவருகின்றது. மன்னுக்கு யானை குதிரை ஆகியவற்றைக் கொண்டுவந்த மரக்கலங்கள் சேதமடைந்து கரையை அடைந்தால், அவை கொண்டுவந்த மிரு

கங்களுள் நாவில் ஓரு பங்கு மன்னுடைய பண்டாரத்துக்கும் (திறைசேரிக்கும்) எஞ்சிய பங்கு மரக்கலச் சொந்தக்காரருக்கும் செல்லவேண்டுமெனவும், பிற வாணிபப் பொருள்களை ஏற்றிவந்த மரக்கலங்கள் சேதமடைதால், அவற்றின் பொருள்களுள் அரைப்பங்கு பண்டாரத்துக்கும் அரைப்பங்கு சொந்தக்காரருக்கும் செல்லவேண்டுமெனவும் விதிக்கப்பட்டிருந்தது.

கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட நூற்றுண்டுகளிலிருந்தே இலங்கையில் குதிரைகள் இறக்கு மதியாகிக்கப்பட்டு வந்தன.¹⁷ ஆனால், கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட நூற்றுண்டுகளிலிருந்து யானை இலங்கையிலிருந்து ஏற்றுமதியாக்கப்பட்டது என்பதை எங்களுடைய ஆதாரங்களிலிருந்து அறிகின்றோம். கி. மு. நான்காம் நூற்றுண்டில் வட இந்தியத் தலைநகராகிய பாடவினிபுத்திரத்திலே கிரேக்கத் தூதனாகத் தங்கியிருந்த மெகஸ்தினில் தனது நூலாகிய இந்திகாவில் (*Indica*) இலங்கையிலிருந்து யானை ஏற்றுமதியாகியது பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளான்.¹⁸ போர்த்துக்கீசர் ஒல்லாந்தர் ஆகியோர் இலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்த காலத்திலும் யானை ஏற்று மதி யாக்கப்பட்டது.¹⁹ ஆனால், I ஆம் பராக்கிரமபாஹூவின் காலத்திலே பர்மாவிலிருந்து யானை இலங்கையில் இறக்குமதியாகியது என்று குளவங்ஸைத்திலே கூறப்பட்டுள்ளது.²⁰ இதனை நயினதீவுக் கல்வெட்டு உறுதிப்படுத்துகின்றது. இலங்கையில் யானைகள் இருந்தும் எதற்காகப் பண்ணிரண்டாம் நூற்றுண்டிலே யானைகளை இறக்குமதியையுத் தெரியவருகின்றனர். இலங்கையிலே தீந்தமுடைய யானைகள் குறைவாகக் காணப்பட்டமையினால், போர்த்து மதி விழாக்களிலும் பயணபடுத்துவதற்காகப் பர்மாவிலிருந்து தந்தமுடைய யானைகளை இலங்கை மன்னர் இறக்குமதியாகிக்

யிருக்கவேண்டும் என்று C. W. நிக்கலஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார்.²¹ பொலன்னறவைக் காலப்பகுதியிலே பயிர்ச்செய்கைக்காகப் பெருமளவு காட்டுநிலம் திருத்தப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டபோது, யானைகளின் தொகையும் குறைந்திருக்கவேண்டும் என்றும், இக் காரணத்தினாலே யானைகள் இறக்குமதியாக்கப்பட்டன என்றும் விக்ரமலிங்கம் (கிரிபமுணி) விளக்கங் கொடுத்துள்ளார்.²² இலங்கையிலே பொலன்னறவைக் காலப்பகுதி யிலே யானைகள் இறக்குமதியாக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் அவற்றைப் பிறநாட்டு வர்த்தகர்களுக்கு விற்பதற்கே என்ற ஒருவர் விளக்கங் கொடுத்துள்ளார்.²³

இக் கல்வெட்டிலே ஊராத்துறை என்னும் இடப்பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பெயர் தற்காலத்திலே பொதுமக்களால் ஊருத்துறை என வழங்கப்பட்டாலும், எழுத்து வழக்கிலே ஊர்காவற்றுறை எனத் தமிழ்ப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஊராத்துறை என்ற வடிவிலே இப்பெயர் இரண்டாவது ராஜாதிராஜ சோழனுடைய திருவாலங்காட்டுக் கல்வெட்டிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது²⁴ இவ்விடப்பெயர் சூலவங்ஸத்திலே ஸ்ரீகரதித்த (ஸ்ரீரா-பன்றி; தித்த-துறை) என்றும்²⁵ ஷஜாவலிய,²⁶ ராஜாவலிய,²⁷ நிகாய ஸங்கிரஹய²⁸ ஆகிய சிங்கள வரலாற்று நூல்களிலே ஊராதோட (ஊரா-பன்றி; தொட-துறை) அல்லது ஹமராதோட (ஹமரா-பன்றி) எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தற்காலத்து யாழ்ப் பாணத்து இடப்பெயர்களுள் இதுவே மிகப்பழைய ஆதாரங்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பெயர். இப்பெயரில் வரும் ‘ஊரா’ என்ற சொல் சிங்களச் சொல்லாகிய ஊரா (ஓரா) என்று கொள்வதற்கு இடமுண்டு²⁹.

பாடப்பிரதி

1.நாங்கள்.....
2.வந்து ஊராத்துறை
3. (யில்) பரதெசிகள் வந்து
4. இருக்க வெணுமென்றும்
5. அவர்கள் ரகசூப்பட ர
6. வனு மென்றும் பல துடை
7. ந களில் பரதெசிகள் வந்து நந்து
8. ஸ நயிட(ல) கூடவெணுமென்று
9. (ம) நாம் ஆகை குதிரை மெல் ஸநெஹு
10. (மு) ஷ்டாதலால் நமக்கு ஆகை குதிரை
11. கொடுவந்த மரக்கலங் கெட்டது
12. ஷ்டாகில் நாலத்தொன்று பண்டா
13. (ர) ததுக்குக் கொண்டு மூன்று கூறும்
14. (உ) ஷடபவனுக்கு விடக்கடவதாகவும்
15. (ம) வாணிய மரக்கலங் கெட்டதுண்
16. டாகில் செம்பாகம் பண்டாரத்துக்
17. (கு)க் கொண்டு செம்பாகம் உடைய
18. (வ) ஞுக்கு விடக்கடவதாகவும் இல் வவல்லத
19. (ரு)ள்ளதனையுங் க
20. விலிஞ்சு செம்பிலும் எழுத்து வெ
21. ட்டி ஏத்து இவ்வவஸ்தை செய்
- 22.
- 23.

துங் கு

சமஸ்கிருதப் பாகத்தின்

மொழிபெபர்ப்பு

வரி 22-23: சகல சிங்களத்துக்கும் (சிங்களத்திவக்கும்) சக்கரவர் ததியாகிய, பகை அரசர்களுக்குக் காட்டுத்தியாகிய தேவ பராக்கிரமபுஜோ (பாஹு).....

3. யாழ்ப்பாணம் மெயின்வீதி கல்வெட்டு

இக் கல்வெட்டு யாழ்ப்பாணம் மெயின் வீதியிலுள்ள ‘செண்ட்ரல் கபடே’

(Central Cafe) என்னும் தேநீர்கி கடையிலே ஒரு கதவுநிலையின் அடித்தளத் திலே கட்டப்பட்டுள்ள கல்லிலே பொறிக் கப்பட்டுள்ளது. இக் கல் வேரெருகு கட்டிடத்தின் ஒரு துணைக் கூல்லது கதவுநிலையின் ஒரு பாகமாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்ற தோன்றுகிறது.

இக் கல்வெட்டடைப் பற்றிய செய்தி முதன் முதலாக 1968 இல் தொல்பொருளாய்வுப் பகுதியினருக்கு அறிவிக்கப்பட்டு அவர்கள் 1968 செப்டம்பர் 21 இல் இதன் மைப்பிரதி ஒன்றை எடுத்தனர். இம் மைப்பிரதி தெளிவாக அமையாத காரணத்தினாலே யான் 1969 ஏப்ரில் 16 இல் இக் கல்வெட்டின் இன்னிரூபு மைப்பிரதி எடுத்து, இதன் உதவி கொண்டு கல்வெட்டடை ஈண்டுப் பதிப் பிக்கின்றேன்.³⁰

சாசனம் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல் 5½ அடி நீளமும் 7 அங்குல அகலமும் உடையது. இக் கல் வெளியே அகற்றப் பட்டால், அதன் வேறு பக்கங்களிலும் சாசனம் இருக்கின்றதா என்பதை ஆறிய முடியும். அப்படிச் சாசனம் வேறு பக்கங்களிலும் இருக்கும் என்றே தோன்றுகிறது. இப்பொழுது வெளியே தெரியும் பக்கத்திலே 25 வரிகளுக்குக்கிட்ட இருந்தாலும், அவற்றுள் பதினெந்து வரி களை மட்டுமே வாசிக்க முடிந்துள்ளது. எஞ்சிய வரிகளிலே ஒர் எழுத்தேனும் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. அடிக்கடி காலால் மிதிக்கப்பட்டு இவ்வரிகள் அழிந்துபோய் உள்ளன.

கல்வெட்டின் எழுத்துப் பதினெந்தாம் நூற்றுண்டுத் தமிழ் எழுத்தாகும். இதிலே ‘ஸ்ரீ’ என்னும் மங்கல வாக்கியம் மட்டுமே கிரந்த எழுத்தாக இருக்கின்றது. இதில் ‘திரிபுவந்’ என்பது ‘திருப்புவந்’ (வரி 4) என்றும், ‘சக்கரவர்த்தி கன்’ என்பது ‘சக்கரவுத்திகள்’ (வரிகள் 5-6) என்றும், ‘பராக்கிரம்’ என்ற பெயர் ‘பராக்கிறம்’ (வரிகள் 7-8) என்றும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இக் கல்வெட்டிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மன்னன் ஸ்ரீ சங்கபோதிவர்மரான திரிபுவநச் சக்கரவர்த்திகள் சிறி பராக்கிரமபாகுதேவன் என்பவனாவன். இம்மன்னை அடையாளங் கண்டுகொள்வதிலே பிரச்சினைகள் இல்லை. பராக்கிரமபாஹா என்ற பெயரைத் தாங்கிய பல மன்னர்கள் இலங்கையிலே ஆட்சி புரிந்திருந்தாலும், பஜ்சிரண்டாம் நூற்றுண்டுக்குப் பின் யாழிப்பாணத்திலே ஆதிக்கம் செலுத்திய பராக்கிரமபாஹா ஒருவன் மட்டுமே. இவன் ஆரூம் பராக்கிரமபாஹா ஆவன். எங்களுடைய கல்வெட்டின் எழுத்து நிச்சயமாகப் பண்ணிரண்டாம் நூற்றுண்டுக்கு மிகவும் பிற்பட்டது ஆகவே, இக் கல் வெட்டிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவன் பதினெந்தாம் நூற்றுண்டில் யாழிப்பாணத்திலும் ஆதிக்கஞ் செலுத்திய ஆரூம் பராக்கிரமபாஹா ஆவன்.

இப் பராக்கிரமபாஹாவின் ஆட்சியாண்டு ஒன்றிலே இக் கல்வெட்டு எழுதப்பட்டது என்பது குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் அந்த ஆண்டு எது என்பதைத் தெளிவாக வாசிக்கமுடியவில்லை. இருந்தும், இக் கல்வெட்டின் காலத்தை ஒரளவு நிச்சயத்துடன் கணித்துக்கொள்ளலாம். ஆரூம் பராக்கிரமபாஹா கி. பி. 1412 தொடக்கம் 55 ஆண்டுகளாகக் கோட்டையிலிருந்து ஆட்சிபுரிந்தான். எனினும், அவனுடைய முப்பத்தாறுவது ஆட்சியாண்டின் பின்பே யாழிப்பாணம் அவனுடைய ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்தது ஆகவே, இக் கல்வெட்டு அவனுடைய முப்பத்தாறுவது ஆட்சியாண்டாகிய கி. பி. 1448 க்கும் அவன் இறந்த ஆண்டாகிய 1467 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்திலே பொறிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்று கூறுவது பொருந்தும்;

ஆரூம் பராக்கிரமபாஹாவின் வளர்ப்புப் பின்கொயாக, ஸபுமல் குமாரயா (ஸபுமல் குமாரஸ்), செண்பகப் பெருமாள், புவநேகபாஹா என்றெல்லாம் பெயர்பெற்றிருந்த மலையாள இள

வரசன் ஆரும் பராக்கிரமபாஹூவின் சாரிப்பே யாழ்ப்பாண இராச்சியத்துக்குப் படையெடுத்துச் சென்று, அங்கு ஆட்சிபுரிந்த ஆரியச் சக்கரவர்த்தியைத் தோற்கடித்து நல்லூரில் இருந்து சில ஆண்டுகள் ஆட்சிபுரிந்தாள். பின்னர், பராக்கிரமபாஹூ இறந்தபோது கோட்டை இராச்சியத்திலே பதவிபெறுவதற்காக யாழ்ப்பாணத்தை விட்டுச் சென்றான். இவனுடைய படையெடுப்பைப் பற்றிச் சிங்கள நூல்கள் குறிப் பிடுகின்றன.³¹ புவநேகபாகு என்னும் அமைச்சன் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திலே பதவிபெற்றிருந்து நல்லூர் நகரத் தையும் கந்தசாமி கோயிலையும் கட்டுவித்தான் என்று யாழ்ப்பாண வைபவமாலை,³² கயிலாயமாலை³³ ஆகிய நூல்களும் நல்லூரிக் கந்தசாமி கோயிலின் கட்டியமும் குறிப்பிடுகின்றன.³⁴ இவற்றிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள புவநேகபாகு உண்மையிலே சென்பகப்பெற்றான் என்ற புவநேகபாகு மண்ணே என்று கொள்ளப்படுகின்றன. இது ஏற்கக்கூடிய கருத்தாகும். இங்கு நாம் குறிப்பிடும் கல்வெட்டு இப் புவநேகபாகுவினாலே கட்டப்பட்ட ஒரு கட்டிடத்திலே ஆரம்பத் திலே பொறிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இக் கட்டிடம் நல்லூரிக் கந்தசாமி கோயிலாகவும் இருக்கலாம்.

கி. பி. 1620 இல் போர்த்துக்கீசர் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றியபோது, நல்லூரிக் கோட்டையையும் கோயில்கள் பலவற்றையும் இடித்தபின் யாழ்ப்பாண நகரிலே ஒரு கோட்டையையும் பல வீடுகளையும் அக்கற்களைக் கொண்டு அமைத்தனர் என்று அறியக் கிடக்கிறது. இதுபற்றி 1915 இல் எழுதுபோது, ஆஃபுஷ்துத்தம்பி குறிப்பிடுவது கவனிக்கத்தக்கது:

“பின்பு பறங்கிகள் நல்லூரிக் கோட்டையையிடித்து அக்கற்களைக் கொண்டு

பறங்கித் தெருவில் அநேக வீடுகளும் மாளிகைகளும் கட்டினார்கள்.³⁵

“இக் கோட்டைக் கற்களில் சிலாசானங்கள் சில படிக்கல்லாகப் பறங்கித் தெருப் பழைய வீடுகளிலும், கோட்டை மதிலிலும் வைத்துக்கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் பஜநாநந்தர் வீட்டிலுள்ளது விசேடமானது”³⁶

யாழ்ப்பாணம் மெயிக் வீதியிலுள்ள ஒரு கட்டிடத்தில் இக் கல்வெட்டு எப்படி இடம்பெற்றது என்பதை முத்துத் தம்பியின் கூற்று விளக்கின்றிக்கின்றது. யாழ்ப்பாணக் கோட்டை மதிலிலே சில தாமரைச் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்ட கற்கள் காணப்பட்டாலும், சாசனம் பொறி கப்பட்ட கல் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

ஆரும் பராக்கிரமபாஹூவின் ஆதிக்கம் யாழ்ப்பாணத்திலும் பரவியிருந்தது என்பதை இலக்கிய ஆதாரங்கள் தெரிவித்தாலும், இலக்கிய ஆதாரங்களின் இச் சான்றினை உறுதிப்படுத்தும் வகையிலே கிடைத்திருக்கும் ஓரேயொரு சாசனம் இதுவாகும். இதனால் இதற்கு ஒரு தனி முக்கியத்துவம் உண்டு.

பாடப்பிரதி

1. ஸ்ரீ சங்க	9. கு தெவ
2. பொதிவ	10. (றஞ்) யா
3. (ட)மராஜ	11. ஃடு ...
4. தி(ரு)புவ(ந)	12. ... (ஆ)
5. (ச)சக்க(ர)	13. வது (க)
6. வத்திக(ள)	14. (குள) தி (ர)
7. சிறிபராக்	15. (ா) வது
8. இறமபா	

அடிக்குறிப்பு :

- கா. இந்திரபாலா, 'யாழ்ப்பாணத்துச் சாசனங்கள்', இளங்கதீர் 1959/60, பக். 22-29 (பேராதாஸ்) கந்தரோடையிலே ஒரு பிரைமி எழுத்துச் சொல்லான்றும் கிடைத்துள்ளது.
- இது பின்வருமாறு:

- 1 சிட்டெ ஒனர்க் கூகை ரெச்சி அல்லே
- 2 ஓசினிர்கை கூகை லூர்க்கோ
- 3 செல்கூர் அனகை கீட்டைக்கூர் நீக்கை
- 4 மீகர் கூரைகை

மொழிபெயர்ப்பு:

1. சித்தம்: வஹூய (வஸப) மஹாராஜாவின் ஆட்சியிலே அமைச்சன்
2. இளீகிரய நாகதீவை நிர்வசிக்கும்போது
3. பத்கர - அதனாலே பியகுக்கிலை
4. விகாரை அமைப்பித்தார்.

Epigraphia Zeylanica, IV, No. 29, பக். 237

3. கா. இந்திரபாலா, 'யாழ்ப்பாணத்துச் சாசனங்கள்', பக். 24. இந்த முத்திரை ஸெ. பரணவிதானவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

- 3 அ. இது ஒரு தூண் கல்வெட்டாகும். உடைந்த ஒரு தூணின் மூன்று பக்கங்களிலே இது பொறிக் கப்பட்டுள்ளது. இத்தூண் தற்பொழுது யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருட்காட்சிச்சாலையிலே உள்ளது. தூணின் இரண்டாவது பக்கத்திலே பின்வரும் வரிகள் காணப்படுகின்றன:

1. சிரிவர (கூனை)	5 (ஏ) எக்கு மூல
2. கூல கூங்கி ஒ (கூ)	6. மூக்கு (ஒ) [க அங்கை]
3. உச் சுரப்பு (ரெ)	7. [கூ] ஒ
4. (ஷ), கூசி ரஷு	

மொழிபெயர்ப்பு:

1. சீருடை (காத்திரிய)
2. குலத்தின் சிரமாகிய இக்கு
3. 'வாகு பரம்பரையில் வந்து,
4. உடையாராகிய ருஹா-னுபு
5. பிரதேசம் மலை
6. மண்டலம் ஆகியவற்றை ஓராண்டைக்கு
7. உட்படுத்திய

"ரோஹண மாவட்டத்தையும் மலைமண்டலத்தையும் ஓர் ஆணைக்கு உட்படுத்தி" என்ற சொற்றெழுதர் நான்காவது கல்லை மன்னானுடைய கல்வெட்டுக்களிலே காணப்பட்டாலும் (உ-ம்., மொசுதோடத் தூண் கல்வெட்டு, *Epigraphia Zeylanica*, I, பக். 202; கொழும்புப் பொருட்காட்சிச்சாலைத் தூண் கல்வெட்டு, *Epigraphia Zeylanica*, II, பக். 273) இது பொதுவாகக் கல்லை மன்னானுடைய தமையஞ்சை முதலாம் உதய மன்னின் சாதனையை எடுத்துக்கூறும் சொற்றெழுதராகவே இடம் பெறுகின்றது.

4. C. Rasanayagam, *Ancient Jaffna*, பக். 267. (Madras 1926). இக் கல்வெட்டுத் தற்பொழுது உரும்பராய்க் கருணாகரப் பின்னோயார் கோயிலுள் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மைப்பிரதியை எடுப்பதற்குக் கோயில் அரச்சகர் அனுமதி கொடுக்கவில்லை. இதனால் இக்கல் வெட்டு இங்கு பிரசுரிக்கப்பட்டாது விடப்பட்டுள்ளது.
5. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், பக். 75 அ. கு, (யாழ்ப்பாணம் 1915).
6. G. E. Godakumbura, 'European Monuments in Ceylon' *The Times Weekender*, Sept. 6, 1968 ப. 15. (கொழும்பு); கா. இத்திரபாலா, 'ஊர்காவற்றுறைக் கடற்கோட்டையில் சொழுர் காலக் கல் வெட்டுக்கள் இரண்டு,' ஸீரகேஸி, 1969, மே 8, ப. 3. (கொழும்பு)
7. *South Indian Inscriptions*, I, No. 67, வரிகள் 2-3, 11-12.

8. *Journal of Oriental Research*, XIX, பக். 150, செம்யுள் 58-59 (சென்னை).
9. *Madras Epigraphical Report for 1910/11*, No. 624 of 1909; K. A. Nilakanta Sastri, *The Colas*, பக். 200, (சென்னை 1955)
10. வரி. 13-14 இல் 'கொண்ட' என்பதற்கும் 'மூவேந்த' என்பதற்கும் இடையிலே சிறைந்துள்ள ஏழுத்துக்களைச் 'சொழு' என்று வாசிக்க முடியும் எனச் சுட்டிக்காட்டி உதவிய எனது மாணவி செல்வி ச. கணக்கைப்பக்கு நன்றி.
10. அ. C. இராசநாயகம், *Ancient Jaffna*, பக். 208.
11. ஸ. பரணவிதானவின் மேற்பார்வையிலே டி. கே. ஜயஸாந்தர இம் மைப்பிரதியை எடுத்தார். இம் ஸ. பரணவிதானவின் மேற்பார்வையிலே டி. கே. ஜயஸாந்தர இம் மைப்பிரதியை எடுத்தார். இம் மைப்பிரதியை எனக்குத் தந்துதவிய காலஞ்சென்ற க. கணபதிப்பினோ அவர்களுக்கு நான் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.
12. *South Indian Inscriptions*, I, பக். 65.
13. *Madras Tamil Lexicon*, VI, பக். 36.
14. *Epigraphia Zeylanica*, I, பக். 33.
15. *Epigraphia Indica*, XXII, பக். 86-92.
16. குளவங்ஸ, 69 செம்யுள் 27 தொடக்கம்; *University History of Ceylon*, I, part ii, பக். 549-550.
17. மஹாவங்ஸ, 21. செம்யுள் 10.
18. J. W. McCrindle, *Ancient India, as described by Megasthenes and Arrian*, பக். 170(கல்கத்தா 1887)
19. The Book of Duarte Barbosa, II, பக். 113 (லண்டன் 1921). F. Queyroz, *The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon*, II, P. 661.
20. குளவங்ஸ, கூலாவங்ஸ, 225 (Colombo, 1961).
21. C. W. Nicholas & Paranavitana, *A Concise History of Ceylon*, பக். 225 (Colombo, 1961).
22. S. Wickramasinghe, *The Age of Parakramabahu I*, வண்டன் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கப் பட்ட Ph. D. ஆய்வுரை (பதிப்பிக்கப்படாதது), பக். 204, அ. கு. 3.
23. W. M. விரிலேன் தற்பொழுது அவுஸ்திரேலிய தேசியப் பல்கலைக்கழகத்திலே தான் எழுதும் ஆய்வுரை பில் இவ்வாறு கூறுகின்றார்.
24. *Epigraphia Indica*, XXII, பக். 90.
25. குளவங்ஸ, 83, செம்யுள் 17.
26. குஜாவவிய, A. V. ஸ-ரவீர் பதிப்பு, பக். 116, (கொழும்பு 1961).
27. ராஜாவவிய, B. குணசலகர பதிப்பு, பக். 16, 42, 44 (கொழும்பு 1955).
28. நிகாய ஸங்கரஹை, செம்யுள் 23.
29. K. Indrapala, 'The Nainativu Tamil Inscription of Parakramabahu I,' *University of Ceylon Review*, XXI, No.1, April 1963, பக். 68.
30. கா. இந்திரபாலா, "யாழ்ந்தார்த் தேந்ர்க்கடையில் ஒரு தமிழ்க் கல்வெட்டு," ஈரகேஸி 10-1-1969.
31. கோகில ஸந்தேஸ; P. S. பெரேரா பதிப்பு, செம்யுள் 8, 263, 264, 284. (கொழும்பு 1906)
32. கோகில ஸந்தேஸ, கோகில ஸந்தேஸ; P. S. பெரேரா பதிப்பு, செம்யுள் 8, 263, 264, 284. (கொழும்பு 1906)
33. கயிலாயமலை,
34. C. Rasanayagam, *Ancient Jaffna*, ப. 332, அ. கு.
35. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பினோ, மேற்படி, பக். 75
36. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பினோ, மேற்படி, பக். 75, அ. கு.

ABSTRACT

Tamil Inscriptions of the Jaffna District

I. Two Cola Inscriptions from Fort Hammenheil, Kayts:

These inscriptions on a limestone slab, which appears to have formed part of a door-jamb, seem to have belonged to a temple at Matota and to have been removed to Fort Hammenheil in the Dutch period.

Inscription No. 1: "Hail! Prosperity! (In) Matottam alias Iracaracapura [Rajapura], Adhikara Dandanayaka Jayankonta (Cola) Muventa Velar, who conquered the whole of Ceylon and took away the King of Ceylon, (his) queen and (his) treasures....." (the rest of the record is missing).

Inscription No. 2: "Hail! Prosperity! In Ilam [Ceylon] alias Mummuticola Mantala....." (the rest of the record is covered with lime plaster).

2. An Inscription of Parakramabahu I from Nainativu (Nagadipa): This is based on the article in the *University of Ceylon Review*, XXI, No. 1, April 1963 - K. Indrapala, 'The Nainativu Tamil Inscription of Parakramabahu I', pp. 63 - 170.

3. An Inscription of Parakramabahu VI from a boutique at Main Street, Jaffna: This inscription probably belonged to a structure erected during the viceroyalty of Sapumal Kumaraya at Nallur (c. 1450 - 1467).

"In the.....year of Sri Sanghabodhivarman Tribhuvana Cakravarttikal Sri Parakramabahu Devar....." (The rest of the record is badly damaged).

The texts and Tamil translations of the Vallipuram Gold Plate Inscription and of a part of the Kantarodai Sinhalese Inscription (probably of Kassapa IV) are given in footnotes 2 and 3 respectively. The cornelian seal from Kantarodai with the inscription 'Visnubhutisya' (*circa* third century A. D.) is also referred to in this article.

செய்திகள்

ஆசிரியர்

1. சிந்துவெளி எழுத்தை வாசிக்க முயற்சி

1967 இல் தாயிக்கப்பட்ட ஸ்காந்திதேனிய ஆசியக் கழகத்தைச் (Scandinavian Institute of Asian Studies) சேர்ந்த நான்கு அறிஞர்கள் கணவி (Computer) யின் உதவிகொண்டு சிந்துவெளி நாகரிக மக்களுடைய எழுத்தை வாசித்துக்கொள்வதிலே வெற்றிபெற்றுள்ளதாக அறிவித்துள்ளனர். 1969 மார்ச் மாதம் மேற்படி கழகம் வெளியிட்ட 'Decipherment of the proto-Dravidian Inscriptions of the Indus Civilization A First Announcement (Copenhagen 1969)' என்ற அறிக்கையிலே இதுபற்றிய செய்தி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இம் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளோர் அன்கோ பர்ப்போலா, ஸிமோ பர்ப்போலா, பெந்தி ஆலதோ, ஸெப்போ கொஸ்கென்னியெமி ஆகியோ ராவர். 1964 செப்டம்பர் தொடக்கம் இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டு. 1969 ஆரம்பத் திலே சிந்துவெளி எழுத்தின் இரகசிய அம்சங்களை அறிந்துகொண்டதாக இவர்கள் அறிவித்துள்ளனர். எனினும் எல்லாச் சிந்துவெளிச் சாசனங்களும் இன்னும் பூரண மாக வாசிக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள ஆராய்ச்சி முறை மூலமாக முழுச் சாசனங்களும் விரைவிலே வாசிக்கப்பட இருக்கின்றன.

இவர்களுடைய அறிக்கையின் முக்கியத்துவம் வாய்த் தொட்டு செய்தி என்னவென்னில் இச்சாசனங்களின் மொழி ஆதித்திராவிட மொழி என்பதாகும். சாசனங்கள் அனைத்தும் வெற்றிகரமாக வாசிக்கப்பட்டபின் பிற அறிஞர்களும் இவர்களுடைய முடிபை ஏற்றுக்கொண்டால் இக்கண்டுபிடிப்புப் பலவகையாலும் ஆதி இந்திய வரலாற்றை மாற்றி எழுதுவதற்கு உதவும் என்பதில் ஜயமில்லை.

2. பல்கலைக்கழகங்களில் வரலாற்றுராய்ச்சி:

1. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்து (பேராதனை) வரலாற்றுத் துணை விரிவுரையாளர் ஜயதேவ ஹெட்டியாரச்சி 'தென்னிந்தியாவில் பெளத்த மதம்' என்னும் பொருள்பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்காக இவ்வாண்டு செப்டம்பர் மாதம் ஸ்டாண் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் செல்கின்றார்;

2. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்து (பேராதனை) வரலாற்றுத் துணை விரிவுரையாளர் செ. குணசிங்கம் 'முதலாவது மாறவரிமன் குலகேரன் காலத்தில்' பாண்டி நாட்டில் நிர்வாகமும் சமூக வாழ்வும்' என்னும் பொருள்பற்றி இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்து M. A. ப் பட்டத்திற்காக ஆராய்ச்சியை ஆரம்பித்துள்ளார்.

3. வண்டன் பக்கலூசிகழகத்தில் “யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் வரலாறு” என்னும் பொருள்பற்றி சி. பத்மநாதன் ஆய்வுரை எழுதிக் கலாநிதிப்பட்டத்துக்காக ஜூன் 1969 இக் காலப்பிழைத்துள்ளார்.

இரண்டாவது ஆசியத் தொல்பொருளியலாளர் மகாநாடு:

கொழும்பில் இவ்வாண்டு ஒகஸ்ட் மாதத்திலே மேற்படி மகாநாடு நடை பெறும். இதிலே கலாநிதிகளை ஒவ்வொரு காலத்திற்காக வெளிநாடுகளிலிருந்து பதினைந்து அறி ஞர்கள் வருவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

புதிய வெளியீடுகள்:

1. க. கலாசபதி, ஓப்பியல் இலக்கியம், பாரி நிலையம் சென்னை 1969, பக்கங்கள் i-ix, 1—323.

2. க. சொர்னைவிங்கம், சமுத்தில் நாடகமும் நானும், யாழ்ப்பாணம் 1968, பக்கங்கள் a-i, 1—197.

4. அண்மையிற் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சாசனங்கள்

(அ) தமிழ்க் கல்வெட்டு: 1969 மே மாதம் சிலாபப் பகுதியிலே ஆண் விழுந்தாவைக்கு அருகாமையில் இலக்கட்டு எப என்னும் இடத்திலுள்ள நீரிப்பாசன வாய்க்கால் ஒன்றைத் திருத்தியமைத்தபோது, அவ்வாய்க்காலை அமைப்பதற்குப் பயூபடுத்தப்பட்டிருந்த சில கற்களிலே கல்வெட்டுக்கள் காணப்பட்டன; அவற்றுக் குன்று பன்னிரண்டாம் நாற்றுண்டைச் சேர்ந்த தமிழ்க் கல்வெட்டாகும்; இது அக்காலத்தில் இவங்கையிலே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த வணிககண்ங்களுக்கு ஒன்றுக்கிய பதினேண்டியுமி வீரகொடியர் என்ற கணத்தினாலே பொறிப்பிக்கப்பட்டது; அவர்களாலே அமைக்கப்பட்டிருந்த பட்டினம் ஒன்றைப்பற்றி இது தகவல் தருகின்றது, இதிலே பதினான்கு வரிகள் உள்.

(ஆ) சிங்களக் கல்வெட்டு: 1968 இல் அல்லை என்னும் கீழ்மாகாணக் கிரா மத்திலே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட செப்பேடுகளாகிய நில்ஸங்க மல்லனின் செப்பேடுகள் அதுவரை அறியப்படாத சில தகவல்களைத் தெரிவித்தன. அதற்குப் பின்னர் 1969 மே மாதத்திலே நில்ஸங்க மல்லனுடைய இன்னெஞ்சு கல்வெட்டு இலக்கட்டு எப என்னுமிடத்திலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது ஒரு தூணின் மூன்று பக்கங்களிலே பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. நில்ஸங்க மல்ல இதிலே காலிங்கச் சக்கரவர்த்தி என வர்ணிக்கப் பட்டுள்ளான். இக் கல்வெட்டின் படி நில்ஸங்கமல்ல (தெண்ணிந்தியா விலை) விஜய விழா அல்லது வெற்றி விழா ஒன்றை நடாத்தி இவங்கைக்குத் திரும்பி வந்து பல சன்மாணங்களை (சேஷைத் தலைவரிகளுக்கு) வழங்கினான். (தெண்ணிந்தியா விலை) பல்லவராயச் சோழாதீசன் (பல்லவராய விஜயாடியன்) என்பவனைத் தோற்கடித்த செய்தியும், சோழநாடாழ்வார் (வேரேவினாவிங்கல்வாரம்) என்பவருக்கு எதிராகப் போராடிய செய்தியும் இக் கல்வெட்டிலே தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

சிந்தனை

இரண்டாவது பலர் அட்டவணை

அருமைநாயகம், க.

போர்த்துக்கீசரும் கோட்டை இராச்சியமும், இதழ் 1, ப; 30

ஆசிரியர்,

செய்திகள், இதழ் 2 & 3, ப; 51; இதழ் 4, ப. 50

இந்திரபாலா, கா.

அநுராதபுரத்திலுள்ள குமாரகணத்துப் பேருரார் கல்வெட்டுக்கள்.

இதழ் 1, ப. 19;

கிழக்கிலங்கைச் சாசனங்கள், இதழ் 2 & 3, ப. 35;

மலேஷியாவில் கலிங்கம் - 2, இதழ் 4, ப. 3;

யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வெட்டுக்கள், இதழ் 4, ப. 37

கந்தையா, தி.

தராதர இலங்கைத் தமிழ் - 1, இதழ் 1, ப. 38:

தராதர இலங்கைத் தமிழ் - 2, இதழ் 2 & 3, ப; 24

கிரிபமுனை, ஸிரிமா,

தென்கிழக்காசியாவுடன், சிறப்பாகப் பர்மாவுடன்,

இலங்கையின் தொடர்புகள், இதழ் 4, ப.

தாமோதரன், அ.

திருக்குறள் திருத்தப் பதிப்பு, இதழ் 2 & 3, ப. 12.

நீலகண்ட சாஸ்திரி, க. அ.

தமிழ்நாட்டில் பெளத்தும், இதழ் 2 & 3, ப; 3:

ராசரத்தினம், செல்வரத்தினம்,

19 ஆம் நூற்றுண்டில் இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட பெருமத்தும்,
இதழ் 1, ப. 10.

வில்கன், ஏ. ஜெ.

இலங்கைப் பாரானுமன்றத்தின் செயற்பாட்டை நிர்ணயிக்கும்
காரணிகள், இதழ் 1, ப; 50:

வேலுப்பிள்ளை, ஆ.

பெளராணிக மதமும், சமணமும் இதழ் 1, ப. 24:

ஸ்ரீநிவாசன், சி. ஆர்.

சோதனைமுறையால் நீதியுணர்த்தல், இதழ் 4, ப; 29

With the best compliments

of

AJANTHAS TEXTILES

172, KKS ROAD,

JAFFNA.

அமோகமான விளைச்சலை உறுதிப்படுத்தி அதிக வருவாயைப் பெற, சரியான கலவை அளவு கொண்ட சீசீசீ உரக் கலவைகளை உங்கள் காய்கறித் தோட்டங்களில் உபயோகியுங்கள். வெவ்வேறு காய்கறி களுக்கும் ஏற்ற தனித்தனி ரகமான உரக் கலவைகள் உண்டு. எங்கள் 60 வருட நில ஆராய்ச்சிப் பரிசோதனை அனுபவம், பழைய வயல்களோ, புதிய பண்ணைகளோ, எவற்றின் மன்னைச் செழிக்கச் செய்யவும் உதவும். நாம் வழங்கும் இலவச நில வள ஆராய்ச்சி, உங்கள் காய்கறி விளைச்சலையும் வருவாயையும் பெருக்கட்டும்.

நீகரற்ற விளைச்சலும் நீறைந்த வருவாயும் நஞ்சாநா

காய்கறி உரும்

டனடி ஸ்ரீயோகம் உத்தரவாதம்.

ஷ ஷ ஷ

கொழும்பு கொமர்ஷல் கம்பனி லிமிடெட்

உருப்பிடியு
த.பெ. எண் 433, ப. 6578
கொழும்பு 2
தொலைபேசி: 29551

இச் சஞ்சிகை பேராத்தோக் கலைக் கல்விக் கழகத்தினரால் கல்லூரி, 241, கொழும்பு விதிவிலூள் நெடுஞ்சல் பிரின்டர்ஸில் அச்சிட்டு ஆசிரியர் கா. இந்திரபாலா அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.